

**LAPPEENRANNAN
KERHO OY 80**

LAPPEENRANNAN KERHO OY

80 VUOTTA

Materiaalin keruu: Pentti Peltomäki

Toimitus: Antti Munnukka, Klaus Pelkonen, Timo Pellikka, Leo Segerman

Valokuvat: Mikko Nikkinen, Matti Tynkkynen, Asko Verho, Markku Repo,
VMH Produktions Oy, Kerhon arkisto

Painopaikka: Saimaprint Oy, Lappeenranta 2025

SISÄLLYS

Lappeenrannan Kerho Oy 80 vuotta.....	5
Taustaa ja perinteitä.....	7
Lappeenrannan Kerho Oy historia 1945 - 2025.....	17
Lappeenrannan Kerho Oy: hallitukset 1997 - 2025.....	29
Puheenjohtajien mietteitä.....	33
Strategia.....	41
Puheita, esitelmiä ja kirjoituksia.....	45
Harrastuksia ja yhteiskuntasuhteita.....	67
Valokuvia vuosien varrelta.....	73
Karikatyypit.....	93
Osakasluettelo.....	102
YT - klubit.....	109
Tätä kirjahanketta tukeneet tahot.....	111

LAPPEENRANNAN KERHO 80 VUOTTA

Lappeenrannan Kerho Oy on perustettu vuonna 1945 paikallisten liike-
miesten ideoimana tarpeesta synnyttää jäsenilleen tilaisuus vapaaseen, tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa piirissä sekä täten herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin.

Tämä Kerhon perusajatus on nyt kantanut toimintaamme eteenpäin jo 80 vuotta.

Juhlavuotemme 2025 alkaessa Kerhomme arvopohja on säilynyt yhtä merkityksellisenä kuin perustamishetkellä 1945. Olemme vahva paikallinen yhteisö, jäsentemme ja sidosryhmiemme arvostama.

Lappeenrannan Kerho katsoo tulevaisuuteen luottavaisin mielin ja toimintaansa kehittäen.

Käsissäsi oleva historiikki on syntynyt isomman ryhmän yhteistyönä - kuten Lappeenrannan Kerhon toimet yleensäkin.

Haluankin tässä yhteydessä kiittää työryhmää kokonaisuudessaan.

Niin jo edesmennyt Pentti Peltomäkeä kuin hänen jälkeensä vetovastuun ottanut Klaus Pelkosta sekä Timo Pellikkaa, Antti Munnukkaa ja Leo Segermania. Kerho on historiikkinsa ansainnut.

Lappeenraonan Kerho on hieno yhteisö, jonka toiminta lepää vahvojen perinteiden perustuksilla, luodaten niiden voimalla kirkkaasti kohti tulevaisuutta. Näissä merkeissä juhlistamme historiaamme katse vahvasti tulevassa menestyksessä - niin Kerhomme, maakuntamme ja kaupunkimme osalta.

Aktiivista ja toimeliasta juhlavuotta kaikille toivottaen,

Lappeenrannassa 22.12.2024

Tommi Laitinen
Puheenjohtaja
Lappeenrannan Kerho Oy

TAUSTAA JA PERINTEITÄ

Lappeenrannan Kerho Oy:n ensimmäinen kuparinen vaakuna Karjalan Kulmassa vuodelta 1945.

PUHEENJOHTAJIA 1945 - 1998

VILJO SUNI 1946 - 1948

WÄINÖ PELKONEN 1949

VIKTOR RÄMÖ 1949 - 1954

LAURI LIIRA 1964 - 1975

OSSA DREWS 1980 - 1982

EERO A. SALMI 1984

ILKKA MIETTINEN 1976 - 1979
1985 - 1986

ERKKI SUNI 1987 - 1998

LÄKSIÄISKUPLETTI

Reino Palmroth

Pallen läksiäistilaisuuteen Lappeenrannan Kerholla 2.9. 1949

(Sävel: "Ellin boxissa")

Oon oleskellut nyt minä nelisen vuotta jo Lappeenrannassa
ja "enkä ole ollut vankina", enkä radion pannassa.
Oon tutustunut kaupungin ihmeisiin ja sen kansaan ja tehtaisiin
ja niin mielelläni niistä laulaisin, jos suinkin mä kehtaisin.

No, hyvin mua sielun ja ruumiin puolesta täällä on hoideltu,
on Mustakallion muurahaisilla pintaani voideltu.
On kulkuni ollut keveää kuin päiväperholla,
kesäillat oon istunut Kasinolla sekä talvisin Kerholla.

Niin, on niitä näköjään näinkin mustia Herramme lampaissa
ja syystäpä ollut mä tietenkin olen rouvien hampaissa.
Tämän kaupungin juhlista kerrotaan ihan juoruja hirveitä,
mä kun kuulemma on kesäteatterin palkeilta heitellyt kirveitä.

Mut eiköhän vain joku ollut lie vähän turhantärkiä,
kun kärpäsistäni sarvipäisiä tehty on härkiä.
Ja vaikka nää arvon rouvat täällä' on kovasti söpöjä,
joka-ainoa ollut on näkevinään pikimustia pöpöjä.

Kas, kaikilla meistähän tietenkään, kuten Väänäsen Kallella,
ei oo tuo huumorin ymmärrys ihan tarkasti tallella.
Eräs rehtori on kovin "kärmeinen", mutta juttupa kertoa ties,
että suuttui, kun jäi järin unohdetuks tämä rouvansa aviomies.

Mutta kiittää saan toki kolleegaani Mikkosen Jyrkiä,
joka aina on totuuden peilailuun täällä koettanut pyrkiä.
Minä toivon aarteita Bacchuksen hänen ajatusluistolleen
sekä vuodatan "punaisen kyyneleen" hänen hurskaalle muistolleen.

Jäi tienaaamattani omaisuus, sadat tonnit ja miljardit.
Meni puolet Taskisen taskuihin, loput lohkasi biljardit
Mut mulle on arvossa suuremmat monet ystävät mainiot,
Vikit, Viljot, Väinöt ja Oskarit, Pekat, Pellet ja Sainiot.

Kun "leivoset ilmassa leikkiä löi", sitä kuorossa kiskottiin
sekä tennistä lyötiin ja näyteltiin, pesäpalloa viskottiin.
Taas talvella Lummia jännättiin, kun pisti se hanttiin,
ylös korkeelle skruuvissa katsottiin Sepeen, Marskiin ja Anttiin.

Tulen Lappeenrannan mä muistamaan, mitä ikään mä tunaisin,
sekä kentän, joll' olen ratsastanut myös housuin mä punaisin.
Minä muistan ne Saimaan kalliit, joill' on nahkani kärehtänyt,
sekä kadut ne, joilla mä pyöräilin, jotta oon vähän tärehtänyt.

Minä muistan, kun porukalla pitkää siimaa Saimaasta nostettiin
sekä Pullin puodista punssipullo sen kunniaks ostettiin.
Minä muistan myöskin sen lukaalin, joka koskaan tullut ei
ja kun vieras mies multa tampourin naulasta popliinipalsan vei.

Veli Jussi se harjalla soitteli sekä tarjosi sikarin,
veli Jallun ja Kutvosen kunniaks minä kohotan pikarin.
Minä Väisästä kiitän, kun teatteritaiteen nosti hän arvoihin,
vaikka katseli muuan meijjerimies vain kattia karvoihin.

Varuskunnalle toivon mä sirkeitä silmiä ain' ylösnousuissaan
ja mä Sumpen poikien kulkea soisin vain punahousuissaan.
Tapanaiselle tarpeeksi mammonaa myös kaupoilla kerkeillä
minä toivon ja voittoja "fritsharikerholle" postimerkeillä.

Ja oottekos ostaneet apteekista aspiriiniä?
Sekä "Korohorometsä" että "Valaskalavaara" on herroja fiiniä.
Eikä tohtoreissakaan kaupungin ole yhtään kelmiä,
erikoisesti tarkoitan Silveriä sekä Godenhjelmiä.

Ja kun Lappstrandissa on ratsua sekä myöskin konia
niin tietysti myös konitohtoreita täällä on monia.
Kun Julle se huutaa ja huseeraa, niin Gösta on vaitelias,
mutta Bruno se sentään Saimaan seudun on "ravikuningas"

Kera Brunon, mä muistan, kun palloilusta me vaihdoimme aatosta,
niin siin' oli aina vain asiaa, eikä turhaa paatosta.
Oli Matti ja Pesko kuin Ferencs Renyi Haynain edessä.
Samoin vaikenä Eetu, hän vaikk' olis ollut kuin ahvena vedessä.

Samoin teidät, te kerhomme kaverit, tulen aina mä muistamaan
ja hengessä Kerholla Helsingin tulen kättänne puistamaan.
Kuva on hyvän huumorin täyteinen mulla Kallion Topista,
joka miehelle "tummalta" terveiset toi telefonikopista.

Sakun sankarihahmon mä muistan myös sekä kaipaen Karvista.
Kas, montahan pukkia kaalimaan meit' on kovasarvista.
Manu tienasi markkoja keilassa, mutta Jyrki se piimää joi,
ja Hanna ja Sirkka ja Maija ne vuoroon näkäräisiä toi.

Ja mä muistan, kun Urskin ja Ahosen kanssa me rapuja raastettiin
ja tanskaa ja ryssää ja engelskaa siinä vuoroin me haastettiin.
Ja kun Airikka temppuja teoriaan kävi "käytännössä" näyttämään
sekä opetti Ojalan laskuoppia oikein käyttämään.

Väpe, Vainio, Paakki ja Happonen löi mistä he tykkäsi,
mut Jauhonpa Topi kun ympärileikkas, se myrskyn lykkäsi.
Niin katkesi Hinkkasen hinkselit ihan pelkästä surusta,
kävi kalpeaks Halme ja nikotuttaan rupes "res'tentti" Turusta.

Sitä pitkään Pitkänen katseli ja Soinikin sopotti,
että "on se tuo Joutsenon kauppaneuvos vain koko robotti.
Hän saapuu kuin samum Saharan, ei puhu, ei pukahda,
mut sille, ken uhriksi joutuu, ei käki kunnian kukahda."

Ja kun Ilmo se uusia aatteitaan ateismista jylisti,
niin Tynkkysen Yrjö se Kätkytsaartaan ylpeenä ylisti,
veli Uimonen uikutti uudestaan iänikuista fraasiaan,
Viki kertoili vanhasta lemmeistään Nikolain Anastasiaan.

Toki ei tätä reipasta rintamaa minun pitäisi rikkoa,
Sunin Villeä muistella pitäisi myös sekä Ojasen Mikkoa.
Kolin poikia myös pitäis kolistella sekä Okia ja Erkkiä,
mutta tarjoilijattaret tuolla jo kyttää lopetusmerkkiä.

Niin montahan viel' olis Metsätuotteen ja Chymoksen pappoja,
olis poikia Kaukaan ja Paraisten, olis "rikkihappoja".
Pitäis Lappalaisista laulahtaa sekä huikata Leolle,
mutta nyt tämä onkin "härkämuna" ja ei ota teolle.

Lopuksi toivon, kultia, kukkasia että yllenne sataisi
sekä henkenne korkeella leijuisi, eikä maassa se mataisi.
Elon aurinko varmasti mielellään hymyn teillekin tarjoilee,
te jos muistatte huumorin kultaisen, kun pilvet ne varjoilee.

TUOMAANPÄIVÄN LOITSU

Kalle Väänänen

Tämän loitsun on Kalle Väänänen kirjoittanut Lappeenrannan Kerhon Tuomaanpäiviä (21.12.) varten. Se on esitetty joka vuosi ennen juhlan alkua, kun tervetuliaisglögit nautitaan. Ensiesitys on ollut vuonna 1949 tai 1950. Siitä lähtien se on ollut joka vuotuinen traditio, paitsi 2020, jolloin korona esti koko juhlan järjestämisen.

Tuoss' on tuikku tulivettä
vingerpori viinan lientä, pisara pirun pisiä.
Sepä loistavi lasissa, kimaltavi kirkkahasti.
Mut on myrkkyä mukana, rosentteja rohkiaisti,
jotta polttavi pirusti, tuikaisevi turkasesti,
jos sen juoda julkeaisi, kiikuttaisi kielellensä.

Kun se sieltä kuumeneisi, häilähtäisl se häkänä
kulmaluita luistamahan, pääнкуorta kutittamahan,
sormenpäissä soutamahan, varpaissa vaeltamahan.
Kirpoaisi siinä kivut, tautipasillit pakenis'.
Siinä perna pehmeäisi, umpisuolikin sulaisi.
Lämpeneisi siinä läskit, munaskuutkin kuumesi.

Meill' on kiuas kitaluissa, löylytorvi turvassamme,
jonne sopisi somasti pikkuinen pisara.
Tuonne lyömme tuiman löylyn,
iskemme ikenihimme viinan voimalla vihaisen
väen väkevän liemen.

Vaan kuitenkin kaitekenkin
mieleni mun tekisi tunkea se turpahani,
kiskaista se kitusihini, jotta sieltä se soluisi,
alamäkeä menisi, rnahalaukkuhun mataisi,
sukeltaisi suolihiin.

Mut' en rohkene ruveta yksin mä yrittämähän.
Velikullat veikkoseni, Kerhon toverit totiset,
joll' on kurkut kunnolliset, mahalaukut mainioimmat.
Mulle tulkatten tueksi tässä työssä tärkeässä, paikassa ylen pahassa.

Kun sen lyömme kuuman löylyn,
glögikupin sinkoamme,
syöksähtävi syömmihimme
Tuomaanpäivin tunnelmissa,
pikkujoulumme ilossa.

TERVE!!!

KUVIA TUOMAHAN PÄIVILTÄ

LAPPEENRANNAN KERHO OY:N HISTORIA 1945 - 2025

Tämä Kerhon historia numero 3 käsittelee aikaa vuodesta 2007 - 2025, mutta tähän kappaleeseen on otettu mukaan lyhyt katsaus koko historiaan vuodesta 1945 lähtien, sillä kaikki eivät ehkä tunne Kerhon varhaisempia vaiheita. Koko historia perustuu Pentti Peltomäen noin 20 vuoden aikana keräämään runsaaseen materiaaliin.

Antti Munnukka on kirjoittanut Pentin materiaalin pohjalta yhteenvedon koko historiasta keskittyen kuitenkin vuosiin 2007 – 2025

LAPPEENRANNAN KERHO OY 1945–2025

Pentti Peltomäki

Antti Munnukka

Mikä, jos mikään, on 80 vuotta täyttävä Lappeenrannan Kerho?

Täysin yksiselitteistä vastausta tähän filosofiseen kysymykseen ei varmaankaan löydy. Vuosia on vierinyt 80, jäsenistö muuttunut. Monikin noin 800 osakkaasta on varmaan Kerhon olemusta joskus mielessään pohtinut.

Historia tarjoaa kelpo vastauksen jo kaukaa 1930-luvulta:

”Klubiyhdistyksen tarkoituksena on varmistaa jäsenilleen tilaisuus vapaaseen, tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa piirissä sekä täten herättää jäsenissään kiinnostusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rentoihin”.

Selkeästi sanottu.

Tässä kohtaa on hyvä löytää epävirallisempikin luonnehdinta. Sen kertoi kerhovelji Matti J. Kuronen juhlapuheessaan Kerhon täyttäessä 40 vuotta 1985:

”Mikä saa miehen hakeutumaan miesseuraan vapaaehtoisesti ja virastoissa noudatettavan työajan ulkopuolella? Meitä ei tyydytä vastaus, että Kerholla pelataan biljardia, juodaan konjakkia ja puhutaan potaskaa – tai bisnestä. Meille ei riitä se, että on hienoa kuulua Kerhoon. Emme suostu edes siihen, että jossain kuvioissa on ”pakko kuulua” Kerhoon. Kerho on liike-elämän luolamiesten suojapaikka kaikkea ulosjää-

vää uhanalaisuutta ja kilpailua vastaan. Se on vastaus Juutas Käkriäisen anomukseen ”kun ihminen saisi joskus olla rauhassa”.

Monisanaisuuteen taipuva Kuronen lopulta kiteytti Kerhon ”ryhmäksi, missä mieskin saa olla ihminen, laumansa lapsi ja perillinen. Se on vastaus huutoomme: Seis maailma! Tahdon ulos”.

Varhaisilta vuosilta löytyy koko joukko paikallisesti ja valtakunnallisestikin kuuluisia nimiä, sodasta ja evakosta palanneita, jotka ”spontaanisesti, raivaten tieltään kaikki esteet” päättivät olla keskenään rauhassa ja samalla keskustella toistensa kanssa yhteiskunnasta ja sivistyksestä.

Heidän seuraajansa muodostavat nykyisen Lappeenrannan Kerhon.

Palataanpa kauemmas historiaan, Kerhon syntyyn. Jo alkaa nimiä löytyä.

Lappeenrannan Suojeluskuntatalolla pidettiin jo 13.4.1932 kokous ns. klubin perustamiseksi. Paikalla oli itse kaupunginjohtaja Onni Kutvosen ohella koko joukko kaupungin johtavia virka- ja liikemiehiä, muun muassa varatuomari Toivo Tapanainen, eläinlääkäri Sulo Saarenmaa, johtaja Otto Hiltunen, poliisimestari Reino Laaksonen, kaupunginsihteeri Martti Kärmeniemi, lehtori Toivo Varpio, herra Jukka Tuomenoksa, pormestari Hj. Dahlström (Talste) ja insinööri Väinö Tammenoksa.

Kirjaa piti Etelä-Saimaan päätoimittaja Santeri Jehkonen.

Tuo kokouksen päivämäärä oli siitä merkittävä, että viikkoa tätä ennen, 5.4.1932 klo 10 oli Suomessa päättynyt kieltolaki. Numerorivi 543210 on pitkään ollut visailujen kinkkinen, kieltolain päättymishetkeen liittyvä kysymys. Pöytäkirjasta ei käynyt ilmi, keskusteltiinko kokouksessa edesmenneestä kieltolaista.

Säännöt hyväksyttiin ja niissä todettiin tuo alussa mainittu pyrkimys antaa jäsenille ”tilaisuus vapaaseen, tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa piirissä

sekä täten herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin”.

Tällä erää hanke ei kuitenkaan edennyt. Asiaan palattiin uudelleen keväällä 1944, jolloin toimitusjohtaja Viljo Suni ryhtyi keräämään kerholle peruspääomaa, osallistumismerkintöjä ja -maksuja. Tavoite 700 000 markkaa (nykyrahassa yli 150 000 euroa) saavutettiin, ja pääoma muodosti sen pohjan, jonka varaan Lappeenrannan Kerho Oy toimintansa rakensi.

Jatkosodan jo päättyttyä, joulukuun toisena päivänä 1944 allekirjoitettiin yhtiösopimus. Rintamalta kotiutuneet miehet olivat vuosikautia kaivanneet normaalia elämää, aika oli juuri sopiva Kerhon perustamiseksi Lappeenrantaan.

Saman kuun 28. päivänä vahvistettiin yhtiöjärjestys ja 19. päivänä helmikuuta 1945 pidettiin perustava kokous. Puheenjohtajana oli toimitusjohtaja Jukka Tammenoksa ja sihteerinä ekonomi Willy Forssell.

Uuden yhtiön ensimmäiseen hallitukseen valittiin telakkamestari Jukka Ahonen, diplomi-insinööri Hans Bröckl, ekonomi Willy Forssell, toimitusjohtaja Väinö Okko, toimitusjohtaja Toivo Tapanainen, johtaja Willy Drews sekä varajäseniksi vaatturimestari Väinö Halme ja rakennusmestari Rainer Sainio. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin ekonomi Willy Forssell.

Huoneistoa hankkimaan

Aikaisemmat yritykset kerhon perustamiseksi olivat sortuneet etenkin siihen, että sopivaa huoneistoa ei ollut löytynyt. Sama huoneisto-ongelma oli yhtiön ensimmäisellä hallituksella.

Ensimmäinen kerhohuoneisto oli Koulu-
katu 8:ssa, silloisen Osuusliike Yhtymän I-luokan ravintolan yhteydessä. Pieni vuokrahuoneisto, ilman omaa ravintolaa, antoi

pontta yhtiön johdolle oman kodin hankkimiseksi. Niinpä ostettiin ensimmäisen toimintavuoden aikana 13.8. 1945 kiinteistö Ainonkatu 9:stä. Sitäkään ei kuitenkaan katsottu sopivaksi kerhohuoneistoksi.

Niinpä yhtiö teki 1949 Oy Etelä-Savon kanssa sopimuksen, jonka perusteella rakennettiin noin 400 neliometriä käsittävä oma kerros Oy Etelä-Savon taloon Kaupakatu 41:ssä.

Millä rahalla moinen rohkea teko? Kerhon osakkaiden omilla ja hankkimilla rahoilla tietenkin. Vuonna 1955 osakkaita oli jo lähes 600 ja osakepääoma 8,4 miljoonaa markkaa, nykyrahassa 355 000 euroa.

Klubihuoneisto rakennettiin siten, että rakennusta korotettiin yhdellä kerroksella, joka tuli kerhon käyttöön. Hankkeen suunnittelijaksi valittiin arkkitehti Aarne Ervi – yksi maamme tunnetuimmista sodan jälkeisistä arkkitehteistä. Syntyi kuuluisa viides kerros.

Tulos oli kulttuurihistoriallisesti ainutlaatuinen. Uudet tilat suunnitteli Aarne Ervi, kalusteet sisustusarkkitehti Lasse Ollinkari ja valaisimet muotoilija Paavo Tynell – kaikki aikansa huippuja. Kaikki yksityiskohdat suunniteltiin Lappeenrannan Kerho Oy:tä varten. Kokonaisuus edusti suomalaisen 50-luvun arkkitehtuurin ehdotonta huipputa. Ravintolasalin sisustuksen erikoisuutena oli aallon muotoon taivutettu katto, joka henki jossain määrin kuuluisan Viipurin kirjaston kattoideaa.

Upean kerhohuoneiston avaajaistilaisuus ja tanssiaiset pidettiin 4.2.1950, joista Lauri A. Liira muistelotilaisuudessa 29.9.1978 mainitsi: "...helmikuussa 1950, eräänä lauantai-iltana oli vihkiäistanssiaiset, joissa herrat olivat smokeissa ja rouvat viehättävissä puvuissaan. Kaikki näytti mahdollottoman hienolta..."

Kerhohuoneiston osittainen tuhoutuminen vuosien kuluessa on ollut kulttuurihistori-

allisesti suuri vahinko. Myöhään illalla elokuun viidentenä päivänä 1961 syttyi kerhon yläpuolella olevalla ullakolla tulipalo, jonka sammutustöiden seurauksena kerhon huoneisto kärsi mittavia vesivahinkoja. Korjaustöissä ei valitettavasti enää noudatettu tarkoin alkuperäisiä piirustuksia, vaan ravintola sai alkuperäisestä poikkeavan ilmeen.

Ravintolatoiminta

Kerhon hallitus totesi jo 1950-luvun lopulla silloisen sinänsä komean ravintolatilanteen liian pieneksi suurien tilaisuuksien järjestämiseen. Keittiötilat olivat huonot ja kabinetteja liian vähän. Hallitus pohdiskeli asiaa ankarasti, ja ravintolatoiminnan kehittämiseen tähtääviä toimenpiteitä suunnitellen yhtiö osti 28.2.1961 kiinteistön Koulukatu 20:stä.

Ravintolatoiminta on Kerhon historiassa ollut monesti ongelmallista. Siirryttyään uuteen huoneistoon 1950 yhtiö ryhtyi itsenäiseksi ravintoloitsijaksi – oli kerhon puoli ja yleinen puoli, joista puolista taitettiin peistä puolin ja toisin. Ravintolan yleinen puoli edusti kuitenkin liikevaihdollisesti niin merkittävää summaa, että yleisen puolen oikeutus sai yleisen hyväksymisen.

Ravintolatoiminta osoittautui kuitenkin kovin raskaasti ylläpidettäväksi; tappiota tuli parhaimmillaankin. Siitä huolimatta yhtiön taloudellinen asema kesti hyvin ravintolakauden, josta kiitos alkuaikojen toiminnan miehille.

Toimintaa piristettiin korkeatasoisilla kerhoilloilla, jotka jatkuvat edelleen. Näissä tilaisuuksissa esiintyi aikanaan ja nykyäänkin vaikutusvaltaisia ja eteviä puhujia. Vuosien mittaan kerholaisille ovat esitelmöneet esimerkiksi Niilo Wälläri, Veikko Vennamo, Erkki Huurtamo ja kuuluisa musiikkikriitikko Seppo Heikinheimo.

Vuosi 1975 oli omistuksellisesti ja toiminnallisesti käännteentekevä. Silloin myytiin Ainonkadun ja Koulukadun kiinteistöt ja kerhon oma ura ravintoloitsijana päättyi. Saman vuoden syksyllä ostettiin Raatimiehenkadulta kiinteistöosake, joka vuokrattiin Kesko Oy:lle.

Mielenkiintoinen asia on, että Kerho nyt 80-vuotisuutta juhliessaan toimii 50 vuotta sitten ostamassaan Raatimiehenkadun kiinteistössä.

Helmikuussa 1975 hallitus siis päätti luovuttaa ravintolan pidon ulkopuolisille yrittäjälle. Yrittäjiä oli sittemmin monia ja ravintola muutti nimeä useaan otteeseen. Syntyivät Kerhomestarit, Lehmus, Aitiopaikka, Gram-mari... Kukin niistä yritti vaihtelevalla menestyksellä palvella sekä Kerhon jäseniä että muuta väkeä.

Kaikki kuitenkin loppuu aikanaan, niin myös Kerhon elämä viidennessä kerroksessa. Kerho myi vuonna 2003 silloin enää osittain omistamansa Karjalankulman viidennen kerroksen tilat Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiölle.

Siirryttiin vuokralaiseksi Upseerikerholle tammikuussa 2004.

Uusien toimitilojen perinteikkäässä Upseerikerhon talossa toivottiin antavat uusia ja upeita mahdollisuuksia toiminnan kehittämiseen. Samalla Kerho halusi olla merkittävänä tekijänä vahvistamassa tämän hienon talon elämää.

Upseerikerhon taru kuitenkin loppui noin 20 vuodessa ja katseet kääntyivät omaan kiinteistöön Raatimiehenkadulle. Tyhjäksi jääneen peruskuntoisen tilan siistimisremontti oli jälleen mittava ponnistus kerhoveljille, sekä taloudellisesti että talkoomielessä.

Uusien tilojen avajaiset olivat 20.4. 2023. Ainut mikä puuttui oli kerhoveljien Viktor Rämön lahjoittama pyöreä pelipöytä, joka oli jäänyt lukkojen taakse Upseerikerholle Lemetin mottiin. Pokka pöytä on nykyisellä

kerholla ruokailupöytänä.

Jatkoa ajatellen Kiinteistöosakeyhtiö Por-
mestarintorin kaavamuu-
tos mahdollistaa
aikanaan merkittävän lisärakennusoikeu-
den.

Pyöreiden Vuosien ruokkailua

Hallinto

Kahdeksankymmenen vuoden kuluessa on yhtiön hallinnossa pistäytynyt tai ollut pidemmän aikaa lukuisa määrä monien lappeenrantalaisten tuntemia miehiä.

Hallituksen puheenjohtajina ovat toimineet Willy Forssell 1945, Viljo Suni 1946-1948, Väinö Pelkonen 1949, Viktor Rämö 1949-1954, Mauno Kivinen 1954-1955, Jukka Ahonen 1956-1963, Lauri Liira 1964-1975, Ilkka Miettinen 1976-1979, 1983 ja 1985-1986, Ossa Drews 1980-1982, Eero A. Salmi 1984, Erkki Suni 1987-1999, Risto Kiljunen 1999- 2006, Klaus Pelkonen 2007- 2011, Ari Korhonen 2012 -2015, Timo Multanen 2016-2018. Jukka Kopra 2019-2021 ja Tommi Laitinen vuodesta 2022.

Hallituksen varapuheenjohtajina ovat toimineet Toivo Tapanainen 1945-1954, Väinö Pelkonen 1955-1974, Ilkka Miettinen 1975, Väinö Pelkonen 1976-1980, Martti Pelkonen

1981, Klaus Pelkonen 1982-1983, Antti Uusitalo 1984, Erkki Suni 1985-86, Klaus Pelkonen 1987-2006, Ossi Vilhu 2006 - 2017, Veli-Matti Virolainen 2018-2020, vuosina 2021-2023 Timo Pellikka ja vuodesta 2023 Leo Segerman

Ensimmäinen taloudenhoitaja oli Willy Forssell 1945, Häntä ovat seuranneet Hugo Turunen 1946-1956, Tuomo Malmi 1956-1965, P-E. Hultin 1965-1975, Ilmari Niskanen 1976-1981, Timo Pellikka 1982-2019, Antti Mansikka 2020-2022, ja vuodesta 2023 alkaen Janne Smal.

Kerhomestarit ne ahkerat

Yhtiön ensimmäisenä kerhomestarina toimi Einar Vikberg 1945, hänen jälkeensä tehtävää ovat hoitaneet Hugo Turunen 1946-1955, Osmo Pollari 1956, Pentti Turpeinen 1957-1967, Mauri Pietikäinen 1967-1968, Mauno Rämö 1969, Viljami Härmäläinen 1970-1971, Väinö Hasanen 1972, Kare Rissanen 1973-1982, Aulis Korhola 1983-1999, Pentti Peltomäki 1999-2018, Antti Rinkinen 2018-2021 ja Pekka Sopanen 2021-2022. Tämän jälkeen on kerhon hallitus jakanut kerhomestarin työt keskenään.

Kerhon vuotuisten juoksevien asioiden hoito ja päätapahtumien järjestelyvastuu lankeavat käytännössä juuri kerhomestareille. Heistä eversti Hugo Turunen aloitti ahkerointinsa kohta Kerhon perustamisen jälkeen vuonna 1946. Hänen ansiostaan syntyivät kaksi Kerhon vuosittaista päätaphtumaa, Pyöreät vuodet ja Tuomaanpäivät 21.12.

Tuomaanpäivien synnystä Turunen itse kertoi vuonna 1978 seuraavaa:

"...oli kerhomestarin velvollisuus keksiä jotain hommaa Kerholle, että tulisi rahaa. Tuli mieleen eräs historiallinen tapaus, jolla tavallaan on kulttuurihistoriallinen pohja. Muistaakseni oli vuosi 1935, istuimme

Hakkapeliitta-lehden konttorissa, ja sinne ilmestyi kenraali Malmberg, suojeluskunta-päälikkö, vähän tuohtuneena. "Hei pojat, eiks` teillä ole yhtään viinaa? Miut ajettiin kotoa pois, on joulusiivous". No löytyihän juotavaa. Tämä istunto jatkui myöhään iltaan. Niin hauska ilta tuli, että Hakkapeliitta päätti jatkaa perinnettä vastakin. Tästä minulle tuli mieleen, miksen minä voisi järjestää vastaavaa tilaisuutta tänne kerholle. Niin me sitten teimme.

Hakkapeliitat viettivät Jouluehkeutusta, ja sitä minä yritin tarjota tänne Lappeenrannan Kerhoonkin, mutta se muutettiin Tuomaan päiväksi, koska taloudenhoitaja satui olemaan Tuomas Malmi."

Hugo Turunen kertoi edelleen, kuinka kerhoveljen vuosipäivänvietto Pyöreät vuodet sai alkunsa. "Olin pannut merkille, että Suomalainen Klubi juhli kaikkien jäsentensä merkkivuotia, pyöreitä vuosia, 70, 75 ja niin edespäin. Juhlat pidettiin aina seuraavan vuoden tammikuussa smokkijuhlana. Teimme tällaisen aloitteen silloin, kun kerho oli tuolla Yhtymässä. Juhla onnistui ja siitä perinne on jatkunut. Pyöreitä vuo-

sia täyttäneet jäsenet ovat kunniavieraita ja muut sitten maksavat viulut, mitä tuleekin maksamaan".

Myös Kerhon kulttuurihistoriallisen ylpeyden eli karikatyyrien hankkiminen aloitettiin Turusen kerhomestariaikana. Kimmoke karikatyyrien tekemiseen tuli sekkin Helsingin Suomalaiselta Klubilta.

Vuodesta 1999 aina vuoteen 2018 kerhomestarina toimi antikvaarinen kirjakauppias Pentti Peltomäki.

Voidaan sanoa, että siinä missä Hugo Turunen kerhomestarina synnytti Kerhon vuotuiset päätapahtumat, siinä aina ahkeraa ja avuliasta Pentti Peltomäkeä voi luonnehtia Kerhon 2000-luvun hengeksi. Turhaan häntä ei valittu kunniakerhoveljeksi n:o 1.

Kerhon historia ja kulttuuririennot olivat lähellä Pentin sydäntä. Hänen aikanaan kerhoveljet ja avecit osallistuivat lukuisille matkoille niin kotimassa kuin ulkomaillakin. Leimallista näille matkoille oli huolellinen valmistelu, hyvä henki ja leppoisuus. Matkoilta jokainen saattoi palata sekä virkistyneenä että henkisesti rikastuneena. Pentillä

Pyöreät Vuodet ja juhlittavat syntymäpäiväsankarit

oli laaja kontaktiverkosto, jonka avulla hän järjesti Kerholle monia erinomaisia esitelmöitsijöitä ja Pyöreille vuosille ja Tuomaanpäiville tasokkaita esiintyjä Vesku Loirista Jaakko Ryhäseen ja Jope Ruonansuuhun.

Pentti kuoli 1.11.2022 pitkään sairastettuaan.

”Korostamme usein olevamme liikemieskerho. Pentti osoitti meille kaikille esimerkillään, mitä sivistynyt yrittäjä tarkoittaa. Pentin toiminnassa humanit arvot ja ihmisen olivat aina keskiössä. Kannustus ja näkökulmien laajentaminen uusiin asioihin olivat hänelle tyypillisiä toimintatapoja. Nämä opit voi jokainen meistä tallentaa sydämeensä. Hän oli sanan mahdollisimman positiivisessa mielessä boheemi. Sisältö oli muotoja tärkeämpää”, todetaan Kerhon muistikirjoituksessa.

Ison urakan teki myös kerhomestari Aulis Korhola, joka toimi Kerhon sydämenä 1983-1999.

”Elämän todelliset arvot eivät olekaan saamis- vaan antamispuolella. Meillä jokaisella, joilla on ollut mahdollisuus kuulua Aulis Korholan elämänpääpiiriin, kerhoveljiin, yhteistyökumppaneihin ja ystäviin, on todella vahva tunne siitä, että Aulis oli lyhyesti sanottuna hyvä ihminen.

Läpi Auloksen elämäntyön kulki punaisena lankana todennäköisesti karjalaisena verenperintönä saatu välillä tiukka, maanläheinen, kokemukseen perustuva päällysmiehen ote, joka ei helpolla herpaantunut. Työt tai asiat tehtiin siinä järjestyksessä, jonka Aulis katsoi parhaaksi.

Ystävämme Auloksen olemus ja luonne oli yhtä monivivahteinen kuin hänen työnsäkin. Erikoista hänelle oli etukäteen myönteinen suhtautuminen asioihin. Hän etsi aina uutta ja oli ennakkoluuloton”, totesi puheenjohtaja Erkki Suni muistosanoissaan Auloksen hautajaisissa 27.2.1999.”

Sanan säilällä

Tuomaanpäivät ja Pyöreät vuodet ovat kerhon suurimmat tapahtumat ja niissä käytetään eniten myös sanan säilää, sekä leikkilisen virallisesti tapahtuman luonteen takia että epävirallisesti kerhoveli kerhoveljelle. Ensimmäisellä viisivuotiskaudella kunnostautui Kerhon tilaisuuksissa kaksi maankuulua sanankäyttäjää: Palle eli Reino Hirvisepä sekä Kalle Väänänen.

Palle oli aikaisemmassa elämässään luonut koko joukon kuuluisia lauluja, kuten Löylyä lissää..., Silmien väliin..., ja jopa hempeän Romanssin elokuvaan Katariina ja Munkkiniemen kreivi.

Lappeenrantaan, Chymokselle ja Kerholle hän tuli, koska oli joutunut sodan jälkeen jättämään työnsä niin Yleisradiossa kuin Iloisessa teatterissakin.

Neljän vuoden aikana Palle ilmeisesti oppi tuntemaan kaikki sen ajan kerhoveljet. Pyöreitten vuosien juhlaan hän loi taitavat luonnehinnat kaikista juhlittavista.

Jättäessään Kerhon ja Lappeenrannan hän läksiäisissään 2.9.1949 esitti 24-säkeistöisen kupletin, jossa luonnehti lempeästi niin Lappeenrantaa kuin kerhoveljiäänkin. Tässä näytteeksi ensimmäinen säkeistö:

”Oon oleskellut nyt minä nelisen vuotta jo Lappeenrannassa ja ”enkä ole ollut vankina”, enkä radion pannassa.

Oon tutustunut kaupungin ihmeisiin ja sen kansaan ja tehtaisiin ja niin mielelläni niistä laulaisin, jos suinkin mä kehtaisin”.

Ja kehtasihan Palle.

Pyöreillä vuosilla yksi kerhoveli pitää juhlapuheen.

Yksi poikkeus on. Valtioneuvos Riitta Uosukainen piti juhlapuheen Pyöreillä vuosilla 4.2.2011. Paikalla oli juhlittavana myös hänen seitsenkymppinen miehensä Topi.

Valtioneuvoksen puhe käsitteli Etelä-Karjalaan ja sen tulevaisuutta. Ja iloa: puhe

päätyi seuraavasti:

”Jos osaamme nauraa itsellemme, ei meiltä hupia puutu ja jaksamme huomiseen ja huomisen yli.

Kannaksella naurettiin. Antreasta seuraa-va tositapaus: Antreassa asu muino Kurpus-Kalle nimine suutar. Häne mökissää ol kaks huonetta, ja hää piene raha puuttees meinas vuokrata perimmäise kammari. Hää tekstas ilmoitukse, minkä meinas panna johokii julkisel paikall. Suutar laitto ilmoitukse alassui tuolil ja levitti liistarii ilmoitukse kääntöpuolel ja jätti sen siksaikaa kuivamaa ko läks käymälää. Silaikkaa suutari ämmä käi tuolil istumaa eikä huomant ilmoitusta. Samas hää läks kaupas käymää, jollo yleisö näk häne takapuolessaa seuraava ilmoitukse: Takapuol vuokrataa, etupuolel työskentellöö suutar.

Ilodest ellää pittää vaik päivää vähemmä!” Näin kiteytti puheensa valloittavasti esiintynyt jääskeläisrouva Riitta Uosukainen

Kuplettien mestari Pallen ansiosta tullut tavaksi taitavalla riimittelyllä muistaa juhlistava.

Alkuun Pallen saappaisiin astui nimimerkki P.E.L., pankinjohtaja Paavo Laine. Viime vuodet on Pyöreitten Vuosien runoratsua kiidättänyt lakimiehen täsmällisyydelle ja kitaristin näppäryydellä Jorma Nissilä.

Kalle Väänänen puolestaan oli sodan jälkeen opettajana Lappeenrannan lyseossa ja jäsenenä Kerhossa 1946–1952. Tämä savolaisen sanarieskan taitaja esitti Kerhon Tuomaanpäivillä 21.12.1949 kirjoittamansa kalevalamittaisen Loitsun.

Loitsu esitetään nykyisinkin aina ennen kinkkua, lipeäkalaa ja mahdollisia snapseja. Lausujaksi ei yleensä ole tungosta. Suurimmat suosionosoitukset saa se, joka osaa Loitsun kunnolla ulkoa eikä lue sitä paperista.

Jossain välissä Tuomaanpäiviä on vuorossa kinkkupuhe. Usein, joskaan ei aina se käsittelee pelkästään sikaa tai kinkkua. Juhlavuotta ennen pidetyt kymmenet ja taas

kymmenet, toistaan juhllallisemmat puheet sisälsivät runsaasti sekä paatosta että huumoria.

Rohkenipa kerhovelii Markku Pulli vuonna 2006 esittää Tuomaanpäivillä arkistoistaan löytyneen runonkin. Se päättyi näin:

”Siis älkäämme ontuvii vertauksii
me soimatko siivoo sikkaa.

Jonka vaelluksesta – tosiaan
ei löydy pienintä vikaa”.

Pariisista Karjalaan

Lappeenrannan Kerholla on koko sen olemassaolon ajan ollut tapana tehdä vierailuja paikkakunnan ja lähiseudun tehtaisiin ja muihin mielenkiintoisiin kohteisiin. Myös kauemmas kotimaassa on matkustettu tutustumassa vaikkapa teattereihin ja muihin kulttuurikohteisiin. Nämä matkat ovat viime vuosina olleet yhä enenevässä määrin avec-tilaisuuksia.

Myös ulkomaille, sekä itään että länteen on viime vuosikymmeninä matkustettu ahkerasti. Hyvällä syyllä näitä matkoja on kutsuttu historia- ja kulttuurimatkoiksi, joiden suunnittelussa kerhomestari Pentti Peltomäki oli parinkymmenen vuoden ajan primus motor.

Katsotaanpa missä on käyty: vaikkapa Pariisissa, Wienissä, Lontoossa, Berliinissä, Prahassa, Venetsiassa, Riiassa ja Tallinnassa tietysti, mutta eniten lähinaapurissamme Venäjällä, tutustumassa paikallishistoriaan ja kulttuuriin.

Viipurissa on piipahdeltu usein. Karjalankannas on kierretty moneen kertaan, tutkittu Terijoet, Viktor Rämön ja Edith Södergranin Raivolat, Äyräpää, Lemetin motin kautta matkattu Petroskoihin, Vian laulumaitten kautta aina Muurmanskiin ja paha-maineiselle Solovetskin saarelle.

Ensin Leningradissa, sitten Pietarissa on

Pertti Kolari Venetsiassa.

tutkittu Eremitaasit ja monet muut museot, nautittu kenties Mariinskin oopperasta, kuljettu Mannerheimin jäljillä. Tverin Karjalassa on ihmetelty vuosisataisen karjalaisen kulttuurin säilymistä ja samalla valitettavasti myös sen hiipumista.

Itärajan taakse matkalaiset kuljetti bussillaan useimmiten kerhovelji Hannu Kilgast, kenttäröykinnän erikoismies oli Jarmo Inkinen.

Kun maailmantilanne nyt on sellainen kuin on, moni itärajan takana ennen koronaa ja rajan sulkemista matkalla olleista arvatenkin kiittää kokemuksistaan Kerhoa. Vielä siellä pääsi käymään, hakemassa tietoa, jotta olisi jälkipolville jotain kerrottavaa...

Kotimaan matkoista viimeisin tapahtui viime syyskuussa. Kohteena olivat Helsinki, sen naisjäsenyydestä kipuileva suomalainen Klubi, Hietaniemen hautausmaa sekä Tamminiemi kuuluisine saunoineen, jonne 3675 € (sis. alv) maksamalla pääsee miettimään UKK:n ajatuksia.

Ja mikä parasta, lopuksi nähtiin alku SaiPan syksyiselle menestykselle, HIFK kaatui Numeroiin 8–4.

Kerhotoiminnan perinne on myös rapuillallisena Kasinolla alkanut ja rapuristeilyksi M/S Camillalla muuttunut kerhoveljien avec-tilaisuus elokuun kuutamoiltoina. Tämä perinne alkoi syyskesällä 1987 ja on siitä lähtien koonnut kerhoveljet puolisoineen iloiseen seuraan punakuoristen saksieniekkojen ääreen.

Laivalta palattiin maihin viime vuonna, kun ravut syötiin Savitaipaleen Olkkolan kartanossa.

Ohjelmaan ovat palanneet myös Pitkät lounaat, joitten ytimenä nykyään ovat Timo Hirvosen laajaan asiantuntemukseen perustuvat katsaukset sota- ja henkilöhistoriasta. Seikkaperäisesti on käyty niin Urho Kekkosen kuin Simo Häyhäkin.

Biljardi

Mitä olisi minkä tahansa klubin tai kerhon toiminta ilman biljardia. Tätä mieltä oli ainakin Kerhon perustajajäseniin kuulunut telakkamestari Jukka Ahonen.

Yhtymän aikaan biljardia jo pelattiin, upseereilta oli hankittu pieni pöytä. Ahoselle

se ei riittänyt, hän käväisi ostamassa 65000 markalla ison pöydän Lahden klubilta.

”Kun ilmoitin sen sitten hallitukselle, niin Suni ja Tapanainen sanoivat, että Jukalle jäi sitten pöytä käteen, kun ei ilmoita tällaista etukäteen hallitukselle. Sanoin pitäväni pöydän mielelläni. Silloin Wäinö Pelkonen sanoi, ettei Jukka pöytää tarvitse, vaan ostetaan se kerholle.

Niin saatiin tämä asia järjestykseen, pelit-hän siitä kiihtyivät yhä edelleen. Pelattiin ja kirottiin”, kertoi Ahonen 1979 kerhomestari Kare Rissaselle.

Vuonna 1949 aloitettiin vuosittaiset biljarditurnaukset Helsingin Suomalaisen Klubin kanssa. Vuodesta 1956 alkaen Kerho on ollut mukana YT-klubien biljardikisoissa. Voitto tuli heti ensimmäisenä vuonna Helsingissä joukkueella Martti Happonen, Tauno Lautamatti ja Viktor Ståhlberg. Raumalla 1997 voiton toivat Lappeenrantaan Kai Holopainen, Pasi Narvola ja Jyrki Ruuskanen.

Aktiivisuus biljardissa on vaihdellut eri aikoina, mutta aina se on ollut keskeinen osa kerhotoimintaa. Vuosien varrella on syntynyt erilaisia ryhmiä, jotka ovat tavanneet ja tapaavat toisiaan vähintään viikoittain yhteisen harrastuksen parissa.

Edesmennyt biljardimestari Ismo Lensua muistellaan tavan mukaan kynttilän, valokuvan ja karikatyyrin myötä.

Tähän suurta taitoa vaativaan harrastukseen ja sen harjoittajiin liittyy runsaasti erilaisia tarinoita ja kaskuja, joissa kuvataan eri pelitilanteita ja pelaajien toimenpiteitä näissä tilanteissa. Näitä sattumuksia on syntynyt sekä kotikentällä tavallisissa arkiotteluissa, että eri kilpailutilanteissa hermoja raastavan paineen alla.

Karikatyyrit

Aivan kerhon toiminnan alkuvaiheissa vuonna 1946 teetettiin ensimmäiset karikatyyrit Kerhon muutamista osakkaista. Tämän kunniaosoituksen kohteeksi pääsivät Willy Drews, Otto Hiltunen ja Jalmari Talste. Kaikki kolme olivat huomattavia lappeenrantalaisia, mutta varsinaiset valintaperusteet eivät ole tiedossa.

Lappeenrannan Kerholla ei rajoitettu pelikästään puheenjohtajiin. Ikuistetuiksi ovat vuosien kuluessa tulleet monet muutkin aktiivijäsenet. Kerholla saatujen ansioiden lisäksi on valintatilanteessa otettu huomioon myös toiminta yhteiskunnassa ja ammatissa. Valinta tapahtuu hallituksen kokouksessa äänestämällä. Etukäteen sovittu määrä valitaan saatujen äänien perusteella kullakin kerralla, kun karikatyyrejä teetetään.

Ensimmäiset karikatyyrit teki taiteilija Soini Talaskivi. Hän jatkoi erittäin korkeatasoista työskentelyään aina vuoteen 1966 saakka. Tämän jälkeen ovat karikatyyrejä tehneet Vorna Nokelainen, Aimo Vuorinen, Pertti Pihlman, Pekka Vuori, Viktor Urajevski.

Lappeenrannan Kerhon karikatyyrikokonaisuus on laaja. Noin 300 Kerhon osakasta on siinä esitetty ystävällisen humoristisessa muodossa, joka saattaa paljastaa kuvattavasta kohteesta jotain sellaista, mikä ei aina valokuvista tai muotokuvista ilmene.

Useat kuvissa esiintyvät henkilöt ovat omalla aikanaan vaikuttaneet enemmän tai vähemmän Lappeenrannan elämään ja

ympäröivään yhteiskuntaan. Tästä johtuen kokoelma kertoo yhtä ja toista kotikaupunkimme elämästä viimeisen 80 vuoden aikana. Se kertoo siitä, kuinka sodan jälkeinen yhteiskunta on kehittynyt sekä henkisesti, että taloudellisesti sodan jälkeisten pulavuosien vaikeuksista nykyiseen hyvinvointiin ja jopa yltäkylläisyyteen.

Karikatyyristä luettava paikallishistoria on velvoittava. On tärkeää, että eri sukupolvet vievät tätä viestiä eteenpäin. Keskeistä on eri henkilöiden ja sukupolvien välinen yhteistyö, jossa olennaista on yhteisymmärrys ja eri näkökantojen positiivinen pohdiskelu tavoitteena enemmän tai vähemmän yhdensuuntainen ajattelu ja pyrkimys kohti alati kehittyvää yhteiskuntaa. Kerho voi parhaimmillaan tarjota osakkailleen erinomaisen kasvualustan ”kohti yhteiskunnallisia ja sivistyksellisiä rientoja”.

Aktiiviset kerhoveljet ovat saaneet karikatyyrinsä.

LAPPEENRANNAN KERHO OY

HALLITUKSET 1999 - 2025

Vuosina 1999-2025 Kerholla on ollut viisi hallitusta, joista Tommi Laitisen johtaman hallituksen toimiaika on vielä meneillään. Kerhomestareita on ollut kolme, biljardimestareita kolme ja taloudenhoitajia kolme. Timo Pellikan kausi on kestänyt lähes yhtä kauan kuin Pentti Peltomäen kausi kerhomestarina.

LAPPEENRANNAN KERHO OY:N HALLITUKSET

Puheenjohtaja

Risto Kiljunen 1999-2006

Klaus Pelkonen 2007-2011

Ari Korhonen 2012-2015

Timo Multanen 2016-2018

Jukka Kopra 2019-2021

Hallitus

Klaus Pelkonen, Ossi Vilhu, Pauli Mikkola, Pertti Kolari ja varajäsen JP Koskinen
2004 Pertti Kolari valittiin Pertti Kouvosen tilalle ja JP Koskinen Kalevi Pietilän tilalle

Ossi Vilhu, Ismo Lensu, Anssi Laakso, Leo Segermannin tilalle valittiin Markku Pulli
2011 Klaus Pelkonen, Risto Kiljunen, Ari Korhonen, Ossi Vilhu, Ismo Lensu, Anssi Laakso, Markku Pulli, Pentti Peltomäki ja Timo Vainikka tuli Reijo Paajasen tilalle

2013 Ossi Vilhu, Anssi Laakso, Timo Multanen, Pertti Kolari, Anssi Laakso, Jukka Kopra, Timo Vainikka, Tuomo Räsänen, Risto Kiljusen tilalle ja Jukka Kopra Markku Pullin tilalle

2016 Anssi Laakso, Tuomo Räsänen, Ali Saravirta, Jukka Sirkiä, Ossi Vilhu, Mikko Nikkinen Pentti Kolari ja Jukka Kopra

2018 Timo Multanen, Jukka Kopra, Arttu Muukkonen, Mikko Nikkinen, Tuomo Räsänen, Ali Saravirta, Leo Segerman, Jukka Sirkiä Veli-Matti Virolainen

Timo Multanen, Ossi Vilhu, Timo Pellikka, Pentti Peltomäki, Tuomo Räsänen, Ali Saravirta, Jukka Sirkiä, Jukka Kopra, Mikko Nikkinen, Kari Veijalainen ja Veli-Matti Virolainen

Timo Pellikka, Timo Hirvonen, Tommi Laitinen, Aarno, Laukkanen, Arttu Muukkonen, Mikko Nikkinen, Ali Saravirta, Leo Segerman, Ville Lidqvist, Asko Verho, Veli-Matti Virolainen.

Timo Pellikka, Timo Hirvonen, Tommi

Laitinen, Arttu Muukkonen, Aarno
Laukkanen, Mikko Nikkinen, Leo Segerman
ja Asko Verho

Tommi Laitinen 2022-

Timo Pellikka, Jussi Hyrylä, Jukka Kopra,
Timo Lappalainen, Risto Pääkkönen, Leo
Segerman ja Niko Purhonen,

2024

Leo Segerman, Timo Lappalainen, Risto
Pääkkönen, Matti Purhonen, Veli-Matti
Juntunen ja Mika Arminen

Kerhon virkailijat 2000 luvulla

Kerhomestarit
Pentti Peltomäki 1999-2018
Antti Rinkinen 2018-2021
Pekka Sopanen 2021-2022

Biljardimestarit
Ismo Lensu
Jarmo Inkinen
Eero Saukkonen 2023 alkaen

Talouden hoitajat
Timo Pellikka 1982-2019
Antti Mansikka 2020-2022
Janne Smal 2022 alkaen

PUHEENJOHTAJIEN MIETTEITÄ

1999 - 2025

Kaikki vuosina 1999 – 2025 puheenjohtajina toimineet kerhoveljet ovat kukin lausuneet omia käsityksiään kerhotoiminnasta ja sen kehittämisestä.

PUHEENJOHTAJUUS YLLÄTTI, MUTTA PALKITSI - OPIN KERHOILEMAAN.

Olin kerhon puheenjohtajana vuosina 2001 - 2006. En ollut aktiivinen jäsen, kun Erkki Suni soitti ja sanoi, että miusta tulee hänen jälkeensä uusi puheenjohtaja. Panin

hanttiin, mutta Erkillä oli konstit eikä hänelle sanottu ei. Lopulta kysyin milloin mie aloitan. Niin se alkoi.

Samaan aikaan aloitti uutena kerhomestarina Pentti Peltomäki, jolla oli vankempi kokemus kerhon toiminnasta. Pentti oli suuri humanisti ja kerhon sykkivä sydän. Meistä tuli hyvät kumppanit. Mie yritin esittää kovempaa roolia, mutta eihän se Pentin rinnalla onnistunut.

Parasta noina vuosina olivat yhteiset elämykset veljien kanssa. Muistan monet matkat Viroon ja Venäjälle, joilla vanhemmat veljet Mikko Pekkonen ja Aulis Ripatti sekä muut kumppanit kertoivat, mitä Lappeenrannassa on oikeasti tapahtunut. Nuutti Vartiainen opetti kerhoilun salat ja rapuleivän teon sekä Erkki Suni lipeä kalan syönin. Kiitos ja kunnia heille.

Muutoksen haasteissa etsimme uutta vetovoimaa naisista. Heidän jäsenyydestäänkin keskusteltiin, mutta päädyimme tanssi- ja golfkursseihin. Sikarikurssille heitä ei taidettu enää kutsua. Pyöreät vuodet juhlittiin kerran naisten kanssa, mutta taisi jäädä ensimmäiseksi ja viimeiseksi kerraksi. Osuin ehkä oikeaan, kun toivotin naiset tervetulleiksi kahteen kertaan.

Suurin urakka oli vuoden 2003 lopussa, kun sopimus kerhon toimitiloista Kauppa

kadulla Karjalaisen kulttuurin edistämistalon kanssa päättyi. Kerho oli rakentanut nuo tilat 50 vuotta aikaisemmin talon päälle ja sopimuksen mukaan tilat siirtyivät nyt talon omistajan haltuun. Säätiö esitti kerholle kovan vuokrausmaksun eikä tilanne parantunut, vaikka pitkään ja kiivaasti siltä neuvoteltiin. No nuo tilat ovat olleet tyhjinä nyt 20 vuotta.

Päätimme siirtyä Upseerikerholle, josta saimme kohtuuhintaan kunnan toimitilat. Yhteistyö Upseerikerhon kanssa oli syvää ja hyvää. Talon elämän tukeminen oli myös kerhomme perustehtävän kärkeä. Muutto meni sutjakasti ja kertoi taas kerran, mikä voima kerhoveljiemme yhteishengellä on.

Mie lunastin vanhalta kerholtä yhden kattolampun. Se on meillä muistona ruokapöydän valaisimena. Ruoka ja Juoma maistuvat sen alla edelleen erinomaisesti.

Kerholle oli aina kiva tulla, vaikka kiirettä pitikin. Se oli teidän syytänne hyvät veljet ..

Risto Klijunen
1999 - 2006

PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Minut valittiin puheenjohtajaksi 2007 Risto Kiljusen jälkeen. Olin toiminut varapuheenjohtajana jo useiden vuosien ajan, joten kerhon toiminta ja toimintatavat olivat minulle melko tutut. Pentti Peltomäki toimi kerhomestarina ja Timo Pellikka taloudenhoitajana. Molemmat olivat tehtävissään kokeneita ammattilaisia, mikä helpotti merkittävästi puheenjohtajan työtä.

Kerho oli muutamia vuosia aikaisemmin siirtynyt kaupungin keskustasta Upseerikerholle, jossa Kerholle vuokrattiin omat tilat biljardia ja hallituksen toimintaa varten. Yhteistyö Upseerikerhon kanssa sujui moitteettomasti. Komea ja perinteikäs juhlasali tarjosi komeat puitteet erilaisten tilaisuuksien järjestämiselle. Upseerikerholla toimiva lounastarjoilu aktivoi ehkä jossain määrin tilojen käyttöä.

Pentti Peltomäen johdolla kehitimme Kerhon matkailuharrastusta. Aloimme kutsua näitä matkoja ”kulttuurimatkoiksi”, koska ne valmisteltiin huolella ja keskityttiin nimenomaan eri kohdepaikkakuntien kulttuurikohteisiin ja niiden huolelliseen esittelyyn. Matkat olivat avec-tilaisuuksia. Venäjälle suuntautuneiden matkojen lisäksi kävimme ainakin Berliinissä, Prahassa, Wienissä ja Venetsiassa. Kaikilla matkoilla jaoimme kaikille matkalaisille ennen lähtöä kattavat selostukset eri kohteista. Näin kaikki saivat mahdollisimman paljon irti matkakohteista.

Yhteistyö Helsingin Suomalaisen Klubin kanssa jatkui tuttuun tapaansa. Sen lisäksi

kehitimme yhteistyötä paikallisen Paasikiviseuran kanssa. Tämä tarjosi mahdollisuuden järjestää yhteistyössä hyviä ja hyödyllisiä esitelmätilaisuuksia, joihin saatiin merkittäviä valtakunnan tason puhujia.

Se, että järjestäjinä on enemmän kuin yksi taho, voi jossain määrin turvata sen, että kuulijoita saadaan riittävästi. Tämä yhteistyö jatkuu edelleen.

Tänä päivänä Kerho toimii omassa huoneistossaan Raatimiehenkadun varrella. Toiminta Upseerikerholla loppui Upseerikerhon ravintolan konkurssiin, johon korona vaikutti melkoisesti. Tärkeä on edelleen sääntöihimme kirjattu ajatus siitä, että Kerhon tulee ”herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin”. Tähän Lappeenrannan Kerho Oy:llä on erinomaiset mahdollisuudet laaja-alaisen osakaskuntansa ansioista. Joitakin toimia on jo näkynytkin. Kerho voi vaikuttaa, jos haluaa.

Klaus Pelkonen
2007 - 2011

KOKEMUKSIA KERHON PUHEENJOHTAJANA

Minä tulin Kerhon puheenjohtajaksi Klaus Pelkosen jälkeen. Kerhomestarina toimi Pentti Peltomäki ja taloudenhoitajana Timo Pellikka. Pentti junaili Ker-

hon toimintaa ja Timo hoiti taloutta – molemmat suurella taidolla ja merkittävällä kokemuksella.

Tuohon aikaan oleskelin paljon eri työtehtävieni parissa Helsingissä, josta johtuen kävin melko paljon Helsingin Suomalaisella Klubilla. Tämä antoi minulle mahdollisuuden vertailla näiden kahden klubin toimintaa keskenään. Toiminta molemmissa on hyvin samankaltaista, mutta Suomalaisen Klubin mahdollisuudet ja resurssit ovat tietysti aivan toista luokkaa kuin meillä Etelä-Karjalassa.

Molemmilla on sama ongelma siinä, että nuorta polvea on vaikea nykyään aktivoida mukaan toimintaan. Erittäin hyvinä pidin Suomalaisella Klubilla aina torstaisin pidettäviä klubi-iltoja, joissa veljet kokoontuivat yhdessä keskustelemaan jostain asiasta esitelmän pohjalta. Kerhotoiminnassa on tärkeää, että nuoret ja vanhemmat sukupolvet tapaavat ja pohtivat yhdessä maailman meinoa. Siitä on hyötyä kaikille.

Uskon myöskin, että erilaisia lounastapahtumia voisi kehittää vielä pidemmälle kuten Klubi on tehnyt. Meidän mainiot ”pitkät lounaat” ovat iso askel oikeaan suuntaan. Pentin aikoinaan järjestämät ”kulttuurimatkat” olivat erinomainen mahdollisuus ottaa puolisot mukaan toimintaan. Huolella val-

mistellut matkat antoivat kaikille hienoja kokemuksia ja lisäsivät me-henkeä.

Yhteistyötä Suomalaisen Klubin kanssa tulee kehittää edelleen. Samoin meillä on hyviä kokemuksia yhteistyöstä paikallisen Paasikivi -seuran kanssa. Toimintaa pitää kehittää niin, että Lappeenrannan Kerho koetaan hyväksi yhteistyökumppaniksi. Tätä kautta saadaan myös tarpeellista näkyvyyttä ja tukea jäsenhankintaan Etelä-Karjalassa.

Olen aina arvostanut niitä merkittäviä vuotuisia tapahtumia, joita Kerholla vietetään ja on vietetty jo yli 79 vuotta. Monille jäsenille nuo vuotuiset tapahtumat ovat juuri se tärkein kontaktipinta Kerhoon. Kun Lappeenrannan Kerho täyttää nyt 80 vuotta, on se jo sinänsä merkittävä saavutus. Sitä on syytä juhlia kaikella sillä arvokkuudella, jota tapahtuma merkitsee.

Ari Korhonen
2012 - 2015

MUISTUMIA JA NYKYPÄIVÄN AJATUKSIA 80-VUOTIAASTA LAPPEENRANNAN KERHOSTA

Tuomaan päivän juhlasta se alkoi. Ainoa vapaa paikka oli kerhovehi kun-
nalliseuvos Mikko Pekkosta vasta-
päättä, jolta osasin ja uskalsin kysellä
Kerhon toiminnas-

ta, saaden rautaisannoksen tietoutta.

Tuomaan päivien loistavia esiintyjä:

Vesa-Matti Loirin Eino Leino tulkinat Peter Lerchen kitaran säestyksellä. Merja Larivaa-
ra, Erkki Liikanen, Tapani Perttu ... Omalla
puheenjohtajakaudellani Mikko Alatalo,
Sakari Kuosmanen ja Jope Ruonansuu.
Kinkkupuheiden pitäjistä Jukka Pesu ja
Nuutti Vartiainen. Kerhoveljen Timo När-
hinsalon ja Markku Pullin loitsut.

Kerhon matkat. Pyöreät vuodet. Rapujuhlat
maalla ja vesillä. Aina mukavissa merkeissä.
Erinomaisia esitelmiä on kuultu niin kerho-
veljen piiristä kuin ulkopuolisilta asiantunti-
joiltakin. Puheenjohtajakaudellani ystäväni:
Heikki Aittokoski, Unto Hämäläinen ja Arvo
Tuominen. Kerhovehi Timo Hirvosen luoma
pitkä lounas on menestystarina.

Kerhoeloni puheenjohtajia ovat olleet Erkki
Suni, Risto Kljunen, Klaus Pelkonen ja Ari
Korhonen, ennen omaa puheenjohtaja-
kauttani 2016-2019, jonka jälkeen ruorissa
ovat jatkaneet Jukka Kopra ja Tommi Lai-
tinen. Pitkäaikaiset legendaariset kerho-
mestarit Aulis Korhola ja Pentti Peltomäki,
sekä taloudenhoitaja Timo Pellikka. Kerho-
mestari Antti Rinkisen kaudella siirryimme
uudelle digitaaliseen aikakaudelle.

Kerho siirtää lappeenrantalaista ja maakun-
nallista kulttuuriperintöä yli sukupolvien.
Hyvät kaverit, hyvät tarinat. Kerhon karika-
tyyrit kertovat hienoa historiaa kerhoveljen-
ta, joista monet nyt nimiltäkin mainitsemani
ovat poistuneet keskuudestamme. Heidän
muistonsa ja perintönsä elää keskuudes-
samme.

Puheenjohtajakaudellani käsitelimme use-
aan otteeseen Kerhon strategiaa. Stra-
tegiatyöryhmän ytimessä lisäksi olivat
ryhmää ammatillisena vetänyt kerhovehi,
professori Veli Matti Virolainen, hallituksen
varapuheenjohtaja Ossi Vilhu ja hallituksen
jäsen Tuomo Räsänen. Heille kiitokseni.

Elämme muuttuvassa maailmassa mikä
vaikuttaa myös 80 vuotta täyttävään Lap-
peenrannan Kerhoon. Perinne huomioiden
nykyisyyden menestys luodaan ajassa.

Timo Multanen
2016 - 2018

PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Toimin Lappeenrannan Kerho Oy:n puheenjohtajana vuodet 2019– 2021. Kerhon osakkaaksi olin tullut jo 1990-luvun lopulla. Ennen puheenjohtajuuttani olin ollut

muutaman vuoden hallituksen jäsen, joten Kerhon toiminta ja sen suunnittelu oli minulle tuttua. Ennen minua toimi puheenjohtajana Timo Multanen.

Puheenjohtajakauteni alkoi mukavissa ja ”normaaleissa” merkeissä. Merkittävin haaste oli puhtaasti teknisellä puolella. Historiallisista syistä johtuen oli Kerhon osakasrekisteri paisunut kovin suureksi ja hallitsemattomaksi. Tommi Laitisen ammatitaidon avulla saatiin koko rekisteri Flowmembersin piiriin.

Toimintamme oli 2004 siirtynyt Lappeenrannan Upseerikerholle, joka antoi suurine juhlasaleineen, ruokailu- ja muine tiloineen erittäin hyvät ja arvokkaat puitteet.

Talvella 2020 levisi maahamme koronavirus. Pian olimme kaikki maskit päällä. Ravintolat suljettiin ja jouduimme pitämään etäkokouksia. Tämä oli toiminnallemme erittäin haitallista, koska koko toimintamme perustuu nimenomaan veljelliseen yhdessäoloon, tapaamisiin ja tilaisuuksiin. Lopulta jouduimme perumaan käytännössä kaikki vuosiohjelman tilaisuudet. Tämä johti lopulta siihen, että myös Upseerikerhon toiminta jouduttiin ajamaan alas, mikä lopulta johti siihen, että koko ravintolatoiminta Upseerikerholla loppui ja Kerho joutui siirtymään uusiin tiloihin. Koronarojoitukset jälkiseurauksineen veivät valtaosan puheenjohtajakaudestani. Onneksi Kerholla

nyt on uudet ja hyvät tilat. Strategiakin saatiin ajan tasalle ja toiminta jatkuu.

Maailma digitalisoituu yhä enemmän ja ihmiset kohtaavat yhä useammin virtuaalisesti tekniikan välityksellä. Tällaisessa maailmassa Kerhon, jossa ihmiset voivat kohdata toisensa luottamuksen ilmapiirissä ilman titteleitä ja kaluunoita, merkitys kasvaa edelleen. Ei tarvitse kauaakaan selata sosiaalista mediaa, kun voi havaita, että sivistys ja ymmärrys ei siellä juurikaan lisäänty ja kumuloidu. Sen sijaan jo Lappeenrannan Kerho Oy:n pitkä historia osoittaa, että tämän kaltaisessa ympäristössä me jokainen voimme kehittää itseämme ja yhdessä luoda hyvää ja positiivinen keskusteluilmapiiri, josta kaikki osallistujat hyötyvät. Tämä on erinomainen vastalääke sille polarisoidulle ja repivälle mielipiteiden vaihdolle, joka nyt tuntuu maailmaa hallitsevan.

Jukka Kopra
2019 - 2021

PUHEENJOHTAJAN KERHOTARINA

Minut kutsuttiin mukaan Lappeenrannan Kerhoon vuoden 2005 tienoilla ystäväni Asko Kapasen ja Ari Korhosen toimesta. Tiesin ja jossain määrin tunsinkin

Kerhon entuudestaan ystäväni ja tuttujen kertomuksista ja se oli mielessäni arvokas ja jopa jossain määrin myyttinen yhteisö. Tunsin liittymiseni yhteydessä sekä suurta kunnioitusta Kerhoa kohtaan, mutta myös ylpeyttä päästessäni tämän hienon yhteisön jäseneksi.

Liittyessäni Kerhoon, toimimme jo Lappeenrannan Upseerikerhon yhteydessä. Oma kerhotoimintani oli enimmäkseen osallistumista tapahtumiin, erityisesti Tuomaanpäivät oli vuoden kohokohta. Erityisesti kerhokummieni toiminta ja esimerkki olivat tärkeitä, samoin se, että he ottivat noviisin mukaan ja siirsivät vahvasti kerhoperinnettä ja tarinoita eteenpäin.

Kenties merkittävin vaihe omaa matkaani yhteisön vahvaan ytimeen oli nyt jo ehkä legendaarisen junioripöydän synty. Tämä tapahtui kenties joskus 2010-luvun taitteessa. Meitä kerääntyi noin 15- 20 veljen yhteisö, joka kokoontui merkittävimmässä tapahtumissa etenkin rapujuhlassa ja Tuomaanpäivillä. Tämä ryhmä kokoontui jossain määrin myös Kerhotoiminnan ulkopuolella.

Toinen merkittävä muutos oli kutsu liittyä Lappeenrannan Kerho Oy:n hallitukseen. Tämä tapahtui muistaakseni vuonna 2018. Hallitustyöskentely oli mielenkiintoista ja tunsin päässeeni mukaan osaksi merkittävän paikallisen yhteisön ydintä. Erityisesti

on jäänyt mieleen strategiatyö, jota teimme 2020 keskellä korona-pandemiaa tavoitteena uudistaa Kerhon toimintaa uudelle vuosikymmenelle. Osana tätä työtä saimme pohtia tosissamme, mitä Kerho on ja haluaa olla modernissa ajassa.

Itselleni Kerhon toiminta ennen Upseerikerhoa edustaa jollain lailla vanhoja kultaisia aikoja ja koin itse aina sinänsä hienon Upseerikerhon tilana hieman vieraaksi nimenomaan Lappeenrannan Kerhon ja sen perinteiden näkökulmasta. Hieno historiamme jäi kieltämättä aina hieman Upseerikerhon varjoon.

Tultuani valituksi Kerhon Puheenjohtajaksi keväen 2021 yhtiökokouksessa, otin tämän roolin vastaan nöyränä ja suurta ylpeyttä tuntien. Arvostukseni aiempia puheenjohtajia kohtaan oli suuri ja tunsin, että nyt vastuullani on jotain tavallista suurempaa. Kysymys siitä, miten onnistun viemään Kerhoa eteenpäin sen perinteiden ja strategian hengessä oli merkittävä.

Vuoden 2020 strategiatyö ja erityisesti puheenjohtajaksi valinta pakotti myös selvittämään itselleni mistä Lappeenrannan Kerhosta on oikeasti kysymys. Kokemukseni liikkeenjohdon parista on luonut itselleni vahvan uskon siihen, että mikäli yritys tai yhteisö ei osaa määritellä itseään ja arvopohjaansa selkeästi ja riittävän yksinkertaisesti, se ei voi myöskään onnistua oman perustehtävänsä toteuttamisessa.

Puheenjohtajan roolissa merkittävimmäksi vaiheeksi muodostui vuoden 2022 loppu, jolloin kävi ilmi, ettei Kerhon toiminta Upseerikerhon tiloissa ole enää mahdollista johtuen tilat omistavan taustayhtiön selvitystilasta. Lappeenrannan Kerho oli koko-

naan uuden tilanteen edessä. Toimivaksi ratkaisuksi osoittautui Kerhomme omistaman Lappeenrannan Pormestarintorin liikehuoneiston kunnostaminen uudeksi kerhotalaksi. Tämä projekti oli merkittävä osoitus yhteisöllisyyden voimasta. Saamiemme merkittävien lahjoitusten ja huomattavan talkootyöpanoksen ansiosta uudet tilat valmistuivat huhtikuussa 2023.

Mitä Kerho sitten minulle merkitsee? Se on tärkeä yhteisö, joka tarjoaa foorumin uusien ajatusten kehittelyyn ja omien näkökulmien avartamiseen erilaisista taustoista tulevien henkilöiden seurassa. Samat arvot jakavien ihmisten seura on voimaannuttavaa ja inspiroivaa.

Lappeenrannan Kerho on yhteisö, jonka voima kumpuaa niin perinteistä kuin myös hienojen persoonien muodostavasta yhteisestä tekemisestä. Kerhon pysyminen elinvoimaisena vuosikymmenien ajan tarjoaa mielenkiintoisen osoituksen jaettujen arvojen ja perinteiden voimasta.

Tommi Laitinen
2021-

STRATEGIA

Kerhon strategian kehittäminen aloitettiin jo Timo Multasen toimiessa puheenjohtajana, mutta saatettiin loppuun Tommi Laitisen kaudella.

Strategiatyöryhmään kuuluivat:

Tommi Laitinen, Arttu Muukkonen, Klaus Pelkonen, Timo Pellikka ja Leo Segerman.

LAPPEENRANNAN KERHO OY – STRATEGIARYHMÄN TYÖPAPERI 16.11.2020

Kerhon toiminta-ajatus ja keskeinen idea Lappeenrannan Kerhon toiminta-ajatuksena on tarjota osakkailleen tilaisuus vapaaseen tuttavalliseen seurusteluun omassa keskuudessaan sekä herättää harrastusta yhteisiin rientoihin ja pyrkimyksiin osakkeenomistajien ja maakunnan parhaaksi. Tässä tarkoituksessa yhtiö ylläpitää kerhotiloja ja järjestää erilaisia tapahtumia.

Kerho on kulttuuri- ja liikemiesklubi, jossa yhteiskunnallisiin, isänmaallisiin ja maakunnallisiin arvoihin sitoutuneet eri-ikäiset jäsenet tapaavat toisiaan. Toimimme yleistyydyllisesti, mutta kuitenkin omassa rajatussa yhteisössämme yhteistyötahojen suuntaan verkottuen. Kerho vaalii toiminnassaan mainittuja yhteiskunnallisia, mutta myös omaan toimintaansa ja historiaansa liittyviä arvoja Mika Waltarin sanoittamassa hengessä: Perinteet ovat tienviittoja tulevaisuuteen.

Kerho on myös keskusteluyhteisö, jossa on mahdollista saada uusia vaikutteita ja virikkeitä erilaisen työ- ja elämäkokemuksen omaavilta. Kerholla pääsee osalliseksi selaisista yhteiskunnallisista ajatus- ja toimintamaailmoista, jotka muutoin ehkä jäisivät tavoittamatta. Kerho muodostaa veljesyhteisön, jonka jäsenyys on haluttu ja arvostettu.

Toiminnan organisointi

Kerho on järjestäytynyt osakeyhtiön muotoon ja Kerhon osakkaaksi kutsutaan hallituksen ja yhtiökokouksen hyväksymisprosessin kautta. Kerho organisoii toimintansa osakeyhtiölain ja yhtiöjärjestyksen mukaisesti. Kerhon ylin päättävä elin on Yhtiökokous, joka valitsee hallituksen. Hallitus on vas-

tuussa Kerhon toiminnan järjestämisestä. Kerhon toimitusjohtaja, jota kutsutaan Kerhomestariksi, vastaa käytännön operatiivisesta toiminnassa yhteistyössä hallituksen kanssa. Hallitus ja Kerhomestari ovat olemassa Kerhoveljien palvelemiseksi ja kyseiset luottamustehtävät vaativat omistautumista, oikeaa kerhohenkeä ja aitoa halua osallistua, vaikuttaa ja työskennellä Kerhon parhaaksi. Kerhomestarin ja hallituksen tulee jalkautua Kerhotoimintaan säännöllisesti.

Kerhomestari on kerhon toiminnan sielu. Hän on kerhoveljien palvelija, jonka tehtävänä on olla läsnä, osallistua, järjestää toimintaa ja huomioida kaikin tavoin Kerhon toiminnan ja veljeskunnan paras. Hallituksen ja Kerhomestarin vastuulla on Kerhon viestintä, joka on säännöllistä, avointa ja riittävän runsasta.

Kerho toimii kulloinkin tarkoituksenmukaisesti katsomissaan tiloissa. Tilojen tulee tarjota helppo mahdollisuus päivittäiseen toimintaan ja keskeisten harrasteiden, tapahtumien ja muun toiminnan järjestämiseen. Tarvittaessa Kerho voi käyttää myös omien tilojensa ulkopuolisia, kolmansien osapuolten tiloja suurempien tapahtumien järjestämiseen.

Toimintansa rahoittamiseksi Kerho kerää osakkailtaan yhtiöjärjestyksessä mainittuja käyttömaksuja. Tämän lisäksi Kerho harjoittaa sijoitustoimintaansa ja käyttää sijoitusten tuotot pääosin toimintaansa. Kerhon tavoitteena on käyttää pääosa toimintansa tuotoista välittömiin jäsenpalveluihin eli tapahtumiin, harrasteisiin tai muihin vastaviin toimintoihin.

Varsinainen toiminta

Kerhon varsinaisen toiminnan organisoinnista päättää Kerhon hallitus vuosittaisen suunnittelun yhteydessä. Kerhon hallitus jakaa toiminnan organisoimisen

tehtävät kunkin alueen vastuuhenkilöille. Kerhomestarilla on myös keskeinen rooli toiminnan organisoinnissa, koordinoinnissa ja tiedottamisessa. Kerhon vuosikellon mukaisia säännöllisiä, pitkän perinteen omaavia tapahtumia ovat Pyöreät Vuodet, rapujuhlat ja Tuomaanpäivät. Nämä ovat pysyviä ja arvokkaita tapahtumia, joiden perinnettä vaalitaan niiden vaatimalla arvokkuudella. Muita Kerhon keskeisiä toimintamuotoja ovat pienemmät tapahtumat, joiden määrää tulee lisätä alkaneella strategiakaudella. Näitä tapahtumia ovat Puheenjohtajan lounaat, uusien jäsenen ilta, kerhoillat, lauantaiseminaarit, muut lounasalustukset sekä Upseerikerhon kanssa yhteistyössä tuotettavat ohjelmalliset Pitkät lounaat.

Toinen keskeinen toimintamuoto ovat harrasteet, joita ovat biljardi, golf, skruuvi ja moottoripyöräily. Kerhon piirissä tapahtuvaa harrastetoimintaa voidaan jäsenten aktiivisuuden pohjalta laajentaa ja tarvittaessa Kerho voi hallituksen päätöksellä myös tukea uusia toimintamuotoja, mikäli harraste saavuttaa riittävää kannatusta jäsenkunnassa.

Kerho järjestää osana toimintaansa myös jäsenmatkoja. Kerho kuuluu YT-klubit kattojärjestöön ja tekee aktiivisesti yhteistyötä YT-klubien kanssa ja osallistuu kattojärjestön organisoimaan toimintaan.

Kerhon toiminnan keskeisenä elementtinä on säännöllinen viestintä tapahtumista, harrasteista ja matkoista. Viestintäkanavia ovat sähköposti, suljettu Facebook-ryhmä sekä vuosittainen jäsenkirje.

Kerhon talous

Kehittyvä toiminta voi perustua vain kasvulle, joten Kerhon on huolehdittava aktiivisten jäsentensä määrästä jäsenhankinnan kautta. Kerhon keskeinen tulolähde ovat vuosimaksut. Jäsenten on koettava saavan-

sa vuosimaksua vastaan arvokasta ja selkeää palvelua ja arvo. Lappeenrannan Kerhoon kuuluminen on myös itsessään arvo ja se on osa maksullista palvelua. Vuosimaksu on vähintään henkisellä tasolla edellytys Kerhoon kuulumiseen, vaikka se ei olekaan osakkaille pakollinen.

Kerhon taloushallinto tulee organisoida tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti. Taloushallinnon organisointi on ensisijaisesti hallituksen vastuulla, jonka tehtävänä on organisoida se parhaaksi katsomallaan tavalla. Joka tapauksessa Kerhomestarin on jo pelkästään toimitusjohtajan roolin näkökulmasta oltava hyvin perillä Kerhon talousasioissa.

Jäsenhankinta

Aktiivinen jäsenhankinta on ennen kaikkea Kerhon hallituksen vastuulla. Hallitus asettaa vuosittain tavoitteen uusien jäsenten hankkimiseksi ja vastuuttaa tehtävän valituille jäsenille. Hallituksen ja Kerhomestarin vastuulla on huolehtia uusien jäsenten perehdyttämisestä ja heidän sitouttamisestaan Kerhoon. Jokaisen uusia jäseniä kutsuvan kerhoveljen velvollisuus on myös huolehtia uuden veljen perehdyttämisestä.

Strategian jatkotyöstö

Strategiatyöryhmän tuottama materiaali (käytännössä tämä dokumentti) viedään hallituksen käsittelyyn. Hallituksen toivotaan tekevän haluamansa muutokset ja tämän jälkeen työryhmän mielestä olisi syytä vielä alustava lopputulos jäsenkäsittelyyn esimerkiksi puheenjohtajan lounaalla tai muussa vastaavassa tilaisuudessa. Strategian pohjalta laaditaan vuoden 2021 toimintasuunnitelma. Strategia ja toimintasuunnitelma hyväksytään virallisesti vuoden 2021 yhtiökokouksessa.

PUHEITA, ESITELMIÄ JA KIRJOITUKSIA

Tähän kappaleeseen on kerätty Kerhon tilaisuuksissa esitettyjä puheita ja esitelmiä, sekä kirjoituksia, jotka ovat olennaisesti liittyneet Kerhon toimintaan.

PYÖREISTÄ VUOSISTA ON KYSYMYS

”Mies nuori, ranta rannan taa
Täss` on sull` eessä synnyinmaa,
Isäisi sulle suoma;
Kuin ihanat nää Virtain veet
on Saimaan sadat saarenteet,
On Vuoksen vuolas uoma,
Imatran pauhupaateereet.

Nyt kukkasissa loista, maa,
Kesäisten vetten keinuttaa,
Suo lehtirantaa, saarta,
Sa kulttiin kukkulasi luo
Ja välkkyy virtojesi vuo,
Kuvastaa taivaan kaarta
Heleän Saimaa-silmäs suo!”

(J.L. Runeberg s. 4. tai 5. helmikuuta 1804)

Tässä seison onnittelemassa Saimaan seudun kermojen kermaa pyöreiden vuosien täyttämisestä. Onneksi olkoon! Onnea myös puolisoille! Ja kiitoksia tämän ihanan seudun kukoistuttajille.

Olen perusteellisesti kiintynyt kotiseutuuni ja sen asukkaisiin.
Siksipä sanon sanasen Vuoksenlaaksosta, Saimaasta, rajan pinnasta, Etelä-Karjalasta,

joka on identiteettini tyyssija ja psyykkisesti, fyysisesti ja sosiaalisesti akkujen lataamisen paikka.

Kannatin intohimoisesti ns. Saimaankaupunkia, nauhakaupunkia, helminauhakaupunkia, jonka saa konkreettisesti syliin seisossaan Utulassa ja katsoessaan yli Saimaan selän: siellä ne sauhuavat, Lappeenrannan, Joutsenon ja Imatran tehtaiden savupiiput, röyhyävät hyvinvointia alueelle ja sen asukkaille vielä toistaiseksi. Tutkimusta on tehty tuotteiden ja ympäristön hyväksi, ei haise raha enää niin voimakkaasti kuin ennen, vesi puhdistuu kuvaamallani Suur-Saimaan alueella; Pien-Saimaalla on toiset ongelmat; Vuoksi on todella voitokkaasti palauttanut vetisen voimansa ja puhdistunut ihmisten ja kalojen uida. Virta on häikäisevän kaunis kaikkina vuodenaikoina.

Keskinäinen kateus, väärä kilpailuhenki ja pikkusieluisuus sekä valtapolitiikka söi tämän hankkeen, jota kaihoilin tuomaan uutta vauhtia ja tulevaisuusajattelua tutkimuksen, tuotekehityksen, opetuksen, kulttuurin, koko sivistyksen hyväksi. Uudet asenteet ovat tarpeen.

Sodan ja raskaan rauhan jälkeen Viipurin lääni pirstoutui, ja sen asukkaat muuttivat ympäri Suomen. Kaakkois-Suomi jäi sirpaleiseksi ja etsimään itseään. Kahden hienon virran, Vuoksen ja Kymijoen, luoma jako kahteen maakuntaan on selkeä. Yhteistyötä kuitenkin tarvitaan.

Etelä-Karjalan maakunta ennen muuta joutui kokemaan, mitä merkitsi, kun valtakunnan raja siirtyi ja jätti vain vähän toimintatilaa rajan ja Saimaan väliin. Tiet ja tilukset katkesivat, mahtava Vuoksen virta laaksoineen pantiin poikki; vesi toki jatkoi kulkuaan ja Imatran koski jäi monitulkintaisesti kahlittunakin voiman ja vapauden symboliksi.

Paljon kuitenkin jäi - vieläpä vähenemisen

varaa, sen näkee nyt. Saimaankaupungin suunnitteluvaiheessa siihen olisi riittänyt asukkaita yli 100 00 ja muut kunnat lisäksi, nyt koko maakunnassa 134 000 ihmistä, pari prosenttia suomalaisista. Nämä ihmiset ovat olleet minulle ja perheelleni tärkeät, heidän hyväkseen olemme tehneet toden teolla työtä uupumatta, ja vaikka valitsemamme malli ei vielä tullut hyväksytyksi, sen aika tulee. Kahta kaupunkia ei yksinkertaisesti mahdu Etelä-Karjalaan, puheet kaksinapaisuudesta ovat turhia. Yksi iso kaupunki uudella nimellä ja uusin ajatuksin on tulevaisuuden kaupunki - niin minua monet lohduttavat. Uskonkin, että se toteutuu, mutta onhan karjalaisvaimolla hyveitä, jos kohta kärsivällisyys ei ole päällimmäinen. Eteläkarjalainen on todella karjalainen minkä näkee toreilla ja turuilla: avoin, vilkas, hetipuheinen, osaa itkeä ja nauraa. Lahjakkaasti osattiin kulkea onnen ohi ja jättää käyttämättä suuret resurssit, yhdistymiseen liittyvät porkkanarahat.

Hyvät kuulijat!

Kuinkahan monta sataa kertaa huudahdin kansanedustajavuosinani, että meillä on vain puut ja päät. Pääasia oli minulle tietenkin päällimmäinen kansanedustajana, opetus- ja tiedeministerinä ja eduskunnan puhemiehenä. Minä uskon kulttuuriin, tieteisiin, taiteisiin ja uskontoihin. Uskon sivistyksen voimaan ja sanan mahtiin. Kaikki nämä asiat saivat vastakaikua vuosikymmenten mitaan. Ne saavat vieläkin.

Analyytisessä tekstissään Etelä-Saimaassa 2.1.2011 Esa Vilenius piirsi vahvuuksia ja heikkouksia tässä maakunnassa. ”Jäljelle jäävät puu ja Pietari”, hän kirjoittaa. Pietari kuuluu myös pään asioihin, kauppaan, kommunikaatioon, ihmisten vuorovaikutukseen, infrastruktuuriin. Paljon meillä on työtä asenneilmastossa - katsotaanpa vain Estari-palstoja ja muita tekstiviestejä. On oltava aito. Jos myyt, myyt, jos ostat, ostat,

mutta älä valehtelee äläkä näyttele. Tavallinen riittää. Etelä-Karjalassa - ja Karjalan kannaksella - menestyttiin 1800-luvulla, kun suomalaiset toimittivat elintarvikkeita Pietariin runsain mitoin. Etelä-Karjalamme oli venäläisille koko Suomi ennen itsenäistymisen aikaa, jolloin raja sulkeutui. Turisteja riitti, palveluja kysyttiin - tuntuuko tutulta? Mutta vaikka ei ole tarpeen kerskua Venäjän-osaamisellamme, sen tiedämme kokeemuksesta, että Venäjään ei pidä sokeasti luottaa. Pitää tehdä voitavansa, on oltava ohjelma ja varaohjelma, sillä ukaasit ovat yllättäviä. Silti Venäjä on mahdollisuus, jota ei pidä väheksyä.

”Nyt talouden asiantuntijat ovat palanneet lähtöruutuun. Eteläkarjalaisilla on kaksi asiaa, joiden varaan voi rakentaa vaurautta. Puu, tai laajemmin biomassassa, ja Venäjä, siellä erityisesti Pietarin alue.” Yhdyn Esa Vileniuksen näkemykseen, mutta on meillä paljon muutakin, meillä on oltava. On si-joitettava kauppaan ja palveluihin. Vaurautemme on rakennettava myös sivistyneen elämänmenon, rakennetun ympäristön ja ihanan luonnonympäristön varaan. Uusia ammatteja syntyy. Saimaannorppakin viitto-
too luodollaan vaateliaasti, ja jos oikein osaamme elää, runsastuu myös eteläisellä Saimaalla. Ainutlaatuinen Saimaa kaikkienensa on ympäristö- ja vapaa-aikaan liittyvien tehtävien kannalta onnenlähde.

Ryhdynpä luettelemaan elinkeinoelämän mahdollisuuksia: UPM, Stora Enso, Metsä-Botnia, Partek, Finnsementti, kalkkikivilouhos, Suomen karbonaatti, rakennuskiviteollisuus, koru- ja rakennuskiviä, Imatran ja Tainionkosken vesivoimalat, Kemira, Ova-ko, Fazer, Outotec, Imatran Kone, Rämö, Terästorni, The Switch, Metehe, Larox.

Meillä on rajavartiolaitos, puolustusvoimat, liikennevirasto, poliisi, pelastuslaitokset ja terveydenhuoltojärjestelmä. On yliopisto ja ammattikorkeakoulu, lukiot, ammattiopistot, peruskoulut, orastavasti kansainvälistä

koulutustakin: IB-lukio ja Itä-Suomen koulu. Pätevää, koulutettua väkeä, kokeilevaa mieltä! Saimaan ammattikorkeakoulun kuvataideyksikkö on tasokas, niin myös Imatran Ilmeenkorvessa Konserttihoivi, joka on maankuulu konserttipyhähti ja levytyspaikka. Työn paikkoja nämäkin.

Imatran BB-festivaali, Lappeenrannan laulujuhlat ja Lemin musiikkijuhlat on myös mainittava. Entäpä nuorta ääntä ja vimmaa: Osmo's Cosmos, Kotiteollisuus ja Stam1na - vahvaa osaamista ja alueen tunnetuksi tekemistä.

Miksi siis apatiaa ja monenlaista alakulua, valojen sammuttamisen mentaliteettia, vaikka esimerkiksi Kaukopään ja Kaukaan tehtaiden valomeri edelleen häikäisee?

Itsetunnottomuudelle ei saa antaa periksi. "Ihmisen pitää olla semmone, että sen tullelta nurkasta löytää", äitini opetti. On tiedotettava kohteista ja hoidettava liikkumisen kohteesta toiseen. Esimerkiksi Imatra on helmi: Vedestä voimaa, puusta paperia, romusta rautaa, mestareiden herkkuja, musiikkia ja rajatonta rakkautta. Siinä on sen paikan henki. Tervetuloa!

Semiootikot ovat muun muassa Imatralla tutkineet paikan henkeä ja tutkivat näinä päivinäkin. Olen ideaan kiintynyt. Etelä-Karjala on minulle Paikka isolla kirjaimella, ja siellä asuvat ja sieltä lähtemään joutuneet tahi päässeet ihmiset luovat osaltaan tuota henkeä. Kahden vuosikymmenen ajan sekä Etelä-Karjala että Kymenlaakso tulivat kunta kunnalta minulle tutuiksi mainitsemieni pyhien virtojen Vuoksen ja Kymijoen väliltä. Katkeraa oli kansanedustajana havaita, miten paljon ihmisiä joutui muuttamaan työn perässä alueelta, niin että siitä tuli paljolti kesämaa, vapaa-ajan paikka. Minulle se on mielenmaisemani laajennettu osa. Etelä-Karjalaa yhdistävät Saimaa, Vuoksi ja raja. Järvi on maiseman silmä, ja tuo silmä on apposen auki alueellamme; Immalanjär-

veäkään ei saa unohtaa. Vuoksen virta on Imatran aarre. Saimaa, Vuoksi ja Imatran koski muodostavat verrattoman luonnon kokonaisuuden. Koskea on runoudessa käytetty Suomen vapauden symbolina. Jääkausi on ollut seutumme hyvä henki. Se on Saimaan äiti. Mannerjäätikön paino muokkasi syvänteen, ja jään sulamisvesien kuljettama hiekka, savi ja sora loivat Salpauselät ja saaristojen labyrintin. Salpauselän uumenissa piilee nyt aarre: Etelä-Karjalan pohjavesivarannot.

Rakkaat rouvat ja hyvät herrat,

Näinä pyöreiden vuosien täyttämisen aikoina meidän on koottava voimamme. Ikärasismille ei saa antautua. Joitakin merkkejä aikuisen elämän karikoista lienee tunnistettavissa:

- Pitää kaiteesta kiinni, kun menee alas rappuja.
- Kylmä kahvi kaunistaa, mutta maha ei kestä niin paljon kuin naama vaatii.
- Ennen vanhaan sattui ja tapahtui: nykyään ei tapahdu mitään, mutta joka paikkaa sattuu kyllä.
- Elämän korkeat arvot tarkoittavat kolesteroliarvoja.
- Lääkäri kysyy, mitä hyvää syö ja juo ja mitä hauskaa harrastaa ja sen jälkeen kieltää ne samassa järjestyksessä.
- Olo on kuin rilluttelun jäljiltä, vaikka ei ole käynyt missään.
- Lääkärit ovat lähes aina tyttösiä ja poikasia.
- Tarvitsee lasit löytääkseen lasit.
- Silmiin sytty tuli vain silloin, kun aurinko osuu silmälasieihin.
- Ei enää välitä, jos ajatukset alkavat karkaila, kunhan tulevat takaisin.
- Kirjoittaa muistilappuja, mutta unohtaa, mihin on ne pannut.
- Kun löytää etsimänsä tavarat, on jo unohtanut, miksi se piti löytää.
- Tekee kolmea asiaa yhtä aikaa, mutta unohtaa, mitä ne kaksi muuta olivat.
- Sammuttaa valot säästösyistä, ei romantiikan vuoksi.

- Kahdesti yössä tarkoittaa vessakäyntejä.
- Alkaa ostella kevyttuotteita ja huomaa, kuinka pienellä tekstillä kaikki käyttöohjeet on kirjoitettu.
- Ei koskaan punnitse itseään aamulla, sillä silloin silmäluomet ovat raskaimmillaan.
- Sisälläsi on laiha ihminen, joka kamppailee päästäkseen ulos, mutta saat sen rauhoittumaan muutamalla palalla suklaata.
- Unohdat ihmisten nimet.

Kuitenkaan meidän ei pidä antaa periksi eikä antautua käsiteltäväksi; Ruotsissa on käytetty suurista ikäluokista nimeä ”köt-tberget”, josta on päästävä eroon!

Entinen kansanedustaja Ilkka Taipale on siteerannut juutalaista professoria Jeddi Hasania:

Ilkka Taipale siteerasi Helsingin Uutisissa (7.5.2005) juutalaista professoria Jeddi Hasania, joka oli rajulla tavalla raivostunut, kun vanhuk-sista puhutaan vain kansantaloudellisena rasit-teena ja kulunkina, terveyden ja sosiaalihuollon suurkäyttäjinä, työikäisten huollettavana ja elä-kepommin kantajana. Niinpä hän laski - juutalai-sena - tulisiko halvemmaksi hitleriaaninen End-gültige Lösung, ongelman lopullinen ratkaisu. ”Entäpä jos kaikki 65 vuotta täyttäneet laitettaisiin kertalaakilla polttouuniin?

Oopperatalo jouduttaisiin sulkemaan, kuten mo-net teatteritkin. Matkatoimistoja kohtaisi kon-kurssiaalto, perushoitajaliitto lopetettaisiin, koti-sairaanhoito kituisi kuoliaaksi, lasten päivähoido iltaisin ja viikonloppuisin natisisi, pienten lasten taakka pahenisi entisestään. Moni televisio-oh-jelma menettäisi katsojalukunsa. Taksiliikenne näivettyisi päiväsaikaan, kyläkaupat loppuisivat entistä jouhevammin, sairaalat, poliklinikat, ter-veyskeskukset, kylpylät ja kuntoutuslaitokset ko-kisivat ennennäkemättömän kriisin, lääketehdaat horjuisivat. Valtiovarainministeriö ei keksisi, ketä enää syyttää maan talousvaikeuksista, kun huol-tosuhde heittäisi häränpyllyä. Ja mitä tekisivät eläkelaitokset varallisuusmassoineen rypiessään näiden 65 vuotta täyttäneiden maksamissa elä-kerahoissa?

Ehkä meidän pitää kääntääkin puheemme nurin niskoin ja alkaa ymmärtää ja hyväksyä vanhojen ihmisten kansantaloudellinen potentiaali, hehän

pitävät yhteiskunnan pyörät pyörimässä pyöri-tettyään niitä muutenkin koko elämänsä.” (Näin Jeddi Hasan / Ilkka Taipale)

Nämä kysymykset panevat ajattelemaan, mikä merkitys on meillä kymmenvuosi-ih-misillä. Tekemistä riittää. Jos osaamme nauraa itsellemme, ei meiltä hupia puutu ja jaksamme huomiseen ja huomisen yli.

Kannaksella naurettiin. Antreasta seuraava tositapaus:

Antreassa asu muino Kurppus-Kalle nimine suutar.

Häne mökissää ol kaks huonetta, ja hää piene raha puuttees meinas vuokrata perimmäise kammari.

Hää tekstas ilmotukse, minkä meinas panna johokii julkisel paikal.

Suutar laitto ilmotukse alassui tuolil ja levitti liistarii ilmotukse kääntöpuolel ja jätti sen siksaikaa kuivamaa ko läks käymälää.

Silaikaa suutari ämmä käi tuolil istumaa eikä huomant ilmotusta. Samas hää läks kaupas käymää, jollo yleisö näk häne takapuolessaa seuraava

ilmotukse: Takapuol vuokrataa, etupuol työs-kennellöö suutar.

Ilolest ellää pittää vaik päivää vähemmä!

**Valtioneuvos Riitta Uosukainen
Juhlapuhe pidetty Kerhon Pyöreiden
Vuosien juhlassa 4.2.2011**

Riitta Uosukainen ja Nuutti Vartiainen

KERHON JUHLAVUOSI 2015

Arvoisat juhlihan kerhon jäsenet ja puoliset, hyvät kutsuvieraat

Tällaisessa juhlassa olisi varmaan paikallaan, että juhlapuhuja analysoisi hienoista yhteiskuntatieteiden teorioista lähtien syvällisesti kerhojen merkitystä muuttavassa maailmassa. Uskon kuitenkin, että näin maittavan aterian jälkeen saisin tällaiselle puheelle vastakaikua lähinnä sieltä täältä kuuluvan kuorsauksen muodossa.

Niinpä päätin tyytyä vähän maanläheisempään sisältöön. Olemme juhlan alussa kuulleet katsauksen kerhon historiaan, joten siihen liittyen ajattelin hieman tarkastella, millaiseen ympäristöön, millaiseen Lappeenrantaan, Suomeen ja maailmaan kerho aikoinaan perustettiin ja esittää joitain hajahuomioita siitä, miten tuo ympäristö on vuosikymmenien kuluessa muuttunut.

Aloitetaan päivämäärästä 19. helmikuuta 1945. Euroopassa ja Aasiassa sota jatkui kiivaana. Lehtien otsikoissa ajankohtaisia olivat mm. nimet Königsberg, Veiksel, Iwo Jima jne. Suomikin oli vielä sodassa Lapis-
sa, vaikka merkittäviä taistelutoimia ei enää

tammikuun jälkeen ollut ollutkaan.

Huolta aiheuttava asia oli maahan syyskuussa tulleen valvontakomission toiminta. Ei oikein tiedetty, mitä oli odotettavissa. Karjalan evakkojen asuttaminen odotti pysyviä ratkaisuja. Tätä varten tarvittiin maanhankintalaki, joka oli parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä ja josta käytiin paljon polemiikkia lehdistössä.

Lappeenranta oli tuolloin pikkukaupunki. Asukkaita oli hieman yli 14000. Sen geopolitiittinen asema oli Viipurin menetyksen myötä oleellisesti muuttunut. Viipurin takamaasta oli tullut faktisesti rajakaupunki, vaikkei kaupungin alue vielä ulottunutkaan rajaan asti. Tämän aseman ilot ja murheet, hyödyt ja haitat tultaisiin tulevana vuosikymmeninä näkemään.

Mitä muuta Lappeenrannassa tapahtui noina päivinä?

Kulttuuri kukoisti yllättävänkin voimakkaana. Aulikki Rautavaara pianistinaan Cyril Szalkiewicz konsertoi täällä 17. ja 18. päivänä helmikuuta. Konsertit olivat loppuunmyytyjä. Teatterikin oli kunnianhimoista, ohjelmistossa oli Shakespearen Kesäyön unelma ja Molièren Saituri. Etelä-Saimaan toimittajan arvion mukaan menossa oli myös hyvä elokuvaviikko, elokuvateattereita oli useita.

Urheilussa lehdistön eniten seuraamat lajit olivat hiihto ja jääpallo. Päivän uutinen 20.2 uutinen oli mm. se, että Imatran yhteiskoulu oli voittanut Lappeenrannan yhteiskoulun jääpallossa maalein 3-2.

Ajan tarpeita kuvaavat Etelä-Saimaan osataan ja myydään ilmoitukset. Myytävänä oli mm. kantava tamma, lehmä, hyvä työhevonen. Halutaan ostaa ilmoituksissa oli samoja tarpeita. Oli sentään joku halukas ostamaan käytetyn kirjoituskoneen, liekö tuleva kirjailija. Lappeenrannan koneellinen sukkakorjaamo tarjosi palvelujaan. Lisäksi porilainen Linnainmaan myymälät niminen yritys halusi isohkolla ilmoituksella ostaa kessua ja lupasi maksaa hyvälaatuisesta hyvän hinnan, mutta huonompikin huomi-

oidaan. Näistä ilmoituksista huomaa ajan ja tarpeiden muuttuneen. Tällä hetkellä Etelä-Saimaan ilmoituksissa kaupataan moottoriajoneuvoja, koiranpentuja ja thai-hieron-taa.

Paljon on pysynyt myös samanlaisena, siitä pari esimerkkiä Etelä-Saimaasta 20.2.1945 Tämän päivän ongelmat tuo mieleen yleisönosaston kirjoitus, jossa nimimerkki sotaveteraani ihmetteli, miten pääsisi sairaalaan, kun mielestään tarvitsisi hoitoa, mutta lääkäreiden mielestä ei ole riittävän sairas eikä hänellä ole varaa maksaa.

Vähän kevyempi nykypäivää muistuttava on saman päivän Etelä-Saimaassa juttu siitä, missä asioissa nainen on miestä parempi. Luettelossa on parikymmentä kohtaa, jotka muistuttavat hyvin paljon nykyään sosiaalisessa mediassa liikkuvia vastaavia luetteloja. Otan esille vain viimeisen kohdan: Nainen osaa mairitella niin, että lopulta saa aina, mitä tahtoo.

Aikojen hienoisesta paranemisesta ke-väällä 1945 kertovat uutiset siitä, että vas-toin aikaisempaa tietoa sokeria saadaankin maaliskuussa jakeluun riittävästi ja rasva-kupongeilla saa täyden määrän voita eikä osaa tarvitse korvata margariinilla.

Kaiken kaikkiaan tunnelmat vuoden 1945 alkupuolella tuntuvat olleen jossain mää-rin ristiriitaiset. Oli monia epävarmuutta ja jopa pelkoa aiheuttavia asioita, monet sodan traumat olivat vielä käsittelemättä. Toisaalta tulevaisuudenusko oli selvästi el-pymässä. Halu rakentaa, halu elää oli voi-makas. Tuosta halusta elää, toimia ja ottaa tulevaisuus vahvasti omiin käsiin on tämän kerhon perustaminenkin yksi esimerkki. Tuona vuonna perustettuja erilaisia yhteisö-jä on monia muitakin. Esimerkiksi Lappeen-rannan rotaryklubi täyttää 70 vuotta tämän kuun lopulla ja huomenna (3.10.) on Kau-kaan laulumiesten 70-vuotisjuhlakonsertti.

Vielä yksi tulevaisuudenuskoa kuvaava mer-kittävä ja meistä monia läheltä koskettava

asia vuodelta 1945 on se, että elokuusta 1945 katsotaan alkaneen viisivuotinen ns. suurten ikäluokkien aika. Tuolloin syntyi enemmän lapsia kuin koskaan aikaisemmin Suomen historiassa eikä sen jälkeenkään ole ylletty vastaaviin lukuihin. Noihin suu-riin ikäluokkiin kuuluu ilmeisesti aika moni tässäkin salissa olijoista. 24.8.1945 oli se päivä, jolloin päiväkohtainen syntyvyys oli suurimmillaan ja syyskuussa saavutettiin kuukausiennätys yli 12000 lasta. Tämähän oli seurausta siitä, että kenttäarmeijasta suurin osa joukoista kotiutettiin vuoden 1944 marras-joulukuun vaihteessa.

Hyppään sitten ajassa parikymmentä vuot-ta eteenpäin. 60-luvun puolivälissä kerho oli ihmisen mittakaavaa käyttäen tulossa täy-si-ikäiseksi. Lappeenrantakin oli ilmeisesti alkanut huomata sodan jälkeisen uuden aseman tuomat tarpeet ja mahdollisuudet. Vuosiin -65 ja -66 näet huipentuu kaksi pit-kää prosessia, jotka ovat oleellisesti vaikut-taneet siihen, millaisessa Lappeenrannassa kerho tänään toimii. Näissä tapahtumissa ja päätösten valmistelussa uskon monilla ker-hon jäsenilläkin olleen sormensa pelissä, jopa varsin ratkaisevalla tavalla. Myönnän liikkuvani nyt vähän heikoilla jällä, koska salissa on todennäköisesti henkilöitä, jotka tuntevat tapahtumat huomattavasti minua paremmin. Korjatkaa, jos kerron mielestän-ne jotain oleellisesti väärin.

20-luvulta lähtien oli Lappeenrannan kau-punki haaveillut alueensa laajentamisesta. Kaupungin kasvu oli pakottanut uuden asutuksen kaupungin silloisten rajojen ulkopuolelle Lappeen kuntaan. Tuolloin päädyttiin 30-luvun alussa Lauritsalan kauppalan perustamiseen, joka ei suinkaan ratkaissut Lappeenrannan ongelmaa. Asian pohdinta ja taustatyö jatkui ja 60-luvulla ti-lanne oli kypsä asian eteenpäin viemiseen. Ilmeisesti aikamoisten riitojen ja eri elimiin tehtyjen valitusten jälkeen päädyttiin sii-hen, että vuoden 1967 alusta Lauritsala ja Lappeen kunta liitettiin valtioneuvoston

päätöksellä Lappeenrantaan ja syntyi uusi iso Lappeenranta. Ymmärtääkseni ratkaisu oli Lappeenrannan tulevan kehityksen kannalta välttämätön, vaikka ilmeisesti osa Lauritsalan ja Lappeen asukkaista vieläkin sitä lievää termiä käyttäakseni harmittelee.

Toinen pitkään valtakunnan tasolla eri toimikuntien ja elinten toimesta pohdittu asia oli yliopiston perustaminen Itä-Suomeen. Monien käänteiden jälkeen lopputulos oli se, että helmikuun 25. päivänä 1966 hyväksyttiin laki Lappeenrannan teknillisestä korkeakoulusta. Lappeenrantaisten näkökulmasta tämä lienee ollut sekä voitto että tappio. Tappio se oli sikäli, että yhdessä vaiheessa oli vahvasti esillä monialaisen Oulun mallin mukaisen yliopiston perustaminen Lappeenrantaan, voitto sikäli, että päätös lopulta saatiin aikaan.

Yliopiston merkityksestä Lappeenrannan kehityksessä olen jäävi sanomaan mitään. Pari pientä tähän liittyvää detaljia kuitenkin sallinette.

Ensiksikin tuolla helmikuussa 1966 hyväksytyllä lailla on tähänkin tilaisuuteen ulottuvat seurauksensa. Lain syyt on nimittäin se, että joudutte nyt kuuntelemaan minun puhuttani. Korkeakoulu toi minut Lappeenrantaan kymmenisen vuotta myöhemmin 1975 ja siitä on rakentunut polku edelleen tälle estradille.

Toiseksi viimekesäinen pikku huomio, joka liittyy yliopistoon ja Lappeenrannan kerhoon. Minulla oli ilo olla mukana viime elokuisella rapuristeilyllä ja huomasin, että pöytäkunta, jonka laulu raikui useimmin ja kaikkein voimakkaimpana, koostui pääosin yliopistomme kasvateista. Ainakin jotain positiivista yliopisto on tuonut myös kerholle.

Siirrytään sitten tähän hetkeen. Kerho on 70-vuotias, suuret ikäluokat ovat 65 -70 vuotiaita. Suomi vanhenee kovaa vauhtia. Maailma tuntuu olevan sekaisempi kuin

pitkiin aikoihin. Tulevaisuus on monessa suhteessa epävarma, katsotaanpa sitä Lappeenrannan, Suomen tai koko maailman horisontista. Erona vuoteen 1945 on se, että silloin takana oli monivuotinen sota ja vaikka rauha ei kaikkia ongelmia ratkaissutkaan, oli usko parempaan tulevaisuuteen vahva ja myös hyvin perusteltu.

Nyt takanamme on pitkä nousuja ja laskuja sisältänyt, mutta yleiskuvaltaan kuitenkin positiivisen kehityksen 70-vuotinen ajanjakso, jonka jatkuminen tällä hetkellä vaikuttaa kovin epävarmalta. Se on tietysti pelottavaa ja monilla usko parempaan tulevaisuuteen horjuu.. Synkistely ja hammasten kiristely ei kuitenkaan johda mihinkään. Tarvitaan sitä tulevaisuuden uskoa ja elämänhalua, jota vuonna 1945 vanhemmillamme ja isovanhemmillamme oli, kun sodan runtelemaa maata ryhdyttiin jälleen rakentamaan. Tarvitaan rohkeita tekoja. Siinä haastetta myös 70-vuotiaalle Lappeenrannan Kerholle ja kaikille sen jäsenille.

Arvoisa juhlaväki

Lopuksi haluan toivottaa kerholle ja sen jäsenille sekä kaikille läsnäolijoille tulevaisuudenuskoa, toimintatarmoa ja elämäniloa. Ollaan ikääntymisestä huolimatta edelleen nälkäisiä elämälle.

Rehtori Markku Lukka
Juhlapuhe kerhon 70-vuotis
juhlassa 2.10.2015

LAPPEENRANNAN KERHO OY 75 VUOTTA, JUHLAPUHE 2020

Perustaminen

”Suomalaisista löytyy jäätävää luonteenlujuutta”, kirjoitti amerikkalainen toimittaja Martha Gellhorn rakastajalleen Ernest Hemingwaylle 30.11.1939. Neuvostoliitto oli juuri aloittanut sodan Suomea vastaan pommittamalla mm. Helsinkiä erittäin tuhoisin seurauksin. Gellhorn oli tämän murhaavana ja järkyttävän hyökkäyksen silminnäkijä. Kokeneena sotakirjeenvaihtajana hän kykeni arvioimaan tilannetta paremmin kuin moni muu. Tämä suomalaisia imarteleva lausunto miellyttää luonnollisesti meitä, mutta voi siinä jotain perääkin olla. Seuraavan lähes kuuden vuoden aikana kävi maamme läpi historiansa vaikeimman ajanjakson. Kolhut olivat kovat, mutta siitä kuitenkin selvitettiin ja itsenäisyytemmekin säilyi nipin napin. Sana sisu sai hyvinkin konkreettisen merkityksen.

Tuon kriisin loppupuolella 19.2.1945 perustettiin kaupungissamme Lappeenrannan Kerho Oy. Täsmälleen samana päivänä pohdittiin Helsingissä Karjalan Liiton kokouksessa sitä, kuinka menetetyistä Karjalasta

pelastuneet evakot sijoitetaan eri puolelle maatamme uuden elämän alkuun. Näitä kotinsa ja omaisuutensa menettäneitä karjalaisia oli yli 400 000. Jotkut heistä olivat perustamassa Lappeenrannan Kerhoa.

Suomi oli joitakin kuukausia aikaisemmin solminut erittäin raskaan rauhan Neuvostoliiton kanssa. Lähes 90 000 sotilasta oli kaatunut ja lähes 200 000 oli haavoittunut, eikä sota Lapissa ollut vielä edes päättynyt. Suurin osa maailmaa oli vielä tulessa. Liittoutuneiden joukot olivat käytännössä piirittäneet Berliiniin. Natsihallinto oli henkito-reissaan. Maailmansodan aloittanut Hitler suunnitteli itsemurhaa Saksan raunioituneen pääkaupungin alla olevassa bunkkerissaan. Näissä olosuhteissa perustettiin Lappeenrannan Kerho.

Kerhon perustaminen noissa poikkeuksellisen epävarmoissa olosuhteissa osoittaa kieltämättä ehkä tiettyä ”jäätävää luonteenlujuutta”. Hankkeeseen liittyi myös vahva annos isänmaallisuutta, sillä kotikommunistiemme vallankumousuhka, jota Neuvostoliitto häikäilemättä tuki, uhkasi maamme itsenäisyyttä. Lenin-palkinnon saanut kommunistipoliitikko Hertta Kuusinen kaavaili maallemme samaa tulevaisuutta kuin Tšekkoslovakialle, joka sitten joutuikin Neuvostoliiton miehittämäksi. Se piina päättyi vasta Neuvostoliiton hajoamiseen vuoden 1991 lopulla.

Kerhon perustajilla oli takanaan erittäin raskaat sotavuodet. Läheisiä oli kuollut. Moni oli menettänyt merkittäviä omaisuuksia. Kerhon perustaminen oli yksi pieni osa Suomen jälleenrakentamisessa. Suljetussa piirissä oli mahdollista nostaa yhdessä tekemisen tunnetta ja purkaa menneiden vuosien raskaita kokemuksia seurassa, jossa näitä asioita ymmärrettiin. Tämä oli jotain muuta kuin ”mukavat kaverit ja hauskat tarinat”. Nykytermein osakkaat terapoivat toisiaan, sillä sotakokemuksista ei ollut turvallista noissa olosuhteissa julkisesti kes-

kustella. Lappeenrannan Kerho Oy perustettiin tarpeeseen.

Juuret

Lappeenrannan Kerhon juuret ulottuvat itse asiassa vuoteen 1932 saakka. Silloin päätettiin perustaa kaupunkiin herraklubi. Perustava kokouskin pidettiin, mutta klubia ei kuitenkaan syntynyt. Kokouksesta jäi kuitenkin pöytäkirja, jossa klubin tehtävät määriteltiin seuraavasti: ”Klubin tehtävänä on valmistaa jäsenilleen tilaisuus vapaa-seen tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa piirissä ja täten herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rentoihin”. Tuskin klubin tehtävää ja tavoitteita voisi tyylikkäämmin julkituoda. Tämä elegantti ajatus on hiukan muunnetussa muodossa kirjattu Kerhon yhtiöjärjestyksenkin vuonna 1945.

Osakeyhtiö, joka toimii kuin seura

Keskeisin syy siihen, että Kerho on osakeyhtiö eikä yhdistys, perustuu siihen, että osakkeiden myynnillä kerättiin rahaa sekä toimintaa että omien tilojen hankkimista varten. Käytännössä Kerho on kuitenkin aina toiminut kuin yhdistys, mikä onkin varsin luontevaa toiminnan laatu huomioon ottaen.

Omat tilat

Kerho aloitti toimintansa Osuuskauppa Yhtymän ravintolan kabinetissa Kauppa- ja Koulukadun kulmassa siinä, missä nyt on kauppakeskus Armada. Vuonna 1949 rakennettiin Kerholle omat tilat Kauppa- ja Oksasenkadun kulmaan. Kerho rakennutti vanhan kerrostalon päälle itselleen oman kerroksen. Näin syntyi ”Karjalana Kulma”. Näihin tiloihin sisältyivät ensimmäisen luokan ravintola, useita kabinetteja, kirjasto,

biljardisali, keittiö ja tarpeelliset varasto- ja sosiaalityilat. Tämän kohteen suunnitteli arkkitehti Aarne Ervi, eräs maamme tunnetuimmista arkkitehteistä. Varsinaisen kerroksen lisäksi suunniteltiin myös koko sisustus. Lopputulos oli todellinen mestariluomus. Mitään yhtä tyylikästä ravintolakokonaisuutta ei tässä kaupungissa ollut koskaan sitä ennen rakennettu. Mitään vastaavaa ei ole sen jälkeenkään saatu aikaiseksi.

Toiminta aluksi

Sotavuosien jälkeen Kerho oli ahkerassa käytössä. Siellä pelattiin biljardia, skruuvia ja vaihdettiin ajatuksia. Melko usein täällä vieraili tärkeitä liike-elämän ja politiikan edustajia pitämässä esitelmiä ja kertomassa niistä ajatuksista ja hankkeista, joita pääkaupungissa liikkui. Kerhon läheinen yhteistyökumppani on kaikki nämä vuodet ollut Helsingin Suomalainen Klubi. Yksi tämän kumppanuuden perinne on vuosittain pelattava biljardiottelu, joka vuorovuosina pelataan joko Helsingissä tai täällä. Kerhon osakkaat ovat kuluneiden vuosien aikana olleet mukana monissa eri hankkeissa ja tapahtumissa, joita kaupungissamme on ollut. Tämä johtuu siitä, että useat Kerhon osakkaat ovat olleet merkittävässä tehtävissä liike-elämän ja hallinnon eri portailla. Kerhon liepeillä leijui vallan aura.

Valitettavasti tyylikäs ravintola tuotti Kerholle paljon taloudellisia ongelmia. Aluksi piti Kerho itse ravintolaa, mutta ei se koskaan mikään taloudellinen menestys ollut. Myöhemmin sitä vuokrattiin eri yrittäjille mutta ei se heillekään miksikään kultakäivokseksi muodostunut. Lopulta jouduttiin tilanteeseen, jonka seurauksena Kerho siirsi toimintansa Lappeenrannan Upseerikerholle.

Uudet tilat ja toimintalinjaukset

Historiallisesti arvokas Upseerikerho on antanut Kerholle tyylikkäästään toiminnan puitteet. Yhteistyö Lappeenrannan Upseerikerhon kanssa antoi uusia tulevaisuuden näkymiä. Nyt tulivat entistä voimakkaammin mukaan ns. kulttuurimatkat kaikkiin ilmansuuntiin eri puolille Eurooppaa. Näitä matkoja valmisteltiin huolella. Jokainen matkalle lähtijä sai jo ennakkoon huolella laaditun selostuksen kohteesta. Näissä selostuksissa on matkaohjelman lisäksi käsitelty historiaa ja nykytilannetta monesta eri näkökulmasta. Tällä pyrittiin siihen, että jokainen saisi matkastaan mahdollisimman suuren hyödyn. Kerhomestari Pentti Peltomäen rooli näiden matkojen organisoinnissa ja valmistelussa on ollut aivan keskeinen. Hänen johdolla on näitä matkoja tehty parin vuosikymmenen aikana viitisenkymmentä.

Ulkopuolisten esitelmien lisäksi ryhdyttiin Kerhon toimesta yhdessä Upseerikerhon ravintolan ja Paasikiviseuran sekä Lappeenrannan kaupungin ja Killan kanssa järjestämään Lappeenrannan kaupunkikuvaa käsitteleviä esitelmiä ja keskustelutilaisuuksia. Tähän mennessä pidetyssä 12 tilaisuudessa on kuulijoita ollut yli 1200. Tällä tavalla tehdään Lappeenrannan Kerhoa ja Upseerikerhoa tutuksi kaupunkilaisille.

Suuren suosion ovat saaneet myös ns. ”pitkät lounaat”, joissa on tutustuttu maamme merkkihenkilöiden mieliruookiin kulttuurianekdoottien kera.

Tulevaisuuden kysymyksiä

Kerhotoiminta nojaa perinteisiin. Meillä on pyöreät vuodet, rapuristeilyt ja tuomaanpäivät. On biljardi, golf ja skruuvi. On sivistäviä esitelmiä ja opettavaisia kulttuurimatkoja. ”Perinteet ovat nykypäivien tienviittoja” sanoo Mika Waltari. Perinnettä on sekin, että kaikissa edellä mainituissa

tapahtumissa ovat myös puoliset olleet tervetulleita.

Lopuksi

Kun keräsin materiaalia tätä juhlapuhetani varten, löysin juhlaesitelmän vuodelta 1960, jolloin Kerho täytti 25 vuotta. Yllätyksekseni tuon puheen oli pitänyt isäni Wäinö Pelkonen. Toinen yllätys oli se, että puhe sisälsi runon, jonka puhuja esitti. Tämä runo kuuluu seuraavasti:

Nyt vielä tahdon kiittää näitä Kerhon tyttöjä.

He meille ovat ystäviä, rippiaitejä.

*He kuulevat ja näkevät ja vaikka tietävät,
he kertomatta sietävät.*

Siis Kerholla me viihdymme ja tänne palaamme.

*Niin visusti me vaimoiltaimme paljon salaamme
ja jos me joskus pulaan joutuisimmekin,
niin tytöiltä ja Fransulta me saamme alibin.*

Isäni oli kohtuullisen laadukas puhuja, mutta runoutta hän ei juurikaan harrastanut. Äitini sitä vastoin oli hyvin kirjallinen ihminen, jolta pieniä värssyjä syntyi eri aiheista tämän tästä. Uskoakseni tämäkin loru on hänen kynästään. Se, että juhlapuheen pitäjä pyytää puolisoaan kirjoittamaan pienen lorun Kerhosta omaan puheeseensa osoittaa molemminpuolista kunnioitusta ja arvoantoa.

Runossa maalattu kuva Lappeenrannan Kerhosta on vedetty leveällä pensselillä. Se on terävä, mutta ei ilkeä. Siitä puuttuu täysin pikkukaupunkiin usein liittyvä pienisieluisuus. Pikemminkin sitä leimaa Viipurilainen ”schirokaja natura”-henki, joka oli viipurilaisille ja heidän kaupungilleen niin tyypillistä. Molemmat vanhempani olivat viipurilaisia ja sellaisina he elivät elämänsä loppuun, vaikka heiltä oli rakas kotikaupunki vietykin.

Lappeenranta haluaa näyttäneen Viipurin manttelin perijänä. Me Lappeenrannan Kerhossa voisimme edistää tätä pyrkimys-

tä suosimalla sitä samaa rentoa "schirokaja natura"-henkeä omassa piirissämme. Sehän saattaisi levitä siitä laajemmallekin tässä kaupungissa.

Lämpimät onnittelut 75-vuotiaalle Lappeenrannan Kerho Oy:lle!

Arkkitehti Klaus Pelkonen

Juhlapuhe on valmisteltu kerhon 75-vuotis juhlia varten vuonna 2020. Koronan takia juhla peruttiin eikä tätä puhetta ole koskaan pidetty

"KOMMUNISMIN PITKÄ LAAHUS"

Suurlähettiläs Pertti Torstilan näkemys Unkarista Ja Euroopan tilanteesta.

Hyvät kuulijat,

Kun lähdin kirjoittamaan muistelmakirjaani "Komennus Budapestiin", en osannut aavistaa kuinka ajankohtaiseksi kirjan sanoma muodostuu tämän päivän Euroopan turvallisuustilannetta - Ukrainan sotaa, EU:n

sisäistä tilannetta tai Suomen Nato jäsenyyttä arvioitaessa.

Kerron työstäni suomalaisena diplomaattina, mutta kirjan keskipisteessä on Unkari, minulle poikkeuksellisen tuttu maa.

UM-virkamies saa uransa aikana varsin harvoin komennuksen uudelleen samaan maahan. Minun kohdallani niin kuitenkin kävi. Työskentelin Unkarissa kahteen otteeseen, lähetystösihteerinä kommunismin kaudella 1970-luvulla ja suurlähettiläänä vapautuneessa Unkarissa 1990-luvun alussa. Näin ja koin paikan päällä kuinka Unkari varjeli paikkaansa 70-luvulla kommunistileirin "iloisimpana parakkina" Ja kuinka vapaus sitten 15 vuotta myöhemmin palasi kovia kokeneen kansan pariin. Päätin kirjoittaa kirjan havainnoistani ja selvittää lukijoille mistä syistä Unkari, joka vapautumisen jälkeen oli koko itäisen Euroopan ehdoton ykkönen ja lännen lemmikki - on ajautunut EU:ssa ongelmalapsen ja häirikön rooliin.

On tärkeää ymmärtää Unkarin nykytilanne ja siihen johtaneet syyt sillä tämä maa on maantieteellisen sijaintinsa, historiansa ja vaikutusvaltansa takia tuntuvasti kokoaan painavampi tekijä Euroopan unionin tulevaisuutta arvioitaessa. Unkarin nykyhallinnon tarjoaman äärikonservatiivisen kansallisvaltiomallin leviäminen laajemmalle, on Euroopan unionille sen olemassa oloa vaarantava, todellinen uhka. Jos itsekäs ja omia etuja korostava politiikka voittaa alaa yhteistyöhön perustuvan eurooppalaisen rauhanmallin kustannuksella, on edessämme vaarallinen ja sisäisten konfliktien ja kalavelkojen maksun maanosa.

Kansallismielisyys motivoi Eurooppaa muuallakin kuin Unkarissa. Erityisen vahvaa se on entisen itäblokin maissa, mutta Itsekään nationalismiin merkkejä näkyy myös läntisessä Euroopassa. Populismi ja kansallinen Itsekkyys saavat lisäpontta Ukrainan sodasta ja sen myötä syntyneestä ener-

gia-ja talouskriisistä. Venäjän troliarmeijat lietsovat parhaansa mukaan eurooppalaisen tyytymättömyyden liekkejä. Tämän paineen alla on vaikea pitää rivit ehjinä.

Demokratian arvot olivat keskeisiä perusteita Unkarin EU-jäsenyyshakemuksessa 1990-luvulla. Oikeusvaltio oli puolestaan unionin ehto ja tähän jäsenehdokkaat sitoutuivat. Oikeusvaltion käsitteen ydintä ovat riippumaton oikeuslaitos, vapaa tiedonvälitys ja kansalaisten yhdenvertainen kohtelu lain edessä.

Nyt 20 vuotta liittymisensä jälkeen Unkari sanoo, että oikeusvaltion voi järjestää monella tavalla. Unkari katsoo, että oikeusvaltio on kulttuurisidonnainen asia eikä tarkoita kaikille samaa. Unkari sanoo unionin Itse luopuneen oikeusvaltion arvoistaan kun se on kieltänyt kristillisyyden sallimalla vapaa mielisen yhteiskuntamallin, sateenkaariperheet ja maahanmuuton. Näiltä vaikutteilta Viktor Orbán sanoo suojelevansa Unkarin kansaa. Läntinen vapaamielisyys ei sovi Unkarille ja se on kitkettava pois myös muualta. Orbán mainitsee esikuvikseen Kiinan, Intian, Turkin ja Venäjän. Hän peräänkuuluttaa mallia, jossa korostuvat konservatiiviset arvot: koti, perhe, uskonto, oma maa ja kansa.

Unkarin arvostelun kohteeksi on joutunut myös Suomi, joka oikeusvaltiota korostaessaan ajoi esitystä, jonka mukaan EU-tukien saaminen voitaisiin estää maalle, jonka oikeuslaitos ei ole aidosti riippumaton. Rinnastus on Unkarille vaikea asia, sillä harva maa on hyötynyt EU-jäsenyydestä yhtä paljon kuin Unkari. Tuen suuruus viimeksi kuluneella budjettikaudella oli 25 miljardia euroa. Yli neljä prosenttia Unkarin bruttokansantuotteesta syntyy EU:n sille antamasta tuesta. Ei siis ole ihme, että Unkarin mielestä tukirahoilla ei saa olla mitään tekemistä oikeusvaltiomääritelmien kanssa. Oikeusvaltion näkyvästi puolesta puhujaksi ilmoittautunut Suomi saa nyt maksaa tästä

roolistaan hintaa kun Unkarin hallitus panttaa lopullista suostumustaan Suomen Nato-jäsenyydelle.

Palaan Euroopan nykytilanteeseen puheenvuoroni lopussa, mutta ensin kerron teille omasta aikamatkastani Unkariin, josta tuli minulle 44 vuotisen diplomaattirani merkittävin maa.

Ranskasta Unkariin

Kun ensimmäinen ulkomaankomennukseni Ranskassa oli vuonna 1975 lähestymässä loppuaan toivoin siirtoa rautaesiripun toiselle puolelle, kommunistiseen Itä-Eurooppaan. Katsoin, että suomalaisen diplomaatin, puolueettoman maan diplomaatin, oli hyvä nähdä todellisuus myös Eurooppaa jakavan ideologisen muurin toisella puolella. Sain ilmoituksen, että minua suunnitellaan Unkariin.

Kun sitten innosta palaen kerroin siirtosuunnitelmasta silloiselle päällikölleni, suurlähettiläs Ralph Enckellille, totesi hän kuivakkaasti, ettei tuolla maalla - Unkarilla - oikeastaan ole merkitystä Suomelle. Kaikesta päälle päällikköni varoitti minua vaipeasta ansaan, josta hän käytti ilmaisua ”feno-ugristinen hömpötys”. Tämän kummempaa evästystä en Unkarin komennukselleni saanut.

Kun ajoin maaliskuussa 1976 kohti itää läpi talvisen Euroopan mietin, oliko valintani urakehtyksen kannalta sittenkään viisas. Kollegat ministeriössä ihmettelivät haluani lähteä itään. Yleinen käsitys oli, että itä-Euroopan ”pienissä kaalimaissa” - niinkuin noista maista silloin virheellisesti ja vähätelevästi puhuttiin - ei juuri karriääriä tehty. No, oli miten oli, sinne nyt mennään mietin mielessäni. Ja joka tapauksessa olin päättänyt selvittää, mitä on ”feno-ugristinen hömpötys”, josta Enckell minua varoitti.

Ylitin Itävallan ja Unkarin välisen rajan siis maaliskuun lopussa 1976. Raja-asemalla saatoinkin havaita tulleen toiseen maailmaan. Taakse jäivät yltäkylläinen Ranska ja Pariisin valot. Eteen avautui kommunismin todellisuus. Tilannetta pehmensi kuitenkin konepistoolilla osoittelevan rajavartijan leveä hymy kun hän näki suomalaisen passini. Tervetuloitoivotus sosialismiin tuli selvällä suomenkielellä: "tärvätuloo"! Tämän saman tunteen ovat kokeneet tuhannet suomalaisturistit Unkarin rajoilla. Unkari on - poliittisesta järjestelmästä riippumatta - suomalaisille aina ystävällinen sukulaismaa.

Olin jo Pariisissa käynyt läpi Unkarin tuhatvuotista, värikästä historiaa. Loistokas Budapest oli vuosisadan vaihteen aikaan - ennen ensimmäistä maailmansotaa - itäsen Keski-Euroopan merkittävin finanssikeskus ja todellinen kulttuurin kehto. Budapest ei kalvennut Itävalta-Unkarin kaksoismonarkian pääkaupungin Wienin rinnalla.

Vaan vähin oll Budapestin kultaisista vuosista jäljellä maaliskuussa 1976. Maailmansodan ja 1956 kansannousun arvet olivat yhä näkyvissä. Saksan ja puna-armeijan välinen tuhoisa korttelisota alkuvuonna 1945 hävitti Budapestia seitsemän viikon ajan. Vetäytyessään saksalaiset räjäyttivät kaikki Tonavan yli johtaneet sillat ja lokakuussa 1956 neuvostopanssarit jyräsivät uudelleen Budapestin kaduilla ja räjäyttivät pois sen vähän, mitä kymmenen vuoden aikana oli ehditty korjata.

Uusi päällikköni Budapestissa, suurlähettiläs Paul Jyrkänkallio ei hänkää elänyt suomalais-ugrilaisen heimotunteen vallassa. Hän katsoi, että erityissuhde Suomen ja Unkarin välillä johtui kahden pienen maan ja kahden pienen kielen ympärille rakentuneesta sympatiastaja kulttuuriyhteydestä, ei juuri muusta. Unkarin perimmäiset Intressit eivät historiallisessa katsannossa olleet koskaan suuntautuneet Pohjois-Eurooppaan. Meihin päin Unkari katsoi vain

silloin kun siitä oli sille selkeää poliittista tai taloudellista hyötyä. Mutta toisin kuin Encsell, Jyrkänkallio katsoi, että sympatiahyöty oli mitattava rakentavalla tavalla ulos.

Suhteet

Kielisukulaisuudelle pohjautuva Suomi-Unkari suhde on 150 vuotta vanha ja vailla vertaistaan. Helmoveeljeyden kuistoiskaus osui maailmansotien väliin vuosikymmeniin. Unkari oli ensimmäinen maailmansodan suuri häviöjä. Trianonin palatsissa Pariisissa vuonna 1920 allekirjoitettu rauhansopimus paloitteli Unkarin kolmannekseen entisestä suuruudestaan. Unkari haki revanssia ja tukea pakkorajojen kumoamiseksi. Sukulaiaudella hersyttely kelpasi välineeksi Suomen suunnalla.

Talvisota synnytti myötätunnon aallon Suomea kohtaan. Talvisotaan tarjoutuneita vapaaehtoisia löytyi monesta Euroopan maasta, mutta missään ei lähtöinnostus ollut yhtä suurta kuin Unkarissa. 25 000 miestä ilmoittautui taistelemaan suomalaisten heimoveljien rinnalla bolševismia vastaan. Joukko supistui lopulta 300 vapaaehtoisen komppaniaksi. Joukko tuli Suomeen, mutta ei ehtinyt rintamalle ennen talvisodan rauhaa.

Kesällä 1941 Unkari Ja Suomi liittyivät Saksan hyökkäykseen Neuvostoliittoon ja aatekieleen tuli lähes raamatullisia ilmauksia pyhästä sodasta idän poholaista vastaan.

Valtionhoitaja Miklós Horthy hahmotteli eduskunnan puhemies Edwin Linkomiehelle Budapestissa tammikuussa 1943 unkarilais-suomalaista rotuoppia. Hän ehdotti muutaman kymmenen tuhannen nuoren suomalaisen miehen väliaikaista muuttoa Unkariin. Miehet saisivat unkarilaiset vaimot ja unkarilaisia rotuominaisuuksia ja lostettaisiin "suomalaisverellä, sitkeydellä ja sisulla" - lainaus Linkomiehen kirjasta

Valkea aika. Suomalaismiehet palaisivat, jos niin tahtoisivat, myöhemmin Suomeen. Vaimot ja lapset jäisivät kuitenkin Unkariin. Horthyn mukaan suunnitelma oli toimitettu myös presidentti Rytin tietoon, mutta siitä ei toivottu puhuttavan ennen sodan päättymistä. Ryti ei muista moista ajatusta kuulleen.

Vuonna 1945 molemmat maat olivat sodan hävinneiden joukossa. Romanttiset sukukansa-illuusiot katosivat. Kylmäsoita jakoi Suomen ja Unkarin eri puolille blokkittunutta Eurooppaa. Unkarista tuli vuonna 1949 sosialistinen kansandemokratia ja Neuvostoliiton satelliitti. Heimoaate leimautui kommunistisessa Unkarissa neuvostovastaiseksi ja unohdettavien asioiden joukkoon.

Unkarin ystävien piiri Suomessa ei kuitenkaan ollut kadonnut. Kouluissa luettiin yhä oppikirjoja, joiden sivuilla oppi veljeskansasta eli vahvana. Unkarin menestys Helsingin olympiakisoissa nosti sukulaistunteet kukkaansa. Unkarin kotiin viemät 42 mitalia tuntuivat monien suomalaisten mielestä lähes omilta.

Unkarin kansanousu syksyllä 1956 ja siitä seurannut Neuvostoliiton asevoimien brutaali väliintulo eristi Unkarin muusta maailmasta seitsemän vuoden ajaksi. YK:ssa kriisistä äänestettäessä Suomi erosi muiden pohjoismaiden linjasta. Suomen virallinen kanta heijasti kylmää realismia. Liikkumavaraa ei Neuvostoliiton suuntaan ollut, katsoivat presidentit Paasikivi ja Kekkonen.

Mutta Suomen kansa ei hyväksynyt Moskovän voimatoimia heimoveljiä kohtaan. Suomen diplomaattinen toiminta oli pettymys suomalaisille. Tunteet kävivät kiihkeinä. Unkarin apu kasvoi Suomessa ennennäkemättömäksi kansanliikkeeksi. Lahjoitusten arvo nousi satoihin miljooniin markkoihin. Tämä muistetaan Unkarissa yhä.

Urho Kekkonen oli jo 1920-luvulla Ihastunut Unkariin. Hän alkoi kansannousun jälkeen henkilökohtaisesti raivata Unkarille tietä ulos eristyksestä. Suomi poisti ensimmäisenä kapitalistimaana viisumipakon ja maiden välillä avautui vierailujen silta. Suomesta tuli unkarilaisille vapaan maailman sillanpää, minne he saattoivat tulla hengittämään toisenlaista ilmaa. Alettiin käyttää ilmaisua ”kansandiplomatia”.

Sadat kansalaisryhmät puolin ja toisin vierailivat toistensa luona. Vierailutilastoissa Unkari nousi ylivoimaiselle ykkössijalle suhteessa mihinkään toiseen maahan. Ja hallitustason vieraita kävi enemmän kuin oli asioita. Kävi jopa niin, että yhden ja saman kuukauden aikana kolmannes Suomen hallituksen ministereistä - jotkut toisistaan tietämättöminä - vieraili Unkarissa. Suomalaisvieraat tuntuivat myös viihtyvän illanistujaisissa isäntiä paremmin, mutta unkarilainen vieraanvaraisuus ei koskaan pettänyt.

Suomi-Unkari Seuran jäsenmäärä kasvoi ja oli vuonna 1990 peräti 8 600 henkilöjäsentä. Voitiin puhua todellisesta Unkari-kuumeesta. Sisarjärjestöä ei kuitenkaan suomalaisseuralle Unkariin sallittu. Unkarissa Suomi-innostusta suitsittiin pelossa, että sinne perustettava Suomi-seura saattaisi suosiollaan uhata Neuvostoliiton ystävyysseuraa. Tätä riskiä ei haluttu ottaa.

Ihmeiden vuosi - Annus mirabilis - Csodálatos év

Näin tultiin suurten muutosten vuoteen 1989. Unkari vapautui kommunismista ja maan kansainvälisten suhteiden painopiste muuttui. Suomi ei enää ollut Unkarille yhtä tärkeä ja merkityksellinen kuin kylmän sodan vuosina. Vilkas yhteydenpito hiljeni.

Vanhan vallan Suomi-ystävät joutuivat Unkarissa uusien vallanpitäjien silmätikuksi. Entisistä kommunisteista ovat ”epähenkilöitä”, joiden kanssa ei saanut olla yhteistyössä, saneli seuralle lakia Helsinkiin tullut Unkarin uusi suurlähettiläs.

Ystävyyssseuran suomalainen puheenjohtaja vastasi arvosteluun sanomalla, että seura ei perusta toimintaansa Unkarin vaihtuviin vaalituloksiin. Toimimme kansan, emme systeemin ehdoilla, hän sanoi. Puheenjohtaja ei liioitellut, sillä seura oli vasemmistoleimastaan huolimatta koonnut vuosikymmenten aikana piiriinsä - yli kaikkien puoluerajojen - tuhansia Unkarista kiinnostuneita suomalaisia, jotka eivät valinneet unkarilaisia ystäviään poliittisin perustein.

Suhteet hiipuivat ja kontaktipinta on ohentunut entisestään 2010-luvulla. Suomalaisen sijoitusten arvo Unkarissa laski 2010-luvun aikana miljardista eurosta 60 miljoonaan. Suurlähetystön antamien tietojen mukaan Suomi putosi Unkarin kaupakumppanien listalla sijalle, ja tuonnin ja viennin osuus laski 0,3 prosenttiin.

Kommunistihallinto kaatui Unkarissa syksyllä 1989. ilman väkivaltaa ja kansa nosti ääniväryllä valtaan oikeiston. Parlamentaarinen demokratia asettui paikalleen, mutta muutos oli suurempi kuin kansalaiset osasivat aavistaa. Unelma läntisestä elämänmuodosta oli nostanut toiveet pilviin. Kaikki ei kääntynytkaan paremmaksi. Leveämpää leipää ei tullut kaikille. Yhteiskunta polarisoitui. Köyhä enemmistö köyhtyi entisestään ja rikas vähemmistö rikastui lisää. Kansan pää kääntyi. Toukokuun 1994 vaaleissa maa kääntyi takaisin vasemmalle. Ja kun valtaan palannut vasemmisto ei neljässä vuodessa kyennyt nostamaan elintasoja, avautui tie oikeiston paluulle valtaan. Vuoden 1998 parlamenttivaaleissa oikeisto nuoren komeetan Viktor Orbánin johdolla ylälä voittoon. Vuodesta 2010 lähtien maata

on hallinnut Viktor Orbánin ja yhden puolueen yksinvaltiut.

Luovutin suurlähettilään valtuuskirjeeni presidentti Árpád Gönczille syyskuussa 1992. Hän kehotti Suomen uutta suurlähettilästä seuraamaan tarkoin maansa yhteiskunnallista kehitystä. Göncz ennusti vaikeuksia. Hän sanoi, että demokratian kullissit on helppo saada paikalleen, mutta kommunistisessa järjestelmässä kasvanut ihminen ei muutu samassa tahdissa. Aito demokratia ei synny pelkästään, lakeja uudistamalla ja johtoa vaihtamalla. Todeliseen uudistumiseen tarvitaan sukupolvien ponnistus.

Tämän päivän Unkari on osoitus siitä, että presidentti Göncz oli arvioissaan oikeassa. Maa on syvästi jakaantunut. Kansaa assimiloidaan yhteen muottiin. Jos et ole Fidesz-ihminen, olet kommunisti, et aito unkarilainen.

Kuuluisaksi tuli sanonta ”Kun on vuosikymmeniä tottunut teeskentelemään kommunismia, ei kapitalismin teeskenteleminen ole sen vaikeampaa.”

Unkarilaiset ovat ylpeä kansa, jolla on vahva kansallinen identiteetti. Pieni kansa suurvalan mentaliteetilla, sanotaan. Tuhatuotista historiaa muistellaan haikeudella kaduilla, kotona ja kouluissa. Unkarilaiset katsovat taistelleensa vuosisatojen ajan läntisen sivilisaation ja kristikunnan etuvartiona idän barbaarien hyökkäyksiä vastaan saamatta tästä tunnustusta muulta Euroopalta. Yksin jätetyn kansan tunne puskee läpi jokaisen unkarilaissukupolven, marttyyrikansa vie-raan vihollisen uhrina. Uhriutuminen on vuosisatainen, pysyvältä tuntuva piirre. Tee-ma on läsnä tänäkin päivänä ja siitä huolimatta, että Naton ja EU:n jäsenenä Unkari ei enää millään lailla ole yksin.

Viktor Orbánilla on täydellinen yksinvalta maassaan. Demokratian menetelmin hankittua valta-asemaa käytetään häikäilemättä väärin. Valtaa varmistaessaan Orbán on osoittanut tarkkaa vaistoa hyödyntämällä marttyyrikansan mielikuvaa ja kahta unkarilaissielua pysyvästi ja syvästi vaivaavaa tragediaa : Trianonin sanelurauhaa 1920, jossa Unkari silvottiin ja kansannousua 1956.

Unkari menetti 1. maailmansodan rauhan-teossa 2/3 maa-alueestaan ja aluesiirtojen myötä 3,3 miljoonaa maanmiestään naapurimaiden alaisuuteen. Rajantakaiset unkarilaiset ovat Unkarin sisäpolitiikan suurin ja polttavin kysymys. Orbán oivalsi vähemmistökortin poliittisen arvon. Hallitus päätti myöntää kaksoiskansalaisuuden etnisesti unkarilaisille, joilla ei ollut pysyvää asuinpaikkaa Unkarissa. Vuoden 2016 loppuun mennessä lähes 800 000 unkarilaista oli ottanut tarjouksen vastaan. Seuraava vaihe oli äänioikeuden myöntäminen uusille kansalaisille. Vuoden 2018 vaaleissa 96 prosenttia ulkounkarilaisten äänistä meni Fidészille. Voittokulku jatkui huhtikuussa 2022.

Minulta kysytään Unkarissa usein suomalaisten suhtautumisesta menetettyyn Karjalaan. Kysyjät hakevat suomalaista vastausta ja mallia erityisesti Romanianle luovutetun Erdélyn ja Transilvanian ja sinne jääneiden unkarilaisten ongelmiin. Kuinka te suomalaiset olette onnistuneet hoitamaan Karjalan kysymyksen ison naapurinne kanssa? Teillä kun ei tunnu tässä asiassa olevan isoja kiistoja. Valmistelreseptiä en ole voinut antaa koska asetelma ei ole vertailukelpoinen. Suomi menetti Karjalan, mutta ei karjalaisia. Stalinille jäi tyhjä maa kun karjalaiset evakuoitiin Suomeen. Unkari menetti Romanianle viisi kertaa Karjalaa suuremman alueen ja tämän päälle kaksi miljoonaa unkarilaista. Jäin miettimisiin kysymyksen oikeutusta, sillä oma äitini oli Kannaksen tyttäjä ja karjalaisten tarina tuli

lapsuudenkodissa läheiseksi. Karjalan menetystä surevat suomalaiset saattavat myötää unkarilaisten tuskan kuvittelemalla tilannetta, jossa rajan taakse olisi menetetyt maan lisäksi jouduttu jättämään 400 000 maanmiestä.

Vuosi 1956 jakoi unkarilaisia aikanaan ja jakaa yhä. Kiista menneisyyden syyllisistä ja syyttömistä on kietoutunut kansannousun ympärille. Loka-marraskuu 1966 on pysyvästi läsnä poliittisessa keskustelussa. Siitä on tullut poliittinen ja kansaa jakava tapahtuma. Kiistellään kenellä on oikeus juhlistaa tragedian muistoa. Vasemmisto ja oikeisto järjestävät muistopäivänä kumpikin omia, erillisiä tilaisuuksiaan. Orbán tukijoineen on kaapannut kansanousun vapaustarinan omakseen. Hänen vastustajansa on leimattu sovjetti kollaboratooreiksi ja kommunisteiksi. Kuvaan kuuluu, että länsimaailmaa pidetään osasyllisenä kansannousun kukistamiseen.

Olen monessa kohdin oppinut ymmärtämään unkarilaista tuskaa, mutta vierastan tapaa, jolla omat kansalaiset nyt jaetaan hyviin ja huonoihin ja valjastetaan valta-politiikan välineiksi. Unkarin nykyisillä vallanpitäjillä ei todellakaan ole aihetta riemuun tilanteessa, jossa maa on syvästi jakautunut ja jossa se Euroopan unionissa on ajanut itsensä perimmäiseen nurkkaan.

Hyvät ystävät,

Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan on vaikutuksiltaan mittaamaton - ei vain Euroopassa vaan maailmanlaajuisesti. Vaikka hyökkääjä ei kenellekään ole epäselvä, jakaa sota mielipiteltä kautta maailman. YK:ssa äänestettiin Venäjän tuomitsemiseata. 141 maata tuomitsi Venäjän toiminnan, mutta maailman väkirikkaimmat maat Kiina, Intia, ja suurin osa Afrikkaa - eli yli puolet maapallon väestöstä - pidättyi äänestysessä. Euroopan Unioni on pysynyt muodollisesti yhtenäisenä, mutta pinnan

alla kytee. Mitä kauemmin sota jatkuu sitä voimakkaammin alkavat jäsenmaiden omat edut painaa ja Ukrainan asia unohtua. Energian hinta nousee, Inflaatio kiihtyy ja talouskasvu pysähtyy. Venäjä kiristää öljyllä ja kaasulla. Vladimir Putin laskee, että "pehmeä länsi" ei kestä vaan se taipuu ja hajoaa kun lämpö asunnoissa laskee ja suihkun vesi kylmenee.

Räikein esimerkki eurooppalaisista aidalla istujista on Unkari. Se on vältellyt syyllisistä Venäjää hyökkäykseen. Unkari on Nato-maa, mutta kielsi Naton aseiden kuljetuksen Ukraina alueensa kautta. Itse se ei aseita vie. Kun muut EU-maat kiristivät öljy- ja kaasukauppaa Venäjän kanssa, Unkari esti yksimielisyyden öljyn täysimittaiselle tuontikiellolle ja neuvotteli Putinin kanssa 700 miljoonan kuutiometrin lisäostot. Kun Suomi lopetti yhteistyön Rosatomin kanssa ja kaatoi Pyhäjoen ydinvoimalahankkeen hyväksyi Unkari vastaavanlaisen ydinvoimalan rakentamisen Tonavan varteen. Suuri osa unkarilaisista katsoo, ettei Ukrainan sota kuulu heille eikä siihen tule sekaantua vaikka kyse on rajanaapurista.

Hyvät kuulijat,

Olen käyttänyt kriittistä kieltä maasta, josta pidin hyvin paljon. Uskon kuitenkin, että maa kiintyy vielä takaisin EU-NA-TO-tielle sillä Venäjän, Kiinan tai Turkin tie ei ole sille oikea suunta. Aittoa turvaa ja hyvinvointia Unkari saa vain lännestä ja Euroopasta, jonka osa se on. Tulossa olevaa muutosta odoteltaessa on pidettävä huoli siitä, että "kansandiplomatian" sillat maittemme välillä pysyvät ehjinä. Ruohonjuuritason lämmin suhde kestää ylimenokauden sillä suomalaisille lämpimämpää kansaa kuin unkarilaiset tuskin voi osoittaa.

Valtiosihteeri Pertti Torstila
Lappeenranta Paasikivi-Seura ja Lappeenrannan kerho 15.11.2022

MIKÄ, JOS MIKÄÄN, ON JÄNIS?

Hetken kun Wienissä pyörii, sekoaa ajatuksiinsa. Jopa niin, että on hivenen tajuavinaan Euroopan, miksei maailmanhistoriainkin tapahtumia.

Tällaista tuli mieleen, kun syksyllä 2012 kummeksuini Itävalta-Unkarin menneisyyttä Lappeenrannan Kerhon kulttuurimatalla. Tutut jutut Wienistä toki hämärästi tiesi ennestäänkin; wienerleikkeen, sacher-kakun, Mozart-kuulat, Schönbrunnin, Hofburgin, Kolmannen miehen Praterin maailmanpyörässä, Espanjalaisen ratsastuskoulun, Straussit Tonava kaunoisineen, syöksylaskijat, nuoren keisarinna Sissin.

Jatketaanpa tästä Sissistä (Elisabet) ja Wieniä komeaksi rakentaneesta Habsburgien suvusta. Sissi oli naimisissa keisari Frans Joosefin kanssa.

Frans Joosef (1839-1916) hallitsi Schönbrunnin palatsistaan kaksoismonarkia Itävalta-Unkaria. Vuonna 1918 oli tarkoitus juhlia keisarin vallassaolon 70-vuotisjuhlaa. Juhlan sekavasta ja päämäärättömästä suunnittelusta keksi Robert Musil kirjoittaa 1300-sivuisen kirjan "Mies vailla ominaisuuksia". Pelkkää jähkailua, juhlasta ei kirjassa eikä tosielämässäkään tullut mitään.

Keisari ehti kuolla, samoin Itävalta-Unkari. Frans Joosefin veljenpoika oli Frans Ferdinand, kruununperijäksi mainittu. Hänet ampui kesäkuussa 1914 Sarajevossa Bosnian serbi Gavrilo Princip. Surma riitti syttämään ensimmäisen maailmansodan. Ja 25 vuoden kuluttua myös toisen, yhtenä syttäjänään Adolf Hitler, kotoisin Itävaltasta.

Lappeenrannasta sen sijaan oli kotoisin Wienin teknillisen yliopiston arkkitehtuurin teorian professori Kari Jormakka. Mies, jolla oli hämmästyttävän paljon ominaisuuksia.

Kari Jormakka oli Lappeenrannan Kerhon aktiivijäsenen, kauppaneuvos Väinö Jormakan poika.

Me kerholaiset tapasimme Karin hänen työpaikallaan. Kolmisen tuntia kestänyt luento sisälsi lähes tukahduttavan määrän tietoa ja ajatuksia; paitsi arkkitehtuurista myös kaikesta muusta.

Hänen ansiostaan ymmärrän, miksi kenties on tärkeä tietää, mitä tapahtui 11.-12.9 vuonna 1683.

Suurvisiiri, osmanivaltion johtaja Merzifoniu Kara Mustafa Pasha kärsi silloin ankarassa taistelussa tappion. Hän oli joukkoinen tehokkaasti piirittänyt Wieniä.

Voiton kunniaksi wieniläiset leipurit leipoivat ensimmäiset croissantit, näyttääkseen mitä mieltä olivat osman-lippujen puolikuusta.

Päivämäärä 11.9. on nykyihmisellekin tuttu, 11.9.2001 sortuivat New Yorkin kaksoistornit, ehkä juuri siksi, mitä tapahtui Wienissä oli 300 vuotta sitten?

Palatkaamme Hitleriin. Kari Jormakka kertoi meille, että Wienin lähellä Linzissä kävivät koulua juutalainen Ludwig Wittgenstein ja alkoholisti-isänsä säännöllisesti pieksämä Adolf Hitler.

Yhteisen luokkakuvankin Kari meille näytti. Vakavina katsoivat tulevaisuuteen tuleva maailmankuulu filosofi ja tuleva valtakun-

nankansleri. Tunsiko pikku-Adolf jo silloin katkeruutta älykkö-Ludwigia kohtaan?

Palataanpa otsikkoon, jossa mietitään jäniksen olemusta. Kari Jormakka piti syksyllä 2012 Lappeenrannassa yleisöluennon kaupunkisuunnittelun mahdollisuuksista. Filosofi ja arkkitehti totesi, "etteivät edes metsässä juoksentelevat jänikset ole luonostaan olemassa, vaan ne, kuten kaikki muukin mitä voimme havaita ja ajatella, syntyvät vasta ihmisen toiminnan ja luokittelun tuloksena".

Vielä joulukuun puolivälissä hän osallistui Etelä-Saimaan Lukijat-palstalla keskusteluun citykorttelin rakentamisesta. Otsikkona oli "Torneista ei elämää eikä identiteettiä".

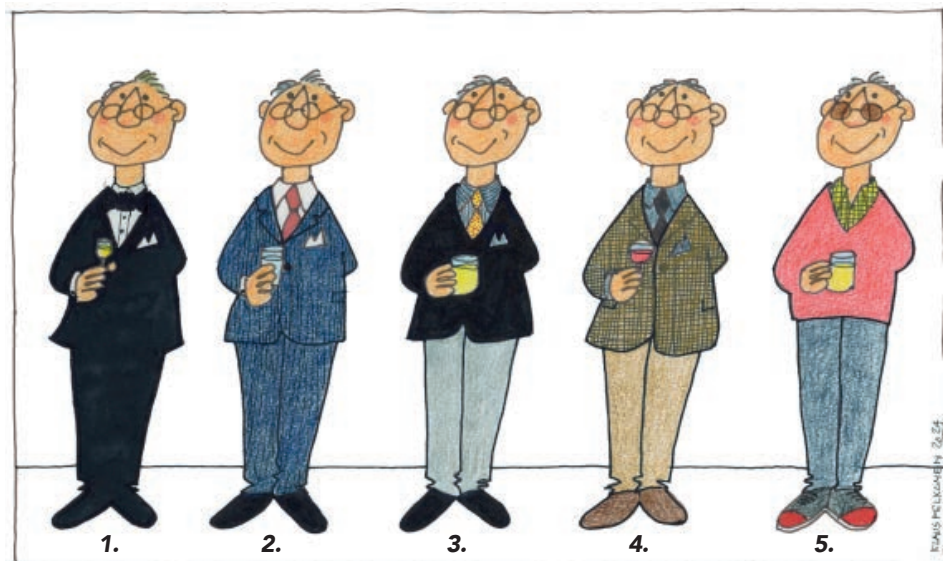
Kuukautta myöhemmin 13.1.2013 Kari Jormakka, 53, kuoli sydänkohtaukseen kotonaan Wienissä.

Hän ehti toimia professorina Wienin lisäksi myös Harvardissa, Weimarin Bauhausissa, Illinoisin yliopistossa Chicagossa, Ohion valtionyliopistossa sekä Tampereen teknillisessä korkeakoulussa.

Kollegat kautta maailman luonnehtivat hän paitsi yleisneroksi, myös sydämelliseksi ja hauskaksi seuramieheksi.

Kari Jormakan kunniaksi on julkaistu 19 esseenä käsittävä muistoteos. Mikäpä muu sen nimi olisikaan kuin "What, if anything, is a rabbit: Kari Jormakka, Architecture theorist – Gedenkschrift".

Toimittaja Antti Munnukka

WELI KERHONEN HALUAA NÄYTTÄÄ HERRASMIEHELTÄ JA PYRKII PUKEUTUMAAN SEN MUKAAN

1. **Smokkiin** hän pukeutuu Pyöreisiin Vuosiin ja Tuomaan Päiville
2. **Tummaa pukua** hän voi käyttää myös Pyöreissä Vuosissa ja Tuomaan Päivillä
3. **Klubitakkia** hän käyttää vierailuilla tai toimissaan isäntänä

4. **Irtotakkia** hän käyttää kun tilaisuus on vähemmän muodollinen ja matkoilla illalla
5. **Vapaa-ajan asuun** hän sonnustautuu matkoilla päivällä tai epämuodollisissa tilaisuuksissa

HERRASMIES

Juhlapuhe Lappeenrannan Kerho Oy:n pyöreiden vuosien juhlassa 3.2.2012

Arvoisat Syntymäpäiväsankarit, hyvät Kerhoveljet!

Ensi keväänä tulee kuluneeksi 80 vuotta siitä, kun Lappeenrantaan yritettiin perustaa ns. Klubiyhdistystä. Yhdistystä ei tuolloin syntynyt, mutta syntyi säännöt. Eräässä kohdassa määritellään keskeiset toimintaperiaatteet ja tavoitteet:

”Klubiyhdistyksen tulee valmistaa jäsenillemän tilaisuus vapaaseen ja tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa

piirissä sekä täten herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin”.

”Sivistykselliset riennot” on tässä toiminnan määrittelyssä nostettu hyvin merkittävään asemaan. Tältä perustalta syntyi Lappeenrannan Kerho Oy vuonna 1945.

Ovatko miehet, jotka keskinäisessä toiminnassaan pyrkivät harrastamaan ”sivistyksellisiä rientoja”, tavallisia miehiä, sivistyneitä miehiä tai sellaiseksi pyrkivä? Vai ovatko he jopa herrasmiehiä. Minun mielestäni määritelmä ”herrasmies” on asetettava ”sivistyneen miehen” yläpuolelle, sillä

ainakaan ns. lukeneisuus ei vielä takaa, että henkilö olisi herrasmies. Mitkä ovat sitten ne ominaisuudet, jotka tekevät miehestä "herrasmiehen"?

Aihetta on helpompi käsitellä konkreettisen esimerkin kautta. Esimerkkikohteeksi olen valinnut erään maamme lähihistorian merkittävimmistä miehistä – marsalkka C.G.E. Mannerheimin, jota monesti on kutsuttu "herrasmieheksi viimeistä piirtoa myöten".

Mannerheim oli pitkä, komea, monella tapaa lahjakas ja korkeasti arvostettu aatelmies. Hän oli sekä omanarvontuntoinen, määrätietoinen ja poikkeuksellisen velvollisuudentuntoinen. Mitkä näistä ominaisuuksista liittyvät määritelmään "herrasmiehestä" ja mitkä ovat jotain muita ominaisuuksia?

Ulkonäkö ja sukutausta eivät tee kenestäkään herramiestä, mutta saattavat olla eduksi matkalla herrasmieheksi. Velvollisuudentunto sitä vastoin on varmaankin ominaisuus, joka on herrasmiehelle kunniaksi. Sitä voi itse kehittää ja laajasti ymmärrettyä siihen voi myös kuulua empatia. Määrätietoisuus ei välttämättä ole herrasmiehen ominaisuus. Sitä voi myös esiintyä varsin tunnetuilla roistoilla ja rikollisillakin. Mutta herrasmiehellä tämä ominaisuus mahdollistaa hyvien ja humanien päämäärien saavuttamisen. Olennaista on hyvä arvostelukyky eri tavoitteita ja päämääriä valittaessa. Siihen taas tarvitaan riittävästi viisautta ja usein myös elämäkokemusta.

Mannerheimistä sanotaan, että hän saattoi olla joskus hyvinkin ilkeä ja jopa pirullinenkin. Onko tällainen herrasmiehelle sallittua? Herrasmies ei ole pyhimys. Hänellä saa olla inhimillisiä heikkouksia. Hän saa ärtyä. Ehkä hän saa jopa kiukutellakin, mutta pääsääntöisesti hänen tulee hallita itsensä. Jos hän osoittaa mieltään, tulee se tehdä oikeassa tilanteessa ja mahdollisimman sivistyneellä tavalla. Oscar Wilden mukaan "herrasmies

on henkilö, joka ei koskaan haavoita toisen tunteita – vahingossa". Ehkä tähän ajatukseen kätkeytyy suuri viisaus.

Herrasmiehen tulee hallita käyttäytyminen ja etiketti. Ne ovat opittavia asioita ja ne helpottavat kanssakäymistä erilaisten ihmisten kesken. Vanha ruotsalainen sanonta "tala med bönder på böndernas språk och med lärda men på latin" kehottaa puhumaan talonpoikien kanssa heidän kieltään ja oppineiden kanssa latinaa. Tämä ajatus tarkoittaa sitä, että sivistynyt ihminen osaa sopeutua joka seuraan korostamatta tai alentamatta itseään. Jotkut ovat saaneet tämän ominaisuuden syntymälahjana ja toiset eivät, mutta kaikki voivat kehittää itseään tässä suhteessa. Sitä kutsutaan sivistymiseksi.

Toistasataa vuotta sitten opasti savolainen opettaja kansakoulunsa päättäviä oppilaitaan seuraavasti: "Eläkee immeisiksi, jotta ei jäläki haise"! Tämä on sen polun alku, jonka toisesta päästä löytyy sivistyneitä henkilöitä. Joitakin voi ehkä kutsua jopa "herrasmiehiksi".

Arkkitehti Klaus Pelkonen

HARRASTUKSIA JA YHTEISKUNTASUHTEITA

Lappeenrannan Kerhon toiminnan keskeisiä teemoja alusta alkaen ovat olleet biljardi ja skruuvi. Myöhemmin ovat tulleet mukaan golf ja moottoripyöräily. Kaikkein viimeisimpänä ovat tulleet ns. pitkät lounaat, joissa ideana on pitkä lounas, jonka aikana keskustellaan alustuksen pohjalta mitä moninaisimmista aiheista.

Lappeenrannan Kerhonen toiminta on alusta alkaen ollut tiiviissä yhteydessä ympäröivään yhteiskuntaan. Suurelta osin tämä johtuu siitä, että Kerhon jäsenistössä on aina ollut paljon henkilöitä, jotka ovat aktiivisia yhteiskunnan toimijoita. Kerho ei ole koskaan ollut mikään salaseura, vaan aktiivinen yhteiskunnan toimija.

MIETTEITÄ KERHON GOLFHARRASTUKSESTA

Historia

Lappeenrannassa toimiva Viipurin Golf ry on Suomen toiseksi vanhin golfseura. Se perustettiin 1930-luvun lopulla Viipuriin, jonne vasta valmistunut kenttä jäi 1944 kun rauha Suomen ja Neuvostoliiton välillä solmittiin. Eräiden Lappeenrannan Kerho Oy:n osakkaiden aktiivisuuden tuloksena voitiin Viipurin Golf ry siirtää 1947 Lappeenrantaan. Siitä lähtien on alaa harrastettu tässä kaupungissa. Kerhon osakkaiden vaikutus lajin kehittymiseen täällä on ollut merkittävä.

Golfin perinteiset tapahtumat

Golf on harrastus missä muut asiat unohtuvat. Kun peli kulkee, on golf hauska seurapeli. Kun ei kulje, sitä uskoo, että parhaat kierrokset ovat edessäpäin. Kerhoveljiä on ilmoittautunut golfin harrastajiksi reilut 70 osakasta. Kerhon mestari on parhaan scratch-tuloksen saanut. Kaikkiaan tämän tuloksen on eri kerhoveljestä 18 saanut, jotkut useamman kerran. Myös seuralaiset ovat kilpailleet omassa sarjassaan. Kerhon vuosittainen golfmestaruus on pelattu kaikkiaan 26 kertaa.

Omat vuoden mestaruuskisat on pidetty kesäkuun alussa kotikentällä Etelä-Saimaan Tuosan kentällä. Viime aikojen mestareita ovat olleet Ossi Vilhu, Jarmo Hurri, Jukka Suninen.

Seuraottelu Mikkelin, Lappeenrannan ja Savonlinnan klubien kanssa pelataan joukkuepelinä. Kuuden parhaan pistebogeytulos lasketaan yhteen ja eniten pisteitä saanut klubi on voittaja. Mikkelin Liikemiesten Yhdistys ry, Savonlinnan Kauppaseura ry ja Lappeenrannan Kerho Oy pelaavat elokuussa vuorovuosina kunkin klubin kotikentällä. Mikkeli ja Savonlinna ovat useimmin voittaneet. Kerran on pokaali tullut myös Lappeenrantaan.

YT-Golf Suomen mestaruus ratkaistaan vuosittain eri puolella Suomea. Kerhomme järjesti v 2020 valtakunnalliset YT-SM Golfkilpailut Tuosassa. Mukana oli 60 osallistujaa eri puolelta Suomea toimivista YT-klubeista. Paripelin voitto meni Varkauden Kauppaseuran joukkueelle Jari Maaranen/Erkki Makkonen ja henkilökohtaisen kisan voitti Oulun Suomalaisen Klubin Matti Pikkarainen

Golf on hyvää ulkoilua ja kaiken ikäisille sopiva harrastus

Timo Pellikka

BILJARDI

Aloitin snookerin pelaamiseni 2020. Seuraavana vuonna sain biljardimestarin tehtävät hoitaakseni. Silloin Lappeenrannan Kerho Oy toimi Lappeenrannan Upseerikerholla.

Kerholla on tällä hetkellä noin 10 - 20 aktiivisesti biljardia harrastavaa osakasta. Pääasiassa pelataan snookeria ja kaisaa, mutta jotkut harrastavat myös keilaa.

Vuonna 2023 muutti Lappeenrannan Kerho Oy Upseerikerholta omaan huoneistonsa Lappeenrannan keskustassa. Tilojen kunnostus ja muutto olivat Kerholla suuri ponnistus erityisesti siksi, että monet työt tehtiin talkooperiaatteella. Lopputulos on kuitenkin erittäin onnistunut ja nykyisiin biljarditiloihin on syytä olla tyytyväinen. Nyt biljarditoiminta jatkuu entiseen malliin. Perinteisin vuotuinen tapahtuma on biljardikilpailu Helsingin Suomalaisen Klubin ja Lappeenrannan Kerho Oy:n pelattava ottelu. Tämä hyvin jännittävä mittely pelataan aina kevättälvella. Koronavuosien aikana turnaus oli tauolla ja se pelattiin poikkeuksellisesti syksyllä 2022. Sen voitti Lappeenrannan Kerho. Vuoden 2023 turnausta ei haluttu siirtää syksyyn, vaan se pelattiin keväällä 2024. Sen voitti Helsingin Suomalainen Klubi. Helsingin Suomalaisen Klubin

ja Lappeenrannan Kerho Oy:n vuotuisten kilpailujen lisäksi Kerholla on perinteikäs kinkkukärri. Tämä kilpailu pidetään vuositteittäin aina joulukuun alussa. Kyseessä on monen pelaajan pudotuspeli joko snooker tai kaisapöydällä.

Lappeenrannan Kerho Oy kuuluu Suomen Biljardiliittoon, joten Kerhon jäsenet ovat oikeutettuja osallistumaan virallisiin turnauksiin.

Eero Saukkonen

MOOTTORIPYÖRÄILY

Kerhon jäseniä on yhdistänyt palava innostus moottoripyöräilyyn ja meitä on kaikenikäisiä. Keskeisinä tavoitteina on ollut kehottaa moottoripyöräharrastuksen arvostusta ja edistää moottoripyöräilylle myönteistä sekä turvallista liikennekulttuuria. Koska kerhon jäsenet työskentelevät hyvin monilla erilaisilla toimialoilla, mahdollisuudet positiivisen motoristi-kulttuurin eteenpäinviemiseksi ovat olleet hyvät - myös kerhotoiminnan ulkopuolella.

Moottoripyöräjaos on toiminut vuosia ja toimii edelleen aktiivisesti sekä järjestää erilaisia tapahtumia ajokauden aikana

runsaasti. Vuosittain toistuvia tapahtumia ovat mm. keväinen ajokoulutus, kesän ulkomaan- ja kotimaanmatka sekä vierailu jossain mielenkiintoisessa kohteessa.

Lisäksi järjestetään ilta- ja päiväajeluja mitä moninaisempiin kohteisiin esim. historiallisiin, museoihin, näyttelyihin tai tutustumiskäyntejä eri alojen yrityksiin. Olemme vierailleet myös eduskunnan moottoripyöräharrastajien vieraana.

Kuten tunnettua, moottoreiden ”jyrähtäessä” käyntiin ihmisen iästä katoaa helposti parikymmentä vuotta. Näitä ”jyrähdyskiä” on todella monenlaisia, sillä ammattikirjon lisäksi myös jäsenten pyöräkirjo on laaja, mukana on leppoisia customeita, matkaenduroita, isoja matkapyöriä, ärhäköitä sport-pyöriä ja kaikkia siltä väliltä. Kerho-tapahtumissa moottoreiden sinfonia onkin melkoista, kun mitä upeimmat äänet täyttävät ilman. Ajon aikana unohtuu varmasti kaikki muu ja luonnon tuoksut täyttävät kaikki aistit. Irtaantuminen arjesta on lähes täydellistä! Hienon harrastuksen tekee vielä upeammaksi hyvä ajoseura ja Lappeenrannan Kerho Oy jäsenyys.

Lappeenrannan moottoripyöräjaos tekee yhteistyötä Kummikerho Helsinki Suomalainen klubi ry moottoripyöräharrastajien MC Klubi kanssa mm. järjestämällä yhteisiä retkiä.

Moottoripyöräharrastajille on tehty oma WhatsApp ryhmä helpottamaan tapahtumien järjestelyjä ja hallintaa. Ryhmässä on tällä hetkellä parikymmentä Innokasta harrastajaa.

Yhteenkuuluvuuden tunne ja tekemisen meininki on porukalla vahva!

Matti Purhonen.

PITKÄT LOUNAAT

Timo Hirvonen on vuodesta 2017 järjestänyt Kerholla ns. ”Pitkiä Lounaita”. Perusajatus on se, että joukko kerhoveljiä kokoontuu syömään lounasta ja keskustelemaan päivän aiheesta. Lounaan aluksi on Timo Hirvonen pitänyt laatimansa alustuksen, josta sitten on keskusteltu.

Ruokailijoita näihin tilaisuuksiin on osallistunut yleensä 10 - 20 henkeä.

Seuraavat aiheet on käsitelty tähän mennessä:

- 2017: Mannerheim
Kekkonen
- 2018: Koivisto ja Törni
Sibelius
- 2019: Simo Häyhä, Aarne Juutilainen,
Carl von Haartman,
Arnold Majewski
- 2020: Tuntematon Sotilas
J.K.Paasikivi
- 2021: Teollisuuden Patruunat:
Juuso Walden, Kari Kairamo,
Einari Vldgren, Pekka Herlin
Vakoilu Suomessa ja vakoilijat

- 2022: Salaliitot ja Salaseurat
Suomalaisten suuret taistelut ja sotapäälliköt 300 - 1973
- 2023: Suomalaisia Urheilijoita
Suomen ja maailman mysteerit
- 2024: Lappeenrannan Yritysten historiaa ja Paikallisia Patruunoita
Etelä-Karjalan yritysten historiaa ja paikallisia patruunoita (tämä siis tulossa)

Periaatteena on se, että joka vuosi pidetään kaksi "Pitkää Lounasta".

Timo Hirvonen

YHTEISKUNTASUHTEITA

Lappeenrannan Kerho on aina ollut tiukasti kiinni ympäröivässä yhteiskunnassa, tosin enemmän taustalla kuin aktiivisena toimijana. Vuonna 2015 otettiin entistä aktiivisempi askel julkisuudessa kun yhdessä Etelä-Karjalan Museon kanssa järjestettiin esitelmä- ja keskustelutilaisuus Lappeenrannan muuttuvasta kaupunkikuvasta. Esitelmöitsijänä ja tilaisuuden puheenjohtajana toimi arkkitehti Klaus Pelkonen, joka vuosina 1979 -2004 oli kaupungin raken-

nusvalvontaviraston päällikkönä päävas-
tuussa kaupunkimme kaupunkikuvasta.

Esitelmien rakenne oli yksinkertainen. Kaupungin ydinkeskustaa käytiin läpi katu kadulta. Näytettiin kuvia menneiltä vuosilta ja samoja paikkoja nykyään. Myös tulevaisuuden näkymiä arvioitiin. Lopuksi oli aina keskustelua käsitellystä aiheesta. Näitä esitelmiä on yhteensä pidetty noin 15 kappaletta vuoteen 2023 mennessä. Upseerikerho tarjosi erinomaiset mahdollisuudet näiden tilaisuuksien järjestämiseen. Lappeenrannan kaupungin kaavoitusyksikkö on ollut aktiivisesti mukana tässä hankkeessa.

Kuulijoita on tähän mennessä ollut noin 1500, joka osoittaa sen, että aihe on kiinnostanut kaupunkilaisia. Kaikkiin tilaisuuksiin lähetettiin kirjalliset kutsut kaikille niille kaupungin luottamushenkilöille, jotka tavalla tai toisella ovat luottamustoimensa kautta tekemisissä kaupunkisuunnittelun kanssa. Heidän osallistumisprosenttinsa on ollut luvattoman heikko. Ilmeisesti vielä elää se ajatus, että jos "Herra antaa viran, se antaa myös taidon". Esitelmäsarjaa on kuitenkin syytä jatkaa.

Klaus Pelkonen

VALOKUVIA VUOSIEN VARRELTA

Tässä osiossa on valokuvia koko historian alalta, mutta painopiste on vuosilla 2007-2025.

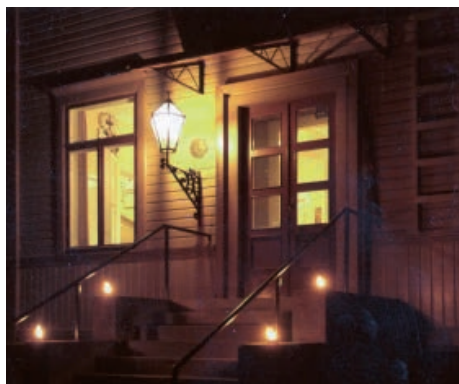
LAPPEENRANNAN KERHON TOIMIPISTEET 1945 - 2025

1. Kerhon ensimmäinen toimipaikka oli Osuusliike Yhtymän ravintolan kabinetti. Se sijaitsi siinä missä nyt on kauppa keskus Armada.

2. Omat toimitilat Kerho rakensi Karjalan kulmaan. Olemassa olevaa rakennusta korotettiin yhdellä kerroksella, jonka 400 m² tulivat kokonaan Kerhon omaan käyttöön.

3. 1980-luvulla uusittiin tilat. Sisäkatto rakennettiin hiukan alkuperäisen katon tapaan aallon muotoon.

4. Vuonna 2004 Kerho muutti Upseerikerhon vuokralaiseksi. Kuvassa Upseerikerhon toinen sisäänkäynti, josta pääsi suoraan Kerhon tiloihin.

5. Kerhon nykyiset tilat omassa huoneistossa Raatimiehen kadun varressa.

KERHOTOIMINTAA

1. Kerhon puheenjohtaja Tommi Laitinen ja varapuheenjohtaja Leo Segerman yhdessä Suomalaisen Klubin puheenjohtajan Raimo Ilveskeron kanssa Kerhon vieraillessa Suomalaisella Klubilla 2024.

2. Kerhon hallitus Upseerikerholla Ari Korhosen toimiessa puheenjohtajana.

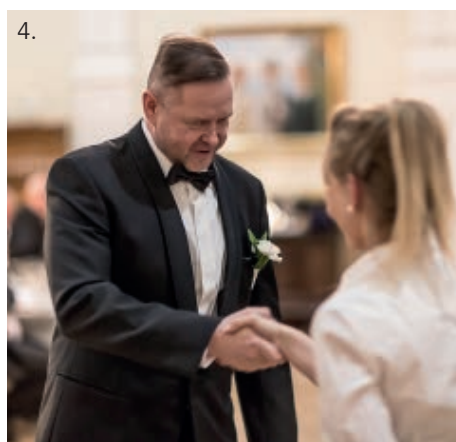
YHTIÖKOKOUS

1. Risto Kiljunen yhtiökokouksen puheenjohtajana 2024.
2. Vanhat puheenjohtajat yhteisneuvottelussa Tommi Laitisen kutsusta.
3. Tommi Laitisen johtama hallitus Kerhon uudessa huoneistossa 2024.

PYÖREÄT VUODET

1. Kerhomestari Aulis Korhola ennen Pyöreitten Vuosien alkua.
2. Timo Närhinsalo esittämässä perinteistä Kalle Väänäsen Loitsua ennen perinteistä alkudrinkkiä.
3. Pekka Pohjola saa kukan rintaansa
4. Tommi Laitinen saa kukan rintaansa.

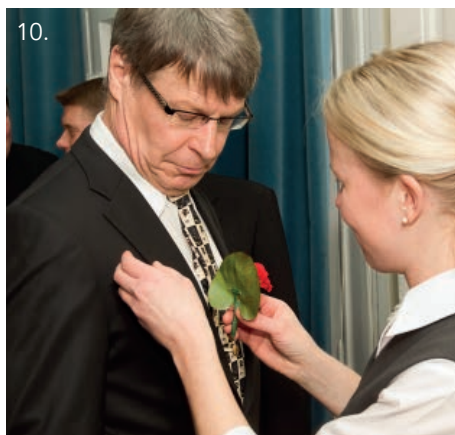
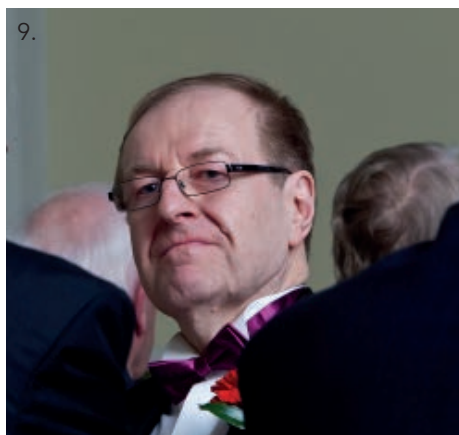
1. Upseerikerhon juhlasali tarjosi erin omaiset puitteet erilaisten juhlien järjestämiselle.
2. Kerhoveli Tuomas Gerdt, viimeinen elossa ollut Mannerheimristin ritari
3. Pyöreitä Vuosia täyttäneet kerhoveljet ryhmäkuvassa vuonna 2011.
4. Puheenjohtaja Klaus Pelkonen onnittelemassa vanhinta päivän sankaria Veikko Ryytästä.
5. Markku Pulli esittämässä Kalle Väänäsen perinteistä Loitsua.

6. Kerhoveljet Ossi Vilhu, Kari Pitkänen ja Arthur Ekman.
7. Kerhoveljet Pertti Kouvonon ja Jyrki Koivuniemi.
8. Pyöreitten Vuosien sankarit Kerhon uusissa tiloissa 2024.
9. Teemu Aho Pyöreissä Vuosissa.
10. Matti Pulli on täyttänyt pyöreitä vuosia ja saa kukan rintaansa.

RAPU- JA MUITA JUHLIA

1. Kerhon rapujuhlassa ovat ravut yleensä olleet suuria ja maukkaita.
2. Upseerikerhon juhlasali huokui historiaa.
3. Kattaukset saatiin hyvinkin näyttäviksi.
- 4.- 5. Rapuristeilyllä.

6. Kattaus oli mahdollista myös pienempiin pöytiin.

7. Entinen puheenjohtaja Jukka Kopra ja hänen takanaan uusi puheen johtaja Tommi Laitinen.

8. Kerhoveli Pauli Niiranen esiintyi usein Kerhon eri tilaisuuksissa.

9. Taiteilija Seppo Hovi esiintyi usein Kerhon eri juhlatilaisuuksissa yhdessä bassolaulaja Jaakko Ryhäsen kanssa.

10. Timo Toivonen on puheessaan päässyt täyteen vauhtiin.

11. Alkudrinkki.

12. Timo Pellikka, Leo Segerman, Esko Hussi ja muita Tuomaanpäivillä 2024.

13. Hallituksen edustajat ottavat vieraita vastaan.

14. Juomia riittää.

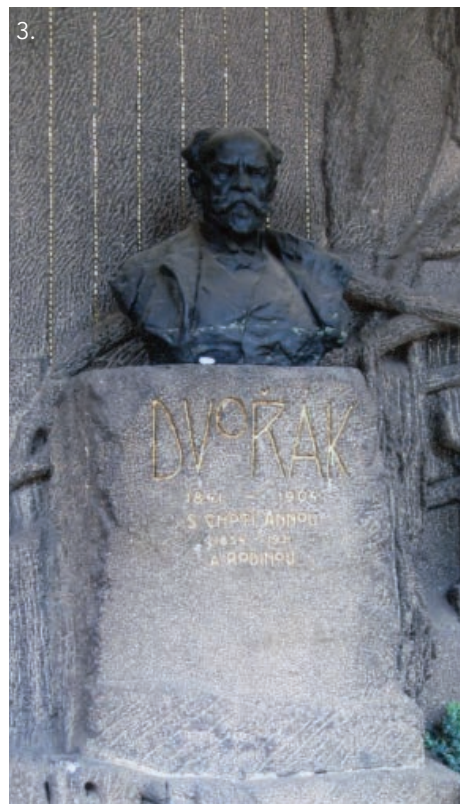
15. Tommi Laitinen, puheenjohtajan tervehdyspuhe.

MATKAILU

1. Kerhon piirissä on harrastettu runsaasti matkailua. Kuvassa matkalaiset Prahasa vuonna 2007.
2. Kuuluisan säveltäjän Bedrich Smetanan hauta.
3. Yhtä kuuluisan säveltäjä Antonin Dvorakin hauta.
4. Toimittaja Lieko Zachovalovaan talo.
5. Lieko Zahovlovaan talon kattotasan-teella. Valkotukkainen herra on Liekon puoliso.

1. Bilateraalista kanssakäymistä. Kuvassa kerhovelji Valto Huotari naapurimaan rouvan kanssa
2. Bussi on juuttunut kiinni jollakin naapurimaan tieosuudella.
3. Ruokailua maastossa.
4. Kerhoveljet Raimo Inkinen ja Urpo Piispa yhdessä Alpo Sailon "Runonlaulaja"-patsaan kanssa
5. Kerhon matkalaiset luovutetussa Karjalassa.

1.

1. Venetsiassa vierailtiin 2011.
Yksi hätkähdyttävä kokemus oli Mario
Marinin veistos Kaupunkienkeli vuodel-
ta 1948.

2. Joku matkaseurueesta on piiloutunut
venetsialaisen naamion suojaan.

3. Matkailijat ryhmäkuvassa.

4. Kanavat ovat ahtaat ja liikennettä
runsaasti.

5. Pyykkiä kuivumassa kadu yllä.

6. Suosituimmat venetsialaiset kulkuneu-
vot.

2.

3.

4.

5.

6.

BILJARDI JA GOLF

1. Kerhon monivuotinen biljardimestari Mikko Summanen
2. Reijo Paajanen harkitsee lyöntiään.
3. Helsingin Suomalaisen Klubin ja Lappeenrannan Kerhon välinen kilpailu Helsingissä. Pentti Kouvonen odottaa lyöntivuoroaan.
4. Samassa kilpailussa Risto Multaharju lyömässä.

5. Jukka-Pekka Koskinen, Timo Pellikka ja Jukka Suninen onnistuneen kierroksen jälkeen.

6. Kerhon golfmestaruuskilpailuissa palkitut Ilkka Kotilainen, Martti Tuusvuori, Raimo Helkala, Jukka Suninen ja Kari Liikkanen

7. Peli on alkamassa Kahilanniemen kentällä.

5.

6.

7.

KARIKATYYRIT

Lappeenrannan Kerholla on ollut aivan alusta lähtien tapana teettää aktiivisista kerhoveljistä karikatyyreja. Niitä on vuosien mittaan kertynyt liki 300 kappaletta. Tässä historian osassa on 61 uusinta karikatyyriä. Perustellusti voidaan sanoa, että tämä kokoelma muodostaa merkittävän paikallishistoriallisen kokonaisuuden.

Vuonna 1995 järjesti Lappeenrannan Kerho Oy julkisen näyttelyn näistä karikatyyreistä Etelä-Karjalan Museolla.

Petteri Valkonen

Kari Liikkanen

Asko Kapanen

Timo Vainikka

Niilo Isomäki

Tuomo Puhakainen

Raimo Ylönen

Martti Ruokonen

Risto Multaharju

Leo Segerman

Ari Korhonen

Seppo Ravantti

Hannu Kilgast

Risto Pääkkönen

Teuvo Värtö

Jussi Hyrylä

Pekka Sopanen

Markku Lukka

Tommi Laitinen

Markku Pulli

Kyösti Mäkinen

Pentti Lappalainen

Heikki Mälkiä

Kari Metsäkallio

Ari Kaijansinkko

Kari Veijalainen

Arttu Muukkonen

Hannu Hyppönen

Timo Hirvonen

Tuomo Räsänen

Timo Vartiainen

Reijo Mustonen

Antti Lankinen

Tero Tuomainen

Jukka Kopra

Jukka Sirkkiä

Raimo Riikonen

Jussi Peltomäki

Jukka Mononen

Ali Saravirta

Raimo Paalanen

Jari Vahviala

Sami Karttunen

Ilkka Snellman

Timo Hyrylä

Panu Pitkänen

Kari Hämäläinen

Asko Verho

Aarno Joukki

Mikko Nikkineen

Teppo Puhakainen

Esko Hussi

Pekka Westengren

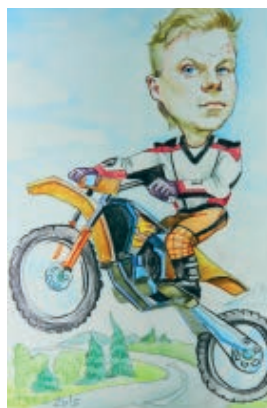
Antti Rinkinen

Ilkka Vainikka

Osmo Savolainen

Timo Lappalainen

Jorma Hernesmaa

Antti Koskinen

OSAKASLUETTELO 2024

Aaliniemi	Taisto	Hiltunen	Mika
Aalto	Anssi	Himmi	Ville
Ahjo	Risto	Hirvisaari	Esa
Aho	Teemu	Hirvonen	Olli
Ahokas	Jussi	Hirvonen	Timo
Ahtiainen	Sami	Hjelt	Joonas
Alamäki	Jaakko	Holopainen	Hannu
Alander	Ahto	Holopainen	Kai
Alanen	Hannu	Huhmo	Mika
Alatalo	Heimo	Huittinen	Patrick
Alkila	Ari	Hultin	Tom
Anttinen	Aleksi	Huomo	Mika
Arminen	Mika	Huoso	Markku
Arppo	Paavo	Huotinen	Jarkko
Arvela	Vesa	Hupli	Markku
Behm	Paavo	Hurri	Jarmo
Blomqvist	Lasse	Husu	Jesse
Ding	Ma	Husu	Jarkko
Ekman	Arthur	Huttunen	Ilkka
Enovaara	Eero	Huttunen	Timo
Enwald	Klaus	Hynninen	Keijo
Grönlund	Joonas	Hyppänen	Unto
Haikala	Markku	Hyppönen	Hannu
Hakala	Kai	Hyrkkänen	Kari
Hakanen	Petri	Hyrkäs	Jorma
Hallaluoto	Ilari	Hyrylä	Jussi
Hallikas	Jukka	Hyrylä	Marko
Halonen	Raimo	Hyrylä	Timo
Hannola	Ami	Hytti	Pekka
Hartikainen	Harri	Hyttinen	Saku
Heikkeri	Kari	Hyvönen	Teemu
Heikkilä	Mikko	Hyryläinen	Juha
Heikkinen	Arto	Hyryläinen	Ville
Heikkinen	Mauri	Häkkinen	Ari
Heikkinen	Teuvo	Häkli	Martti
Heimala	Hannu	Hämäläinen	Timo
Heinänen	Markku	Hämäläinen	Erkki
Helkala	Ari	Hämäläinen	Esko
Helkala	Juha	Hämäläinen	Kari
Helsiaho	Jouni	Ilvonen	Juha
Hietamies	Markku	Ikäheimonen	Janne

Imeläinen	Sakari	Kautto	Sami
Inkinen	Jarmo	Kemppainen	Risto
Isomäki	Niilo	Kettunen	Kari
Itkonen	Jukka	Kiljunen	Ari
Jantunen	Ilkka	Kiljunen	Arto
Tuomo Sallinen	Lappeenrannan Kaupunki	Kiljunen	Matias
Jarva	Juha	Kiljunen	Risto
Johansson	Ari-Jukka	Kiljunen	Unto
Jokinen	Jarmo	Kinnunen	Seppo
Jouhki	Aarno	Kirsi	Jaakko
Junnonen	Juha	Kirves	Juha
Junttila	Antero	Kivistö	Julius
Juntunen	Veli-Matti	Koistinen	Jarkko
Juselius	Jari	Koivuniemi	Jyrki
Juutilainen	Pekka	Kokkonen	Mika
Järveläinen	Matti	Kolari	Janne
Järvenpää	Heikki	Kolehmainen	Jarkko
Kaarna	Antti-Pekka	Kolhonen	Jouko
Kaatonen	Markus	Kolhonen	Tommi
Kajjansinkko	Vili	Kolhonen	Martti
Kajjansinkko	Ari	Koljander	Mikko
Kajjansinkko	Juho	Komulainen	Mika
Kajjansinkko	Olli	Kontto	Sami
Kaikkonen	Jaakko	Koponen	Tatu
Kainulainen	Raimo	Kopra	Jukka
Kakko	Kari	Kopra	Matti
Kallio	Heikki	Korhonen	Ari
Kangasmäki	Matti	Korhonen	Juha
Kapanen	Asko	Marko Korjus	Suomen ATK-maahantuonti Oy
Karhu	Antti	Korpela	Kari
Karhu	Jukka	Koskimies	Arto
Karhu	Miikka	Koskinen	Antti
Karhunen	Marko	Koskinen	Jukka-Pekka
Karttunen	Sami	Koskinen	Oskari
Karttunen	Teppo	Koskinen	Tuomas
Kasanen	Veijo	Koskipalo	Tero
Kaseva	Kari-Pekka	Kosonen	Jaakko
Kaulio	Ilkka	Kosonen	Vesa
Kauppi	Timo	Kosonen	Marko
Kauppi	Jukka	Kostiainen	Hannu
Kauppinen	Jari	Kotiharju	Kari

Kotilainen	Ilkka	Lappalainen	Reijo
Kouvonen	Pertti	Lassila	Kari
Koverola	Sami	Lattu	Pekka
Krohns	Petri	Laukas	Risto
Kujansivu	Markku	Laukkanen	Aarno
Kuparinen	Ari	Laukkanen	Jorma
Kupi	Seppo	Laukkanen	Panu
Kupias	Heikki	Laurila	Juhani
Kurhinen	Olli	Lautala	Petri
Kurronen	Kari	Lehto	Jari
Kuusela	Ville	Lehtonen	Jorma
Kuusisto	Esa	Lehtonen	Kullervo
Kyckling	Aki	Leimi	Pasi
Käkelä	Kari	Leino	Terho
Kälviäinen	Heikki	Lempiäinen	Ossi
Kärnä	Veli-Pekka	Leväsvirta	Markku
Käyhkö	Petri	Liikkanen	Kari
Käyhty	Jari	Liimatainen	Heikki
Käyhty	Arto	Liira	Veikko
Könönen	Jouni	Lindberg	Risto
Laakso	Anssi	Lindberg	Anssi
Laasonen	Arttu	Lindberg	Kalle
Lahtela	Harri	Lindqvist	Ville
Laihanen	Arto	Lindholm	Sami
Laine	Kimmo	Lintunen	Tero
Laine	Kalle	Lipsanen	Aku
Laine	Kari J.	Liukko	Mika
Laine	Kimmo	Lohko	Jorma
Laitinen	Mika	Lukka	Markku
Laitinen	Tommi	Luoma	Jorma
Laitinen	Tuomas	Lyijynen	Ari
Lallo	Matti	Lyijynen	Janne
Lallo	Mika	Lähteenaro	Esa
Lallo	Raimo	Lähteenaro	Sakari
Lallo	Simo-Pekka	Löyttynen	Janne
Lallo	Mikko	Majamaa	Eero
Lallo	Petri	Manerus	Hannu
Lammimpää	Ismo	Mansikka	Antti
Lampen	Esko	Markkanen	Pauli
Lampinen	Ilkka	Marttinen	Esko
Lappalainen	Hannu	Massala	Ilkka
Lappalainen	Kai	Metsäkallio	Kari
Lappalainen	Max	Meuronen	Ari
Lappalainen	Timo	Miettinen	Olli

Miettinen	Jorma	Oikkonen	Arto
Miettinen	Mikko	Ojala	Jarkko
Miikki	Antero	Ojala	Jyrki
Miikkulainen	Matti	Okko	Jouni
Mikkola	Kalle-Ville	Okkonen	Mika
Mikkola	Esko	Oksanen	Petri
Mikkola	Pauli	Oikkola	Juha
Mikkonen	Jarmo	Paakki	Jarmo
Mikkonen	Yrjö	Paalanen	Raimo
Monola	Mikko	Paalumäki	Mikko
Multaharju	Risto	Partanen	Jarmo
Multanen	Pekka	Partonen	Jukka
Munnukka	Antti	Pehkonen	Mikko
Mustonen	Jonne	Pelkonen	Klaus
Lappeenrannan insinöörit	Reijo Mustonen	Pellinen	Timo
Muukkonen	Arttu	Pellikka	Samu
Muukkonen	Seppo	Pellikka	Timo
Myrskyläinen	Timo	Peltomäki	Jussi
Mäenpää	Heikki	Peltomäki	Pentti
Mäenpää	Janne	Penttilä	Jukka
Mäkelä	Erkki	Penttilä	Seppo
Mäki	Heikki	Perälä	Ari
Mäki-Hokkonen	Markku	Perälä	Ari T.
Mäkinen	Kyösti	Pesonen	Seppo
Mälkiä	Heikki	Pesu	Vili
Mälkiä	Jari	Petman	Juha
Naapila	Seppo	Peuhkuri	Anssi
Narvola	Pasi	Pietikäinen	Janne
Naumanen	Pekka	Pietilä	Pekka
Nevalainen	Juha	Piili	Tapio
Niemi	Matti Ilpo	Pirhonen	Osmo
Nieminen	Jukka	Pirhonen	Simo
Nieminen	Pekka	Pitkänen	Jani
Nieminen	Jarmo	Pitkänen	Panu
Niiranen	Jukka	Pitkänen	Kari
Nikkinen	Mikko	Pohjola	Pekka
Nikkinen	Oskari Rudolf	Pohjolainen	Reijo
Nikkinen	Urho Eemeli	Porali	Pekka
Niskakoski	Mauri	Price	Larry
Nissilä	Jorma	Puhakainen	Seppo
Nuutila	Olli	Puhakainen	Tuomo
Nykänen	Veijo	Pulkinen	Ensio
Nyström	Nils-Bertel	Pulkinen	Jorma
Närvänen	Markku	Pulkinen	Mikko

Pulkkinen	Petri	Ruuskanen	Jussi Tapio
Pulkkinen	Taavi	Ryynänen	Jarmo
Pulli	Kari	Ryynänen	Pekka
Pulli	Matti	Räikkönen	Urpo
Puonti	Ari	Räisänen	Vesa
Purhonen	Matti	Rämö	Kari
Purhonen	Niko	Räsänen	Ilkka
Puroharju	Juha	Räsänen	Tuomo
Pyysing	Simo	Saarelainen	Jukka
Pätynen	Jaakko Pekka	Saarinen	Seppo
Pääkkönen	Risto	Janne Saarinen	Suomen ATK-maahantuonti Oy
Pöllänen	Kimmo	Saarnio	Ari
Pöntinen	Seppo	Saikkonen	Heikki
Pöntinen	Aarno	Sakara	Matti
Raminen	Markku	Saksa	Juha-Matti
Rantala	Risto	Salla	Heikki
Rauma	Kimmo	Salla	Pekka
Rautio	Ilpo	Salmela	Jorma
Rautio	Ossi	Salminen	Yrjö
Ravantti	Seppo	Salo	Jani
Reijola	Antti	Salo	Osmo
Reinikainen	Jorma	Salovaara	Ari-Pekka
Repo	Leo	Robert Sandström	Directio&Action Oy
Reponen	Antti	Saravirta	Ali
Reponen	Ari-Matti	Sarkomaa	Pertti
Reponen	Vesa	Saukkonen	Eero
Riihelä	Jarmo	Saukkonen	Markus
Riihimäki	Markku	Savolainen	Pentti
Riikonen	Raimo	Savolainen	Risto
Rinkinen	Antti	Savolainen	Osmo
Roine	Ilkka	Segerman	Leo
Roine	Lauri	Segerman	Emil
Rokkanen	Sami	Segerman	Lauri
Ronkainen	Roni	Selonen	Mika
Runsten	Mikko	Sihvola	Risto
Ruokonen	Heimo	Siipola	Heikki
Ruokonen	Martti	Siira	Simo
Ruotsalainen	Risto	Siivo	Petri
Rusanen	Jukka	Simpura	Juha
Rustholkarhu	Markku	Sinkko	Kari
Rusanen	Markku	Sipilä	Pasi
Ruti	Jarmo	Sipiläinen	Jani
Ruuskanen	Raimo	Sirkiä	Jukka
Ruuskanen	Jyrki	Sirkiä	Hannu

Sirkkiä	Juhani	Torkkel	Ari
Sivonen	Jyrki	Tujula	Jarmo
Skyttä	Seppo	Tuomainen	Tero
Skyttä	Tapani	Tuomikoski	Ari
Smal	Janne	Tuomisto	Tapio
Snellman	Ilkka	Tuunanen	Taito
Soikkeli	Jouko	Tuuri	Hannu
Sopanen	Pekka	Tynkkynen	Mika
Sopanen	Simo	Uotila	Jyri
Sorvali	Kalevi	Utriainen	Seppo
Soukka	Kari-Pekka	Waegelain	Reni
Spets	Jouko	Vahviala	Jari
Stranden	Mika	Vainikka	Markku
Strang	Erkki	Vainikka	Pasi
Strengell	Timo-Pekka	Vainikka	Pete
Sudensalmi	Arto	Vainikka	Timo
Suni	Erkki	Vainikka	Simo
Suninen	Jukka	Vainikka	Ilkka
Suojanen	Petri	Vainio	Seppo
Sutinen	Marko	Valjakka	Lauri
Suurkuukka	Aki	Valkonen	Petteri
Suurkuukka	Esa	Valtonen	Reijo
Suwanen	Kari	Varala	Risto
Svala	Pertti	Varelius	Juha
Söderlund	Fredrik	Varis	Ismo
Sääski	Olli	Vartiainen	Timo
Tahvanainen	Simo	Veijalainen	Kari J
Takala	Jani	Weiland	Markus
Talka	Risto	Verho	Asko
Tallgren	Ari	Vesa	Pekka
Talonpoika	Osmo	Westergren	Kari
Tammiruusu	Harri	Vesterinen	Ville
Taponen	Petri	Vilhu	Ossi
Tarvainen	Janne	Virolainen	Veli-Matti
Taskinen	Mikko	Virsunen	Asko
Telanto	Tommi	Virtanen	Antti
Tepponen	Martti	Voipio	likko B.
Tervo	Reijo	Vuori	Timo
Tiainen	Jouni	Vähämurto	Matti
Tiainen	Kari	Wuorinen	Simo
Tiik	Valeri	Väisänen	Erkki
Timperi	Paavo	Väisänen	Raimo
Tokkola	Seppo	Värtö	Teuvo
Tommila	Timo	Xing	Shi

Yliruka	Tuomas	Himanan	Jukka
Ylönen	Raimo	Suikkanen	Lasse
Äikäs	Topi-Antti	Tiippana	Jussi
Rantanen	Petri	Uski	Kimmo
Vilhu	Tero	Saksela	Timo
Riikola	Juha	Salmela	Simo
Liiri	Sarianna	Tokkola	Juho
Tuomas Sinkko	Keskinäinen Vakuutushtiö Fennia	Kauppi	Sampsa
Ristola	Jussi	Piili	Ilkka
Spets	Jouko	Vartiainen	Petteri
Suolahti	Erik	Leskinen	Timo
Kurronen	Kari	Alatalo	Petri
Lappeenrannan Vapaa-Alue Oy		Kemppinen	Juha
Lappeenrantalainen		Hilmola	Juha
Mäkeläinen	Mikko	Penttinen	Petri
Nuuttila	Olli	Long	Toni
Tuunanen	Taito	Kotro	Mikko
Nieminen	Pekka	Talka	Jussi
Multanen	Timo	Temonen	Jiri
Tuuri	Hannu	Tielinen	Jukka
Peltonen	Mika	Saarinen	Jouni
Pasi Toropainen	Etelä-Karjalan Yrittäjät ry		
Grönlund	Jorma		
Silvast	Juhani		
Kaakkois-Suomen Myyntimiehet ry			
Ei tiedossa	Lappeenrannan Yrittäjät ry		
Petteri Mertala	LPR Reserviupseerikerho		
Hartikainen	Kari		
Hussi	Esko		
Japola	Ilkka		
Väisänen	Emil		
Kuusela	Ville		
Kupiainen	Juha-Matti		
Blauberg	Timmo		
Tarvainen	Jasper		
Lintula	Juha		
Taimisto	Viljami		
Tanninen	Toni		
Timonen	Jorma		
Kupias	Roope		
Maalahti	Kalle		

YT - KLUBIT

Helsingin Suomalainen Klubi ry HSK

Perustettu 1876
Kansakoulunkuja 3, 00100 Helsinki
Puh. 09 586 8830
Kotisivu: www.klubi.fi

Imatran Kerho Oy

Perustettu 1951 IK
Lappeentie 17, 55100 Imatra
Puh. 050-386 3118
Sähköposti: hessuk60@gmail.com

Inkeröisten Biljardikerho 81 ry

Perustettu 1981 IBK
Päätie 7, 46900 Anjalankoski
Sähköposti: ibk.inkeroinen@gmail.com

Joensuun Klubi ry

Perustettu 1965 JK
Keskuskuja 1, 80100 Joensuu
Kotisivu: www.joensuunklubi.fi

Jyväskylän Klubi ry

Perustettu 1912 JYK
Hannikaisenkatu 37, 40100 Jyväskylä
Kotisivu: www.jyvaskylanklubi.fi

Kemin Meriklubi Oy

Perustettu 1987 KeMK
Rantabulevardi 9, 94100 Kemi
Puh.joht. Arvo Mäkinen, puh. 040 7799 686
Sähköposti: arvo.makinen@pp.inet.fi

Kouvolan Biljardiklubi ry

Perustettu 1947 KouBK
Kouvolaankatu 20 C, 45100 Kouvola
Sähköposti: arisaarenpaa4@gmail.com

Kuopion Klubi Oy

Perustettu 1897 KK
Kuninkaankatu 10, 70100 Kuopio
Puh. 017-261 2170
Kotisivu: www.kuopionklubi.fi

Kuopion Liikemiesklubi ry

Perustettu 1918 KKL
Itkonniemenkatu 15, 70500 Kuopio
Puh. 0440-979 966

Kymin Kerho ry

Perustettu 1935 KymK
Patosillantie 1, 45700 Kuusankoski
Puh. 020-415 2174
Sähköposti: mikko.velhontie@outlook.com

Lappeenrannan Kerho Oy

Perustettu 1945 LK
Raatiemiehenkatu 18, 53100 Lappeenranta
Puh. 045-260 3670
Kotisivu: www.lappeenrannankerho.fi

Mikkelin Klubi ry

Perustettu 1898 MK
Maaherrankatu 13, 50100 Mikkeli
Puh. 040-911 6238
Kotisivu: www.mikkelinklubi.fi

Mikkelin Liikemiestenseura ry

Perustettu 1899 MLS
Raatihuoneenkatu 4, 50100 Mikkeli
Kotisivu: www.mls.fi

Oulun Suomalainen Klubi ry

Perustettu 1876 OSK
Osoite Uusikatu 23, 90100 Oulu
Puh. 08-376 353
Kotisivu: www.oulunsuomalainenklubi.fi

Pohjanmiestenkerho ry

Perustettu 1932 PMK
co Pekka Karjala, Aleksanterinkatu 58 E 42,
90120 OULU
Sähköposti: seppo.klemettila@gmail.com

Porvoon Porvarikerho ry

Perustettu 1932 PPK
Mannerheiminkatu 1, 06100 Porvoo
Kotisivu: www.porvoonporvarikerho.fi

Rauman Kauppaseura ry

Perustettu 1897 RKS
Kalliokatu 25, 26100 Rauma
Puh. 02-83 881
Kotisivu: www.raumankauppaseura.fi

Rovaniemen Kunnallisklubi ry

Perustettu 1917 RKK
Kansankatu 8, 96100 Rovaniemi
Kotisivu: www.kunnallisklubi.net

Savonlinnan Kauppaseura ry

Perustettu 1868 SKS
Olavinkatu 40 C, 57130 Savonlinna
Puh. 015-515 995
Kotisivu: www.kauppaseura.fi

Suomalainen Pohja ry

Perustettu 1920 SP
Aurakatu 24 20100 Turku
kotisivu: www.suomalainenpohja.fi

Tampereen Ammattiklubi ry

Perustettu 1923 TAK
Satakunnankatu 13 B, 33100 Tampere
Kotisivu: www.ammattiklubi.fi

Tampereen Kauppaseura ry

Perustettu 1886 TKS
Aleksis Kiven katu 15, 33200 Tampere
Kotisivu: www.tampereenkauppaseura.fi

Tampereen Suomalainen Klubi ry

Perustettu 1891 TSK
Puutarhakatu 13, 33200 Tampere
Puh. 03-212 3150
Kotisivu: www.tampereensuomalainenklubi.fi

Tornion Klubi ry

Perustettu 1982 TOK
Hallituskatu 16., 95400 Tornio
Puh. 040-777 1614
Kotisivu: <http://tornionklubi.blogspot.fi>

Warkauden Kauppaseura ry

Perustettu 1954 WKS
Åhlströmminkatu 23.78200 Varkaus
Puh. 050-913 2319
Kotisivu: www.warkaudenkauppaseura.fi/

REIM Group – REIM Isännöinti

REIM Isännöinnin juuret ja kotipaikka ovat Saimaan rannoilla Lappeenrannassa.

Olemme valtakunnallinen ja samalla vahvasti paikallinen isännöintiyritys lähellä Sinua.

Howden Finland
onnittelee
80-vuotiasta
Lappeenrannan
Kerhoa

HOWDEN

renta

 ETELÄ-KARJALAN
TILI & ISÄNNÖINTI

omasp
Lähellä ja läsnä

ANTIK & DESIGN GALLERY TARVAINEN

**Arvotavaran osto, myynti ja välitys
yli 20 vuoden kokemuksella, luottamuksella**

**Ostamme markkinoiden parhaaseen hintaan kulta-,
hopea- ja platinakoruja, rahoja ja
laadukkaita design ja keräilytuotteita.**

Teemme arvioita perukirjoihin, vakuutuksiin ja jäämistöihin.

**Perikuntien ja jäämistöjen tyhjennykset,
loppusiivouksen kera**

**puh. 050 567 2540 www.gallerytarvainen.fi
Kauppakatu 23, 53100 Lappeenranta**

KYMECON

RAKENTAMISEN ASIAANTUNTIJA

RE/MAX
ASUNTOMEKLARIT

Insinööritoimisto
Geocom Oy

LAPPEENRANTA

Kirkkaamman huomisen kivijalka

Luomme kirkkaampaa huomista
kalkkikivemme avulla. Se ravitsee
maata, josta ruokamme kasvaa, se
puhdistaa veden, jota juomme ja
ilman, jota hengitämme.

nordkalk.fi

Nordkalk

**MAANRAKENNUSPALVELU
T. MÄKINEN OY**

VARTE

PROHEAT

Eekoo onnittelee 80-vuotiasta Lappeenrannan Kerhoa!

#elämänmakuisiakohtaamisia

 Eekoo

EFIKA

**Korjaus-
rakentamisen
edelläkävijä.**

maalausliikeahtiainen.fi

KARELIA

asfaltti

LÄHITAPIOLA

Kaakkois-Suomi

JO VUODESTA 1928

Yksilöllistä palvelua yli 95 vuotta

TOLVANEN OY

KERHO KIITTÄÄ.

Lappeenranta Kerho Oy

Raatimiehenkatu 18, 53100 Lappeenranta, www.lappeenrannankerho.fi